

ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Γραφεία: Σοφοκλέους 10
Τηλ. 34.659

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ
16 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ-28 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1946

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'.
*Έτος ΙΒ' άρ.φύλ. 10-12 (104-106)

ΠΡΑΚΤΙΚΑ τῆς τακτικῆς Γενικ. Συνελεύσεως ΤΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ΤΗΣ 14ης ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1946

Πρωτοφανῆς εἰς κοσμοσυρροήν ὑπῆρξεν ἡ συνέλευσις τῆς 14ης Φεβρουαρίου Ἐ. Ἐ.

—Ἡ αἴθουσα τοῦ Πρατηρίου Ὑφασμάτων τοῦ Προμηθευτικοῦ Συνεταιρισμοῦ ἦτο ἀσφυκτικῶς πλήρης. —Ἀπό πολὺ ἑνωρῖς τὰ καθίσματα εἶχον καταληφθῆ ἀπὸ... τοὺς τακτικούς «Πελάτας» τῶν Συνελεύσεων. Πρῶτοι καί... καλύτεροι οἱ συνάδελφοι τῆς ἀριστερᾶς, πού αὐτῇ τῇ φορά κατέλαβον τὴν πτέρυγα τοῦ Κέντρου.

—Καὶ αὐτὸ ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς σχόλια. Κάποιος μάλατα, ἀδιορθῶτως αἰσιοδοξῶν, ἠθέλησε νὰ τὸ ἐκλάβῃ ὡς «καλὸν οἰωνόν».

Κῆποτε ἡ αἴθουσα ὑπερεπληρώθη καί... ὑπὸ τὴν πίεσιν τῶν ἐκτὸς ταύτης δροσισομένων—ὡς γνωστὸν ἐχιόνιζε—πολὺς κόσμος ἀνήλθεν εἰς τὸ «Πατάρι», τὸ ὅπου καίτοι καθημερινῶς στενάζει ὑπὸ τὸν ἔγκον τοῦ κ. Προέδρου τοῦ Συνεταιρισμοῦ ἐφιλοξήνησεν ἄρκετους.

—Ἡ συνέλευσις δὲν ἐσημείωσε μόνον ρεκόρ πιένων, ἀλλὰ καὶ διαρκειᾶς. Ἐπὶ δολόκληρης ὥρας!

—Ὅυτε ἡ πείνα, οὔτε ἡ δίψα, οὔτε ἡ ὀρθοστασία ἐκούρασαν τοὺς συναδέλφους. Βέβαια, τὰ κουλουράκια ἔδωσαν καὶ πῆραν, προωθούμενα ἀπὸ χέρι σὲ χέρι ἐκ τοῦ προαυλίου τοῦ Συνομοῦ μέχρι τοῦ βάθους τῆς αἰθούσης.

—Ἡ ἐμφάνισις τοῦ Γεν. Γραμματέως τῆς Γεν. Συνομοσπονδίας κ. Μ α κ ρ ῆ, ἔχειρητῆσθ με θυελλώδη χειροκροτήματα.

—Μὲ τὴν ἑναρξιν τῆς συνελεύσεως καὶ τὴν κατάθεσιν τῆς ἐνοστάσεως γίνεται ἀντιληπτὸν ὅτι ἡ ἀντιπολιτευσις εἶχεν ὀργανώσει στρατηγικώτατα μὴν ἐπίθεσιν τῆς κατὰ τῆς Δ. Ε.

—Λέγεται ὅτι εἶχε καὶ Ἐπιμελητεῖαν.

—Ἀλλὰ ὁ κ. Ἀποστολόπουλος ἠρωμάτων, μετὰ τὰς σαφεῖς ἀπαντήσεις του, ἀντιμετωπίζει ἄλλας τὰς ἐπιθέσεις καὶ τελικῶς ἐξέρχεται θριαμβευτῆς.

—Εἰς τὴν ὁμιλίαν τοῦ ὁ κ. Δελακῶτσος δὲν ἐνόμισεν ὅτι πρέπει νὰ μὴ κάμῃ «χιούμορ». *Ἔτσι, μεταξὺ ἄλλων, ὁμίλησε καὶ περὶ «Στάματα».

Καὶ ὁ κ. Ἀποστολόπουλος ἐρωτῶμενος: Ὑποπεύομαι, λέγει, ὅτι ὁ κ. Δελακῶτσος ὀνομάζει Σταμάταν τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Δ. Ἐπιτροπῆς διὰ τὰς ἐργασίας τῆς Τραπεζῆς! (Θυμηθῆαι!)

—Βόμβα ἀτόμου κατὰ τοῦ κ. Δελακῶτσου ἢ ὑπὸ τοῦ κ. Ἀποστολόπουλου ἐπίδειξις τῆς σχετικῆς μετὰ τὸν Ν. 683 ἀνακαινώσεως τῆς Δ. Ε.

—Ὁ κ. Ἀποστολόπουλος χειροκροτεῖ τοὺς ἀντιπολιτευομένους τῆς Δ. Ε. ὁμιλητάς.

—Καὶ κῆποιος ἀπὸ τὸ βάθος φιδυρίζει «πού εἶσαι καυμένη Δεληγιάννη!», ἀναμνησκόμενος τῶς τῆς καταγωγῆς τοῦ κ. Ἀποστολόπουλου.

—Τί ἦταν ἐκεῖνη ἡ ρουκέττα τοῦ κ. Γιαννοπούλου περὶ τοῦ κ. Δημητριάδη; Ἄνησχα μεταξὺ τῆς ἀριστερᾶς! Αἰσθησῆς εἰς τὴν δεξιάν!

—Πολὺ καλὴν ἐντύπωσιν ὤφισεν ἡ ἐμφάνισις τοῦ Ἐκπροσώπου τοῦ Ε.Κ.Α. κ. Λυκοῦρη καθὼς καὶ ἡ ἀντικειμενικὴ ὁμιλία του.

—Τετραγωνικότητα καὶ ρητορείαν ἐπέδειξεν ὁ κ. Φ. Βενακίδης. Τὴν ἐξ ἴσου σπουδαίαν δευτερολογίαν του, ἐξ ἀφορμῆς τῆς ὁμιλίας τοῦ κ.

Λυκούρη, είναι άγνωστον διατί έπρότιμης να έκφανησ από τού έξώστου του Συνομοστίκην... ιεροδικάνου. 'Αλλά, παπά παιδί... είναι!

—'Όπου άπεκαλύφθη έτι τού νέον μυστικόν δειπλον του κ. Ι. Παπαλέτσοο είναι... ή σικηή! Γιατί, έρωτοσε κάποιος, δέν έφύτισε ό πρωτομεγέθης αυτός άσθήρ με όμιλαν του τήν Συνέλευσιν;—'Επήρε δμως τήν άπάντησιν, ότι ό άσθήρ αυτός άπήρξε... διάττων. Καί μάλιστα με μικράν τροχιάν.

—'Αφόρητος ή γκρίνια του κ. Α. Κυριακούρο ύλοο. Διαρκώς τού θέζει με τούς δυσασχετούντας λόγω τών μακρών όμιλιών τών άγορηστών τής άντιπολιτεύσεως.

—Καί παρεμβαίνον ό κ. 'Αποστολόπουλοο: Παρακαλώ, λέγει, νά λείψουν αί διακοπαί ώστε νά είναι εύρηρής ή κριτική του έργου μας, τήν όποιαν έξη τήσαμεν αύστηράν.

—'Αριστοτέχνης Πρόεδρος τών Συνελεύσεων ό κ. Τζώτζης έπέδειξεν άφαστον μαεστρίαν έν τή Διευθύνσει τής Συνεδριάσεως.

ΤΑ ΕΠΙΣΗΜΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ

Τήν 14ην Φεβρουαρίου έ. έ. συνήλθεν ή Τακτική Συνέλευσις τών μελών του Συλλόγου μας είν τού Πρατήριον 'Υφασμάτων του Προμηθευτικού Συνεταιρισμού (Πεσματζόγλου 1) με θέματα:

1) Λογοδοσία τής Διοικ. 'Επιτροπής επί τών πεπραγμένων του έτους 1945.

2) 'Εγκρισίς 'Απολογισμού 1945 και Προϋπολογισμού 1946.

3) 'Εκθεσίς τών 'Ελεγκτών επί τής Διαχειρίσεως τής Διοικ. 'Επιτροπής έτους 1945 και άπαλλαγή αύτης.

4) Καθορισμός τής συνδρομής είν 1 ο)ο επί τών πάσης φύσεως μηνιαίων άποδοχών τών μελών.

5) 'Εκλογή πενταμελοϋς έφορευτικής 'Επιτροπής πρός διεξαγωγήν τών αρχαιρεσιών έξ ών τρία μέλη τακτικά και δύο άναπληρωματικά.

6) 'Ανακοινώσείς τής Διοικ. 'Επιτροπής επί τών έσχάτως καθορισθέντων υπό τής Κυβερνήσεως μισθών τών Τραπεζιτικών ύπαλλήλων και λήψις σχετικώς άποφάσεων.

Πρόεδρος τής Συνελεύσεως ό τακτικός τοιοϋτος κ. Κωνστ. Τζώτζης. Γραμματείς ή κ. Μαρ. Μιλάνου και ό κ. Κωνστ. Δημόλιτσοο. Δικαστικός άντιπρόσωπος ό Πρωτοδικής κ. Πραπόπουλοο.

Διοπιστωθείσης άπαρτίας ό κ. Πρόεδρος κηρύσσει τήν έναρξιν τής Συνεδριάσεως.

Ζητών πρό τής ήμερησίας διατάξεως τόν λόγον ό κ. Γ. Φράγγου ύποβάλλει ένστασιν κατά του νομίμου τής συγκλήσεως τής Συνελεύσεως, δεδομένου ότι δέν έ-

δημοσιεύθη, συμφώνως πρός τού Καταστατικόν, ή "Εκθεσίς Πεπραγμένων τής Δ. 'Επιτροπής ή ήμέρας πρό τής Συνελεύσεως και καταθέτει αίτησιν ύπογεγραμμένην παρά 275 Συναδέλφων, όπως, άναβαλλομένης τής Λογοδοσίας δι' άλλην ήμέραν, ή συζητήσεως περιορισθώ είν τά λοιπά θέματα τής ήμερησίας διατάξεως.

'Ο Πρόεδρος κ. Κ. 'Αποστολόπουλοο, άπαντών επί τής ένστάσεως, λέγει ότι ή Διοικητική 'Επιτροπή έδωκέρσε καθήκον τής νά συγκαλέση τήν Συνέλευσιν διά τήν ήμέραν αύτην ακριβώς ίνα όλόκληρος ό Συναδελφικός κόσμος, έπωφελοϋμενος τής άποφασίσεως στάσεως έργασίας, παραστή και άκούση τά πεπραγμένα τής Δ. 'Επιτροπής, μορφώση γνώμην και κρίνη τού έργον τής. Τό ότι, λέγει, ή λογοδοσία δέν έδημοσιεύθη έκ τών προτέρων όφείλεται είν τήν μεγάλην δαπάνην ήτις άπητείτο διά τήν έκτύπωσιν τής, τούτ' όπερ δέν έπέτρεπε και είν τας από πειρατίας και έντεϋθεν Δ. 'Επιτροπής νά προβαίνωσιν είν τήν δημοσίευσιν τής.

'Η Συνέλευσις έπίδοκιμάζουσα τά λεχθέντα υπό του κ. Προέδρου τής Δ. 'Επιτροπής άποφαινεταί ύπερ τής συζητήσεως επί άπάντων τών θεμάτων τής ήμερησίας διατάξεως.

Είν τού σημετον τοϋτο προσέρχεται ό Γεν. Γραμματεύς τής Γεν. Συνομοσπονδίας 'Εργατών, κ. Φ. Μακρής, είν τόν όποτον ή Συνέλευσις έπεφύλαξεν θερμήν ύποδοχήν. 'Ο κ. Μακρής, λαβών τόν λόγον, άπεϋθύνει χαιρετισμόν έκ μέρους τής Γ. Σ. Ε. Ε. «Είμαι, λέγει, έξαιρετικά ύπερήφανος και συκεκινημένος σήμερον πού βρίσκομαι μαζί σας, διότι σεΐς οι συνδικαλισταί τής 'Εθνικής Τραπεζής αποτελεΐτε ένα έκλεκτό κομμάτι από τού συνδικαλιστικό κίνημα τής Χώρας μας. Εΐσθε εκείνοι, πού πρώτοι, κάτω από συνθήκες άνελεύθερες, έδωσατε τόν τόνον και τού πνεϋμα τής έπιθιώσεως τών έλευθέρων συνδικαλιστικών έλευθεριών. 'Η οίκογένεια τών ύπαλλήλων τής 'Εθν. Τραπεζής κατέχει έξαιρετικήν θέσιν μέσα είν τού συνδικαλιστικό μας κίνημα, θέσιν ή όποία έχει σημειωθώ ακόμη και από τούς συντρόφους συνδικαλιστάς τής 'Αγγλίας». 'Εξαιρεί περαιτέρω τούς άγώνας του Συλλόγου μας, πού έμφοροϋνται από άληθινών συνδικαλιστικήν συνειδησιν και συχαίρει τήν Διοικητικήν 'Επιτροπήν διά τήν περδαρχίαν και τήν προσήλωσιν τής είν τά καθαρά και άληθινά συμφέροντα τής τάξεώς μας. Κακΐζει τήν Κυβέρνη-

(Συνέχεια είν τήν 157 σελίσο)

Σ Χ Ο Λ Ι Α

Ἔπερ ἔδει δεῖξαι

Ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Τσουδερὸς, πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του διὰ Λονδίνον, ἔδωκεν εἰς τοὺς ἐκπροσώπους τῶν Τραπεζιτικῶν ὑπαλλήλων κατηγορηματικὰς ὑποσχέσεις, τὰς ὁποίας ὅταν ἐπέστρεψε δὲν ἐτήρησεν. Ἐτι περισσότερον, ἐστέρησε τοὺς Τραπεζιτικούς ὑπαλλήλους ἐκείνου τὸ ὁποῖον δι' ἀπεργιακοῦ ἀγῶνος εἶχεν ἐπιτύχει ὁ Σύλλογος τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς ἐπὶ Κυβερνήσεως Κανελλοπούλου δι' ὅλους τοὺς εἰς τὰς Τραπεζὰς ἐργαζομένους. Ἐνῶ τούτεστιν ὁ Τραπεζιτικὸς κόσμος ἀνέμενον ὑποστήριξιν ἀπὸ τὸν κ. Τσουδερὸν, ἔχασεν ἐπὶ τῶν ἡμερῶν του ὅ,τι ἐκέρδιον ἀπὸ τὴν προηγουμένην Κυβέρνησιν. Ἀλλὰ κατὰ τὴν τελευταίαν ἀκρόασιν, εἰς ἣν ἐδέχθη ὁ κ. Τσουδερὸς τὴν ἐπιτροπὴν τῶν Τραπεζιτικῶν ὠμίλησε περὶ ὑπερρωρῶν καὶ ἐδήλωσεν ὅτι οἱ Διοικηταὶ τῶν Τραπεζῶν τὸν ἐβεβαίωσαν ὅτι δὲν ὑπέσχεθησαν τὰ καύσιμα, ἀκόμη δὲ ὅτι ἔχουν οὗτοι τὴν εὐχέρειαν νὰ ρυθμίσουν τὸ μισθολόγιον ἐντὸς τοῦ ἀνωτάτου ὁρίου τῶν δρχ. 260.000 κατὰ τρόπον εὐνοϊκὸν διὰ τοὺς κατωτέρους. Ὅλα τὰ ἀνωτέρω ἀποδεικνύουν ὅτι ἐλλείπει ἡ διάδοσις ἐκ μέρους τῶν Διοικήσεων πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν Τραπεζιτικῶν ὑπαλλήλων, ἰδιαιτέρως δὲ ἔκδηλος εἶναι ἡ ἔλλειψις διαθέσεως εἰς τὴν Διοίκησιν τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς, τὴν ὁποίαν δὲν κατέχει μόνον ἡ εὐδυνοφοβία ἀλλὰ καὶ ἡ παντελής ἀδυναμία διὰ πρωτοβουλίας, τὰς ὁποίας ὅλοι αἱ ἄλλαι Διοικήσεις καὶ αὐτὸ ἀκόμη τὸ πτωχὸν Κράτος ἔλαβον καὶ λαμβά-

νουν ὑπὲρ τοῦ Προσωπικοῦ.

Φλέγοντα ζητήματα

Τὸ ζήτημα τῆς πραγματικῆς καὶ ὀριστικῆς οικονομικῆς ἐνίσχύσεως τοῦ Προσωπικοῦ, αἱ προαγωγαί, ἡ ἀναθεώρησις τῶν ποιοτικῶν διακρίσεων, ἡ ἔστω καὶ διὰ μικρῶν δανείων ἐνίσχυσις τῶν Συναδέλφων ἐκείνων τῶν Ὑμμάτων, οἱ ὁποῖοι ὑπέστησαν μεγάλας καταστροφάς, ἡ ἐδελουσία ἔξοδος, ἡ ἐκπόνησις νέου ὄργανισμοῦ, ἡ μετὰταξις τῶν γυναικῶν Συναδέλφων καὶ πρὸ παντός ἡ ἀναπτυξίς τῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπεζῆς, ἰδοὺ τι ἀπασχολεῖ ὅλους μας ἀλλὰ καὶ χωρὶς νὰ λαμβάνεται ἀπόφασις καὶ πρωτοβουλία καμμία ἐκ μέρους τῆς Διοικήσεως καὶ τῶν λοιπῶν ἀρμοδίων ἐν τῇ Τραπεζῇ.

Ἐπιτροπαὶ ἑλληνικῶν καλενδῶν

Ἡ Διοίκησις τῆς Τραπεζῆς κατηγορηματικῶς ὑπέσχεθη ὅτι δὴ συστάσῃ μίαν Ἐπιτροπὴν διὰ τὸ ἐπισιτιστικὸν πρόβλημα τοῦ Προσωπικοῦ Κεντρικοῦ καὶ Ὑψητῶν καὶ ἐτέραν ἐπιτροπὴν διὰ τὴν μέριμναν ὑπὲρ τῶν ἀσθενικῶν παιδιῶν τῶν Συναδέλφων. Πολὺς ἔκτοτε παρήλθε χρόνος καὶ δὲν ἔγινε τίποτε ἀπολύτως, οὔτε κἂν ἡ σύστασις τῶν Ἐπιτροπῶν.

Ἐποχὴ διακρίσεων;

Οἱ Προϊστάμενοι καὶ οἱ Ἐλεγκταὶ ἀπὸ ἀπόψεως ἐπιδομάτων θέσεως δὲν εἶχον καμμίαν διάκρισιν κατὰ τὸ παρελθόν. Σήμερον, ὅποτε καὶ τὰ ἐπιδόματα εἶναι ἀνάξια λόγου καὶ ἡ Διοίκησις.....στενοχωρεῖται διότι δὲν τῆς δίδεται ἡ εὐχέρεια νὰ ἱκανοποιῆσῃ τὸ Προσωπικόν, εὐρεν ἐν τούτοις αὕτη τὴν εὐκαιρίαν νὰ κάμη διάκρισιν μεταξὺ τῶν δύο τούτων ἀξιωματικῶν προκειμένου νὰ ἐξοικονο-

μῆση μερικᾶς δεκάδας χιλιάδων δραχμῶν. Καί ἐρωτᾶται εἶναι ἐποχὴ διὰ διακρίσεις; Ἄλλὰ καὶ ἐάν ἀκόμη ἦτο ἐποχὴ πρέπει νὰ ὑπάρχη ἡ διάκρισις αὐτῇ;

Ἐπιδόματα θέσεων κ.λ.π.

Τὰ ἐπιδόματα θέσεων, τὰ ἐπιδόματα ταμιῶν, χειριστῶν καὶ χειριστριῶν καὶ νυκτοφυλάκων θὰ πρέπει νὰ καθορισθοῦν εἰς ποσοστὸν ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν, ὅπως ἔχει καθορισθῆ τοῦτο καὶ διὰ τὰ ἐπιδόματα οἰκογενειακῶν βαρῶν. Τὸ ἐτονίσασμεν ἐπανειλημμένως. Ἐπὶ πλέον πρέπει νὰ ἐπεκταθοῦν τὰ ἐπιδόματα θέσεων καὶ εἰς τοὺς Συνδιαχειριστάς τοῦ Κεντρικοῦ Κ)τος καὶ τοὺς Διευθυντάς, Ἐποδιευθυντάς καὶ Προϊσταμένους Λογιστηρίων τῶν Ὑ)μάτων καὶ εἰς τοὺς Προϊσταμένους Ὑ)πηρεσιῶν τῶν μεγάλων Ὑ)μάτων.

Ἔργα πολιτισμοῦ

Τὸ σημερινὸν Δ.Σ. τοῦ Ταμείου Ὑ)γείας, μετ' ἐπὶ κεφαλῆς τὸν κ. Γρ. Ρίτσον καὶ Διευθυντὴν τὸν κ. Δ. Σαγκριωτῆν ἐσημείωσε μίαν ἀκόμη ἐξαιρετικὴν πρόθεσιν εἰς τὸ ἐκπολιτιστικὸν ἔργον του διὰ τῶν νέων ἱατρῶν, τὰ ὁποῖα ἐδημιούργησε ἐν τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι τῆς Τραπεζῆς καὶ τῶν ὁποίων ἡ τελετὴ τῶν ἐγκαινίων ἔλαβε χώραν πρὸ ἡμερῶν παρουσίᾳ τῶν μελῶν τῆς Διοικήσεως, τῶν Διευθυντῶν, ἐκπροσώπων τῶν ἐν τῇ Τραπεζῇ Ὀργανώσεων τοῦ Προσωπικοῦ καὶ τῶν ἱατρῶν τοῦ Ταμείου.

Κακῶς νοουμένη οἰκονομία

Τὸ περίφημον συνεργειακὸν ἐπίδομα ἐδόθη εἰς ὅλους ἀνεξαιρέτως πλὴν εἰς τοὺς ἐλαχίστους στρατιώτας συναδέλφους, εἰς μερικοὺς ὁμολογουμένως ἀσθενεῖς καὶ εἰς τοὺς ἐλαχιστοτάτους ἐπίσης τελοῦντας ἐν τιμητικῇ διαθεσιμότητι. Εἰς μάτην ἐτονίσασμεν τὴν σκοπιμότητα

τῆς καταβολῆς αὐτοῦ αἰ περὶ δικαιοσύνης ἀπόψεις μας δὲν εἶχον ἀπήχουσιν καὶ παρὰ τὴν κατηγορηματικὴν ὑπόσχεσιν καὶ ἐντολὴν ἀκόμη τοῦ κ. Διοικητοῦ ὅπως δοθῇ τοῦτο εἰς τὰς ὡς ἄνω κατηγορίας Συναδέλφων. Ἡ τακτικὴ αὕτη τῶν ἀρμοδίων δὲν ἀποτελεῖ περιφρούρησιν τῶν συμφερόντων τῆς Τραπεζῆς ἀλλὰ ἀποδεικνύει παραγνώρισιν τῶν φιλοὑπαλληλικῶν παραδόσεων τοῦ ἱδρύματος, χάρις εἰς τὰς ὁποίας ἔχει ἀποκτήσει ἡ Τράπεζα τόσον ἐκλεκτὸν Προσωπικόν.

Τὰ παράπονα τῶν Ὑ)μάτων

Ὁ ἀφιχθεὶς πρὸ ἡμερῶν Συναδέλφος τοῦ Δικαστ. Τμήματος τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ ὑ)ματος κ. Οἰκονομόπουλος, ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ἀντιπροσωπείας ὡς καὶ οἱ ἐκ Βόλου καὶ Καβάλλας λοιποὶ Συναδέλφοι τῶν Τραπεζῶν Ἐμπορικῆς καὶ Ἀγροτικῆς μετέφερον τὰ παράπονα τοῦ Προσωπικοῦ τῶν Ὑ)μάτων τῆς Βορείου Ἑλλάδος καὶ Θεσσαλίας, τὰ ὁποῖα συνίστανται εἰς τὸ ὅτι τοὺς ἀγνοοῦμεν καὶ δὲν ἔχομεν πυκνὴν ἐπαφὴν μαζί των. Αἱ ὑπὸ τῶν ἐκπροσώπων τῆς ὁμοσπονδιακῆς Ἐπιτροπῆς δοθεῖσαι αὐτοῖς ἐξηγήσεις ἀφ' ἑνός, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐξ ἰδίας αὐτῶν τῶν ἰδίων σχηματισθεῖσα ἀντίληψις τοὺς ἐπεισεν ὅτι τὰ συμφέροντα καὶ τὰ ζητήματα γενικῶς τῶν Συναδέλφων τῶν Ὑ)μάτων ἔχουν τεθῆ εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τῶν φροντίδων τῶν Συλλόγων καὶ ὅτι τῆς νέας ὅσον καὶ δικαίας ταύτης τακτικῆς τὰ ἀποτελέσματα δὲν θὰ βραδύνουν νὰ αἰσθανθοῦν ὅλοι οἱ ὑπάλληλοι τῶν Ὑ)ποκ)μάτων.

Ἐξοδα κινήσεως

Δὲν εἶναι μικρὸς ὁ ἀριθμὸς τῶν συναδέλφων, οἱ ὁποῖοι ἐπιβαρύνονται μετ' ἐξοδα μακρᾶς διαδρομῆς καὶ δὲν εἶναι ἀσήμαντος ἡ δαπάνη—κατόπιν μάλιστα τῶν ἐσχάτως γενομένων

αὐξήσεων τῶν εἰσιτηρίων — εἰς τὴν ὁποῖαν ὑποβάλλονται οὗτοι. Καὶ ὁμῶς οὐδεμία ἐκ μέρους τῶν ἀρμοδίων ἐν τῇ Τραπεζῇ ἐλήφθη μέριμνα διὰ τὸ ζήτημα τοῦτο, παρὰ τὰς ὀχλήσεις τοῦ Συλλόγου. Μήπως καὶ διὰ τὴν δαπάνην ταύτην ἀπαιτεῖται ἐγκρίσις τοῦ Κυβερνητικοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου;

Δύο μέτρα

Εἰς τὸ Κεντρικὸν Κατάστημα δὲν γίνονται κρατήσεις διὰ τὴν ὀφειλὴν τῶν ρουχικῶν. Εἰς τὰ Κεντρικὰ καὶ τὰ Ἵμματα ὄλων τῶν ἄλλων Τραπεζῶν δὲν γίνονται ἐπίσης παρόμοιοι κρατήσεις. Καὶ ὁμῶς εἰς τὰ Ἵμματα τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἐπιμελῶς καὶ ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν ἤρχισαν αἱ κρατήσεις. Ὁ Σύλλογος ἔκαμε σχετικὰ διαβήματα ἵνα ἐπιστραφῶσι τὰ μέχρι τοῦδε κρατηθέντα ποσὰ εἰς τοὺς Συναδέλφους τῶν Ἵμμάτων. Ἴδωμεν ἐάν δά ληφθῇ ἀπόφασις ἐκδόσεως σχετικῶν ὁδηγιῶν.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ανακοινούται εἰς τὰς εἰς τὰ Ἵμματα Ἀντιπείας τοῦ Συλλόγου μας ὅτι, ὅταν πρόκειται νὰ ἀρχίσῃ ἡ διανομὴ τῶν εἰδῶν τῆς Οὐντροῦ ἢ Διεύθυνσις τοῦ Ἵτος δέλει καταβάλλει εἰς τὸ Προσωπικὸν τὸ ἀπαιτούμεν ποσὸν διὰ τὴν ἀγορὰν τῶν εἰδῶν τῶν ἀναλογούντων εἰς ἕκαστον ὑπάλληλον καὶ εἰς τὰ προστατευόμενα μέλη τῆς οἰκογενείας του. Τὸ ποσὸν τοῦτο δέλει ἐξοφληθῆ διὰ μηνιαίων δόσεων.

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ τῶν Ἵπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς

(Συνέχεια ἐκ τῆς 154 σελίδος)

οιν, διότι, παρὰ πᾶσαν ὑπόσχεσίν της, προέβη εἰς μονόπλευρον καθορισμὸν μισθολογίου ἀγνοήσασα τὸν ἀνώτατον συνδικαλιστικὸν μας Ὄργανισμὸν καὶ τονίζει ὅτι δὲν εἶναι ἀνεκτὸν νὰ ρυθμίζωνται ζητήματα τῆς ἐργαζομένης τάξεως σοβαρὰ, ἐρήμην τῶν ἀμέσως ἐνδιαφερομένων. Ἀναφέρεται εἰς τὸ αἴτημα περὶ τιμαριθμικοῦ μισθολογίου ἐπὶ τοῦ ὁποῖου ἡ ΓΣΕΕ ἐπιμένει καὶ ἐκφράζει τὴν βεβαιότητα ὅτι εἰς τὸν ἀγῶνα ποῦ ἀρχίζει ἡ Ἐργατικὴ Τάξις γιὰ τὴν ἐπιβίωσιν της οἱ Συνάδελφοι τῆς Ἐθνικῆς δά ἔχουν τὴν ἴδιαν ὡς εἰς τὸ παρελθὸν θέσιν, «ἀκαμποί, ἀπτόητοι, πάντοτε μὲ τὸν ὑψηλὸν παλμὸν τῶν Ἐθνικῶν, ἀλλὰ καὶ συνδικαλιστικῶν παραδόσεων καὶ μετωπία τὸ συμφέρον τῶν ἐργαζομένων». Περαιῶν ζητεῖ ὅπως ἀντιπροσωπεῖα Συναδέλφων παραστῆ εἰς τὴν διὰ τὴν αὐτὴν ὥραν συκληθεῖσαν ὑπὸ τῆς ΓΣΕΕ συκέντρωσιν, διὰ τὴν ὁποῖαν ἀνεχώρησεν καὶ ὁ ἴδιος.

Τοὺς λόγους τοῦ κ. Μ α κ ρ ῆ ἐκάλυψαν θυελλώδη χειροκροτήματα.

Γίνεται ἐν συνεχείᾳ ἡ ἐκλογή τῆς ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Ι. Τζωρτζοπούλου, Γ. Ἀνδρονίκου, Ἀνδρ. Βάρδη, Ι. Τσοῦκα καὶ Σερ. Χριστοδουλά.

Ἀκολουθῶς ὁ λόγος δίδεται εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Δ. Ἐπιτροπῆς, κ. Κ. Ἀποστολόπουλον, ὁ ὁποῖος λέγει τὰ ἑξῆς:

Ἄγαπητοὶ Συνάδελφοι,

Ἐμφανιζόμεθα ἐνώπιον ὑμῶν σήμερον διὰ νὰ σὰς ἐκδέσωμεν ποῖαν χρῆσιν ἐκάμαμεν τῆς ἐντολῆς σας ἐν τῇ διαχειρίσει τῶν πολυσχιδῶν, ἀναριθμητῶν καὶ σοβαρωτῶν ζητημάτων, τὰ ὁποῖα μὰς κατέλειπεν ἄλυτα ἢ πολεμικὴ περίοδος, καὶ ὅσα μὰς ἐνεφάνισεν ἡ μεταπολεμικὴ τοιαυτὴ καὶ τῶν ὁπίων τὴν ἐπίλυσιν μὰς ἐνεπιτευθήτε διὰ τῆς πανηγυρικῆς ψήφου σας ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ παρελθόντος Αὐγούστου.

Δὲν δικαιούμεθα καὶ δὲν ταιριάζει ἄλλως τε εἰς τὸν χαρακτῆρα τῶν Μελῶν τῆς σήμερον λογοδοτοῦσης Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, νὰ ἐπικαλεσώμεν τὰς ἐνδοεδνοτραπεζικὰς ἀντιξοότητας καὶ τὰς ἀλλεπαλλήλας κυβερνητικὰς μεταβολὰς, οὐδὲ τὰς ἄλλας δυσμενεῖς κοινωνικὰς καὶ τὰς γενικωτέρας τῆς χώρας—γνωστὰς ἡμῖν—δυσχερεῖς συνθήκας, τὰς ὁποίας συνητήσαμεν ὡς ἐμπόδια εἰς τὸν δρόμον μας, διὰ νὰ μειώσωμεν τὰς εὐθύνας, τὰς ὁποίας ἐπωμίσθημεν, ἀφ' ἧς ἀνελάβομεν τὴν Διοκῆσιν τοῦ Συλλόγου.

Ἄκόμη, τὸ ὀλιγοχρόνιον διάστημα τῆς

δητείας μας δέν θέλαμεν νά θαρύνη εἰς τήν πλάστῃκα ὑπέρ ἡμῶν.

Ἀποφασίσαντες τότε διά τόν ἕνα ἤ ἄλλον λόγον καί δὴ τήν τελευταίαν στιγμήν νά ζητήσωμεν τήν ἐντολήν σας ἐπηγγέλημεν ὠρισμένα πράγματα, τήν ἐκτέλεσιν τῶν ὁποίων εἶχομεν τήν ἱεράν ὑποχρέωσιν νά μετουσιώσωμεν εἰς ἔργα.

Λογοδοτοῦντες σήμερον πρὸς ὑμᾶς ζητοῦμεν τήν δικαίαν ἀλλά καί αὐστηροτάτην κρίσιν σας, διότι οὕτω ἀνυψώνεται ἡ συλλογικὴ ἰδέα καί οὕτω προάγονται τὰ ἐπαγγελματικὰ μας συμφέροντα.

ΑΙ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΙ ΜΑΣ

Κατευνασμός τῶν παθῶν: Ὑποσχεθέντες νά συνεχίσωμεν τήν ἀξιέπαινον καί ἀποτελεσματικὴν προσπάθειαν τῆς προκατόχου Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς κατευνασμόν τῶν παθῶν μεταξύ τῶν Συναδέλφων, ἐδωρήσαμεν ὑπέρτατον καθήκον μας νά ἀποχρωματισθῶμεν κατὰ πρῶτον λόγον ἡμεῖς οἱ ἴδιοι ἐν τῇ ἐνασχῆσει τῶν συλλογικῶν καθήκόντων μας καί τὸ ἐπράξαμεν μὲ ὅρκον ἐνώπιον θεοῦ καί ἀνθρώπων, χάριν τοῦ μεγάλου ἀγαθοῦ τῆς πραγματοποιήσεως τῆς ἐνότητος τοῦ Προσωπικοῦ.

Τὸ Οἰκονομικόν: Ὑπεσχέθημεν ὅτι εἰς τὸ κεφάλαιον τῶν οἰκονομικῶν διεκδικήσεων δέν θά ἀποστῶμεν ἀπὸ τήν **ἐντονον** προσπάθειαν ἵνα ἐπιτύχωμεν βελτίωσιν τῆς ἀθλιας οἰκονομικῆς καταστάσεως τοῦ Προσωπικοῦ, ἐντὸς πάντοτε τῶν δυνατοτήτων τῆς ἀναρρωτικῆς τοῦ τόπου οικονομίας καί ἀφ' οὗτο ἀνελάβομεν ὑπῆρξαμεν πρωτοπόροι καί ἀσυγκράτητοι μαχηταί, παρασύραντες εἰς τὸν ἀγῶνα καί τοὺς πλέον διστακτικoὺς τῶν μεθ' ἡμῶν συνεργαζομένων Συλλόγων τῶν ἄλλων Τραπεζῶν μὲ ἀποτελέσματα τὰ ὁποῖα δέν νομίζομεν ὅτι ὑπὸ τὰς παρούσας συνθήκας οἰαδήποτε ἄλλη Διοικ. Ἐπιτροπὴ θά ἠδύνατο νά παρουσιάσῃ ἱκανοποιητικώτερα. Ἡ χορήγησις τοῦ ἐπιδόματος χειμερινῆς προνοίας ὀφείλεται ἐξ ὀλοκλήρου εἰς τήν πρωτοβουλίαν καί τὴν ἐπιμονὴν τῆς σήμερον λογοδοτοῦσας Διοικ. Ἐπιτροπῆς, τῶν Συλλόγων τῶν λοιπῶν Τραπεζῶν ἀρνηθέντων κατηγορηματικῶς νά ὑποστηρίξωσι τὸ αἴτημα τοῦτο, ὡς ἀπολύτως κατ' αὐτοὺς ἀπραγματοποιήτων. Ἡ ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς μεμονωμένης ἀπεργίας τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἐκτόσε καί μέχρι σήμερον ἰσχύουσα διαφοροποίησις τῶν ἀποδοχῶν ὄλων ἐν γένει τῶν Τραπεζικῶν ὑπαλλήλων εἶναι ἐπίσης ἀποκλειστικὸν ἐπινοήματα ἡμῶν, συνεπεία τῆς ἀπεργίας ἐκείνης καί τὸ ὁποῖον ἐκτός τοῦ ὅτι ἀπέτέλεσεν **αἰσθητοτάτην βελτίωσιν** εἰς τὰς μέχρι σήμερον ἀποδοχὰς μας,

παρέχει ἡμῖν καί ὄπλον διὰ τὸν ἐκάστοτε καθορισμὸν τῶν μισθῶν μας ἐπὶ εὐνοϊκῆς βάσεως, εἴτε τιμαριθμικός εἴτε μὴ εἶναι ὁ καθορισμὸς οὗτος.

Ἡ κατὰ Νοέμβριον ἐπιστροφή τῶν κρατήσεων, αἵτινες ὑπερέβαινον τὸν μισθὸν ἐνὸς δεκαπενθήμερου εἶναι ἐπίσης μία παροχὴ συνεπεία τῆς μεμονωμένης ἰδικῆς μας ἀπεργίας, τὴν ὁποῖαν παροχὴν μόνον τὸ Προσωπικὸν τῆς ἡμετέρας Τραπεζῆς εἰσέπραξε καί τὴν ὁποῖαν δηλοῦμεν ὑπευδύνως ὅτι οὐδεμία ἄλλη Τράπεζα κατέβαλε. Τὴν οικονομικὴν διευκόλυνσιν διὰ τὰ σπουδάζοντα τέκνα καί εἰς τοὺς εἰς Σχολὰς φοιτοῦντας Συναδέλφους πρῶτοι ἡμεῖς ἐπετύχομεν. Ὅταν ὁ ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ ἐπιλαχόντος ὑποφωδελτίου Συναδέλφους κ. Φράγκου ἠδέλθησε, μεσοῦντος τοῦ Δεκεμβρίου, νά πᾶς συστήσῃ σύγκλησιν ἐκτάκτου Γενικῆς Συνελεύσεως πρὸς διεκδικησὴν τοῦ 13ου μισθοῦ, ἡμεῖς τὸν καθουρήσαμεν δηλώσαντες αὐτῷ ὅτι ἀλλοιμονον ἐάν ἐπρόκειτο αἱ διὰ τὸν μῆνα Δεκέμβριον ἀποδοχαί νά περιορισθῶσι μόνον εἰς τὸν 13ον μισθὸν καί πρὶν ἢ λήξῃ ὁ μῆν ἐλάθομεν οὐ μόνον 13ον μισθὸν ἀλλὰ καί ἑκτακτον ἀπὸ 80—120 χιλιάδων δραχμῶν ἐπίδομα καί ἔσα ἐπὶ πλεόν μισθὸν δι' ἀναδρομικὴν αὔξησιν ἀπὸ 1 Δεκεμβρίου.

Αἱ κατὰ τὸν Νοέμβριον ἑκτακτοί παροχαί ἐξ ἐπτά δεκαπενθήμερων, αἵτινες ἀνεκοφίσαν κάπως τὸ Προσωπικὸν ὡς καί ὁ ἑκτακτος μισθὸς τοῦ Ὀκτωβρίου ὠφέλιμον ἀποκλειστικῶς εἰς τοὺς ἀγῶνας τῶν Τραπεζικῶν ὑπαλλήλων, εἰς τοὺς ὁποίους ἀγῶνας ὁ ἡμέτερος Σύλλογος δέν εἶχε θέσιν καί συμβολὴν δευτερεύουσαν ἀλλὰ πρωτοπόρειαν.

Ἀναφέρομεν ἐπίσης τὴν πίστωσιν διὰ τὴν ἀγοράν τῶν εἰδῶν τῆς ΟΥΝΡΑ, τὸ ἐπίδομα ραπτικῶν, τὴν ἐπαναθίσωσιν τῶν ἐπιδομάτων θέσεων, ἐπιδομάτων χειριστῶν καί ἐπιδομάτων ταμειακῆς διαχειρίσεως, τὴν καθιέρωσιν ἐπιδόματος πολυετίας, τὰ συνεργειακά ἐπίδομα τῶν μηνῶν Ἰανουαρίου, τὴν ἔστω καί ἀνεπαρκῆ ἐπιχορήγησιν τοῦ ἐστιατορίου τῆς Ἐσθῆς καί τῆς ἐπιχορήγησιν τῶν Σχολῶν Ἑξῶν Γλωσσῶν ἐνταῦθα καί εἰς ἀπαντα τὰ ὕματα καί τὴν ἐπὶ πιστῶσι χορηγήσιν εἰδῶν τοῦ Συνεταιρισμοῦ κατὰ τὴν τελευταίαν ἀπεργίαν. Παρέχομεν τὴν πληροφορίαν ὅτι ἐζητήσαμεν τὸν ἐπὶ ἄλλων θέσεων καθορισμὸν τῶν ἐπιδομάτων θέσεων καί ἐπιδομάτων χειριστῶν καί ταμῶν καί τὴν ἐξομοίωσιν ἐπιδομάτων Προϊσταμένων καί Ἐλεγκτῶν, ὡς τὸ τελευταῖον τοῦτο ἴσχυεν ἀνεκάθεν. Ἡ ὑπὸ τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπεζῆς παρερμηνευθεῖσα αἴτησις μας δέν ἦτο καί δέν εἶναι νά λομβάνωμεν ἐκάστοτε ὑπὸ ἀκριβῶς χορηγεῖ καί ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ νά μὴ ὑπολείπωμεθα ταύτης καί

τοῦτο ἔχει σημασίαν καὶ διαφοράν.

Ἡ Ἔνταξις: Ἐδηλώσαμεν προγραμματικῶς ὅτι ἡ κατ' ἀρχαιότητα ἔνταξις τοῦ Προσωπικοῦ δὴ παραμεινῆ σεβαστῆ διότι τὸ ἀντίθετον δὴ ἐσήμαινε διάλυσιν τῆς Τραπεζῆς. Καὶ ἡ ἔνταξις διὰ τῶν καταλλήλων ἐνεργειῶν μας ἐπροστατεύθη καὶ νομοθετικῶς ἀκόμη καὶ εἶναι ἤδη κτῆμα τοῦ Προσωπικοῦ, ἡ δὲ ἐκδίκασις τῶν ἐνοτάσεων ἐπὶ τῆς ἐντάξεως τεματίζεται ἐντός τῶν ἡμερῶν, ὅποτε καὶ δὴ ἀρχισῆ ἡ ἐργασία τῆς ἀναθεωρήσεως τῶν ποιοτικῶν διακρίσεων, ὡς ρητῶς ὑπεσχέθη ἡμῖν ἡ Διοίκησις ἔκτοτε καὶ ἐσχάτως. Ἐν τῇ ἐργασίᾳ τῆς ἀναθεωρήσεως τῶν ποιοτικῶν διακρίσεων νοοῦμεν καὶ τὴν ἐξέτασιν τῶν τυχόν παραλειψθεῖσάν ἀδικῶς ἀπὸ τῆν μετάταξιν γυναικῶν συναδέλφων.

Αἱ προσλήψεις νέου Προσωπικοῦ: Ἐτονίσσαμεν ὅτι τυχόν προσλήψεις νέου Προσωπικοῦ παντὸς Κλάδου καὶ βαθμοῦ ὑφ' οἰανδήποτε δικαιολογίαν δὴ ἦσαν δι' ἡμᾶς τελείως ἀπαράδεκτοι καὶ μεμονωμένον ἔστω κρούσμα θὰ ἀπέτελε ἀφόρητον πρόκλησιν κατὰ τῶν ἐργαζομένων, καὶ ὅτι δάπροεκάλε τὰς θυελλωδεστάτας ἀντιδράσεις μας. Εὐρισκόμεθα εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ ἀνακοινώσωμεν ὑμῖν ὅτι ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας οὐδεμία νέα πρόσληψις ἔλαβε χώραν, πέραν μίας, τὴν ὁποῖαν ἡ σημερινὴ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Συλλόγου εἰσηγήθη εἰς τὴν Διοίκησιν καὶ ἡ ὁποία πρὸς τιμὴν τῆς Διοικήσεως ἐγένετο ἀμέσως ἀποδεκτή. Πρόκειται περὶ πρόσληψεως τοῦ υἱοῦ ἀειμνήστου ἀνωτάτου Λειτουργοῦ, ἐπὶ 45ετίαν ἀναλωθέντος εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τῆς Τραπεζῆς, ἀπὸ τῆν ὁποῖαν ἐξῆλθε πενήντατος καὶ μὲ βαρεῖας οἰκογενειακὰς ὑποχρεώσεις.

Ἐδελουσία ἔξοδος: Ὑπεσχέθημεν ὅτι δὴ ζητήσωμεν ἀπὸ τῆν Διοίκησιν ἀνασύνταξιν τοῦ Προσωπικοῦ καὶ ἀναδιорγάνωσιν τῆς Τραπεζῆς διὰ τῆς ἀποσυμφορήσεως καὶ ἡ Διοίκησις ἀπεφάσισε τὴν ἐδελουσίαν ἔξοδον, μετὰ τὴν πραγματοποιήσιν τῆς ὁποίας δὴ ἐπακολούθησεν ἡ ἀνασύνταξις καὶ ἡ ἀναδιорγάνωσις.

Ἡ κατοχύρωσις τῶν μελλόντων νὰ ἀποχωρήσων: Ἐδηλώσαμεν ὑμῖν ὅτι ἡ ἀποσυμφορήσις τοῦ Προσωπικοῦ μὲ μειωμέναν τὰς σημερινὰς ἀποδοχὰς ἰσοδυναμεῖ πρὸς ἐξόντωσιν ὑπὸ τὰς παρούσας ἀφορήτους οικονομικὰς συνθήκας καὶ διὰ τοῦτο ὑπεβάλομεν ὑπόμνημα καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐζητήσαμεν, τῇ παρακλησίᾳ τῆς ἐιδικῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς ἐδελουσίας ἐξόδου, τὴν παράτασιν τῆς προθεσμίας ὑποβολῆς σχετικῶν αἰτήσεων ἵνα ἀποσαφηνισθῆ πλήρως τὸ ζήτημα τῆς ἠδικῆς καὶ οικονομικῆς κατοχυρώσεως τῶν μελλόντων νὰ ἀποχωρήσων Συναδέλφων καὶ τῶν

οἰκογενειῶν αὐτῶν καὶ ἰδιαίτερας τῶν λευκανθέντων ἐν τῇ Ὑπηρεσίᾳ τῆς Τραπεζῆς.

Ἄμοιβαία κατανόσις: Εἶπομεν ὅτι δὴ ζητήσωμεν ἀπὸ τῆν Διοίκησιν ἀνάλογον μεταχειρίσιν πρὸς τὴν ὑφ' ἡμῶν ἐπιδειχθησασμένην εἰλικρίνειαν ὡς ἐπίσης καὶ νὰ ἐκτιμηθῆ αὕτη ἐμπράκτως τὸ ζῆλον ὑπὲρ τῆς Τραπεζῆς ἐνδιαφέρον μας, ἕπερ δὴ κατηύθυνε πάντοτε τὰς ἐνεργείας μας καὶ δὴ ἐμορφοποιεῖ τὰ αἰτήματά μας καὶ τοῦτο νομίζομεν, χωρὶς νὰ εἴμεθα ἀπολύτως βέβαιοι, ὅτι τὸ ἐπετύχομεν κατὰ μέγα μέρος, ἀλλὰ δυστυχῶς μόλις ἐσχάτως καὶ κατόπιν ἐντόνων ἀγῶνων καὶ ἀποφασιστικῶν προσπαθειῶν.

Αἱ ἀρχαί μας. Διεκρηρύξαμεν τὴν πίστιν μας εἰς τὸν κοινωνικὸν καὶ ἐδνωφελῆ προορισμὸν καὶ τὸ λαμπρὸν μέλλον τοῦ ἱστορικοῦ ἰδρύματος εἰς ὃ ὑπηρετοῦμεν, εἰς τὴν πειθαρχίαν, τὴν φιλοπονίαν, τὴν ἀφοσίωσιν εἰς τὸ καθήκον καὶ εἰς μίαν καθολικὴν ἀνύψωσιν καὶ εὐημερίαν τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Τραπεζῆς καὶ ἐξεδηλώσαμεν ὀλην τὴν ἀποστροφὴν μας πρὸς τὰς παρατάξεις καὶ τὴν πολιτικολογίαν τῶν ἐργαζομένων ἐν τῇ ἐνασκήσει τῶν καθηκόντων τῶν. Ἐτονίσσαμεν ἐπίσης ὅτι μυστικαὶ συνεννοήσεις μορφῆς κατοχικῆς ἐποχῆς ἐντός τῆς Τραπεζῆς παρ' ὀργάνων αὐτῆς, ὁποθενδήποτε προερχόμεναι, εἶναι ἀσυγχώρητοι καὶ ἀμείλικτως κολάσιμοι, διότι δημιουργοῦν ἀντιδράσεις καὶ ἀποσπῶσι τὸ προσωπικὸν ἀπὸ τὰ ἔργα του καὶ ὅτι δὴ ἐζητούσαμεν ἀπὸ τῆν Διοίκησιν νὰ λάβῃ σαφῆ θέσιν.

Τὶ ἐζητήσαμεν: Πιστοὶ εἰς τὰς ἀρχὰς μας αὐτὰς ἐζητήσαμεν ἀπὸ τῆν Διοίκησιν ἀνάπτυξιν ἐργασιῶν, ἠδικῶν ρυθμῶν, ἐμπέδωσιν τῆς ὑπηρεσιακῆς τάξεως, ἐπαναφορὰν τῆς πειθαρχίας, ρευστοποίησιν τῆς ἐφέσεως τοῦ Προσωπικοῦ πρὸς ἐργασίαν, μὴ πρόσληψιν νέου Προσωπικοῦ, ἀναθεώρησιν τῶν ποιοτικῶν διακρίσεων, ἐνεργείαν προαγωγῶν, λήψιν μέτρων ἰσότητος καὶ δικαιοσύνης εἰς εὐρύτερην κλίμακα, κατάρχησιν τῶν προνομίων, οικονομικὴν ἐνίσχυσιν τῶν ἐργαζομένων καὶ ἐνίσχυσιν τῶν ἐχόντων τέκνα Συναδέλφων.

Ἡ Διοίκησις κατὰ τὴν πρώτην πολύωρον ἐπαφὴν μας τὰ ἐδέχθη ὅλα ἀνεξαιρέτως ἵνα μετὰ δύο ἡμέρας ἀρνηθῆ τὰ πάντα.

Ἡ ἀντίθεσις: Τὶ ἐμεσολάβησεν ἐν τῷ μεταξὺ δι' ἡμᾶς ὑπῆρξε μυστήριον. Ἄνεπτυξασμεν εἰς τὴν Διοίκησιν, ὅτι ἡ ἐπιλύσις τῶν ζητημάτων μας δὴ συντελεσθῆ εἰς τὸ νὰ θαδίσῃ τὸ ἴδρωμα, τὸ συντομώτερον, τὸν δρόμον τῶν ἱστορικῶν του πεπωμένων. Ἐξηγήσαμεν ὅτι τὰ τεθέντα ὑπὸ τῆς Διοικ. Ἐπιτροπῆς αἰτήματα, ἠδικὰ πάντα καὶ δίκαια, ἐπιλυόμενα δὴ φέρουν εἰς ἄρμονίαν τὸ Προ-

σωπικόν προς τήν Διοίκησιν καί εἶναι ἐνόητον πόσον ἀπαραίτητος εἶναι ἡ ἀρμονία αὐτῆ εἰς τάς σχέσεις μεταξύ ἐργοδότη καί ἐργαζομένου προς αὐτό τό καλόν τοῦ Ἰδρύματος, ἰδιαιτέρως μάλιστα ὑπό τὰς σημερινάς συνθήκας. Δικαιοῦμεθα νά παραπονεθῶμεν ὅτι ὅλοι μας αἱ προσπάθειαι νά γίνωμεν ἀντιληπτοί ἀπό τήν Διοίκησιν ἐλάχιστα ἀπέδωσαν καί τοῦτο, κατὰ τήν γνώμην μας ὀφείλεται εἰς τήν, ἴσως παρά τήν θέλησιν τοῦ κ. Διοικητοῦ, ἀδυναμίαν του νά συμμερισθῇ τὰς ἐπελθούσας μετά τήν παγκόσμιον λαίλαπα κοινωνικάς διαφοροποιήσεις.

Καί εἶναι μὲν ἀληθές, ὅτι ὡς προς τάς οἰκονομικάς μας διεκδικήσεις ἀντιλαμβάνεται πλέον τήν γλισχρότητα τῶν ἀποδοχῶν μας καί φαίνεται νά καταβάλλη προσπάθειαν διὰ τήν βελτίωσίν των, πέραν ὅμως αὐτοῦ καθίσταται ἀδύνατον διὰ τόν ἴδιον νά συλλάβῃ καί νά υἱοθετήσῃ ἡθικῆς φύσεως αἰτήματά μας.

Δέν εἶναι εὐκόλον διὰ τήν σημερινήν Διοίκησιν ν' ἀντιληφθῇ ὅτι ὁ ἐν τῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ ἐργαζόμενος λόγῳ τῆς ἐδικῆς ὑπαλληλικῆς ἀνατροφῆς καί διαπαιδαγωγῆσεως, τὰς ὁποίας μακρά παράδοσις ἐσφυρηλάτησε, διαφέρει τῶν λοιπῶν μισθῶν εἰς νοστορίαν, θέτων εἰς ἴσην προς τάς οἰκονομικάς του διεκδικήσεις μοῖραν, ἀν μή εἰς καλύτεραν, τὰ ἡθικά του αἰτήματα.

Ἡ ἀδυναμία δέ αὐτῆ τῆς Διοικήσεως νά μᾶς ἐννοήσῃ ἔκαμεν, ὥστε μόνον κατόπιν σκληρῶν ἀγώνων νά ἐπιτύχωμεν τὰ ὅσα ἐπετεύχθησαν.

Ἡ δειλήσασιν ἐν ἀρχῇ νά πιστεύωμεν καί μυσίως κατεβόλομεν προσπάθειαν νά πείσωμεν τήν Διοίκησιν ὅτι ὁ ἡμέτερος Σύλλογος δέν ἔπρεπε νά τήν αἰσθάνεται ὡς τόν σκληρῶν ἐργοδότην καί κατ' ἀκολουθίαν ὅτι δέν δά ἐτίθεμεθα ποτέ ὑπ' αὐτῆς εἰς τήν θέσιν τοῦ ἀντιδίκου.

Ἀτυχῶς ἡ πίστις μας αὕτη κατέρρευσε μετά τās πρώτας μας μετά τῆς Διοικήσεως ἐπαφῆς, ὥστε νά ἀναγκασθῶμεν περαιτέρω, εὐρεθέντες πρό ἀντιδικούντος πλέον ἐργοδότη, νά ὑπερασπιζόμεν μέ ὅσον ἐκ τῆς θέσεώς μας ἐπεβάλλετο σθένος καί μέ ἴσπην —μέ λύπην μας— ὀξύτητα, τὰ συμφέροντα πού σεῖς, Κύριοι Συνάδελφοι, μᾶς ἐνεπιστεύθητε.

Καί δά ἐδεωρούσαμεν ἑαυτοῦς ἀναξίους τῆς ἐμπιστοσύνης σας, ἀντιθέτως ἐνεργοῦντας, ἐφ' ὅσον σαφῶς διεφάνετο ἡ ἐνδιάθετος τάσις ἀποτελεματώσεως τῶν πάσης φύσεως αἰτημάτων μας, δι' ἕκαστον τῶν ὁποίων καί ἰδιαιτέρως καί ἐν ἐκτάσει ἀνεπίστωσαν τοὺς συνηγοροῦντας ὑπέρ τῆς ἐπιλύσεως των λόγους, λόγους συνδεομένους ἀρ-

ρήκτως προς αὐτό τό καλῶς νοούμενον συμφέρον τῆς Τραπεζῆς, προς τήν ὁποῖαν ἀρρήκτως ἐπίσης εἶναι συνδεδεμένη ἡ ὑπαρξις ἡμῶν καί τῶν οἰκογενειῶν μας. Ἰδοῦ, διατί, ἐκπρόσωποι τοῦ Προσωπικοῦ ἡμεῖς, ἡ δειλήσασιν νά ἐνδιαφερόμεν διὰ τήν ἐξελίξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπεζῆς, ὑπόδεσιν διὰ τήν ὁποῖαν τό ἐνδιαφέρον μας ἀμερίστον δά ἐκδηλοῦται, εἰς οἰανδήποτε θέσιν καί ἂν ἐυρισκόμεθα ἐκάστοτε, ὅσον καί ἂν θέλει τοῦτο παρερμηνευθῇ ὡς παρέμβασις εἰς ἀλλότρια καθήκοντα.

Μένομεν μέ τήν ἐντύπωσιν, καί εὐχόμεθα νά μή σφάλωμεν, ὅτι ἐσχάτως ἡ Διοίκησις, ἀπαλλαγείσα, ὡς φαίνεται, τῶν ἐπηρεασμῶν ἐξ ἐσφαλμένων εἰσηγήσεων ἐνίων Ὑπηρεσιακῶν τῆς Συμβούλων, ἤρχισε νά ἀναγνωρίξῃ τήν ὀρθότητα τῶν ἀπόψεών μας καί νά προσανατολιζέται εἰς τήν ἰδέαν ὅτι ὁ Σύλλογος δέν εἶναι ἀντίδικος, ἀλλά συνεργάτης τῆς ἐκδικιῆς καί Συμβουλῆς τῆς πολιτισμοῦ.

Ἄν ἡ ἰδέα αὕτη σταθεροποιηθῇ εἰς τήν ψυχὴν τῶν μελῶν τῆς Διοικήσεως καί ἐκδηλωθῇ τοῦτο ἐμπράκτως, ὡς μᾶς ὑπεσχέθη ἡ Διοίκησις, τότε αὕτη θά ἔχῃ σημειώσει τήν πρώτην καί μεγαλυτέραν ἐπιτυχίαν ἀφ' ἧς ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά της ἐν τῇ Τραπεζῇ, ὁ δέ Σύλλογος δά ἔχῃ τήν ἱκανοποίησιν ὅτι τό μέ εὐσυνειδησίαν ἐπιτελεσθέν καθήκον του ἔσχεν τὰ ἀγαθὰ του ἀποτελέσματα. Ἡ πείρα τῆς ὀλιγομῆνου ἠπτείας μας ἐπιβάλλει εἰς ἡμᾶς τοῦλάχιστον, συγκράτησιν τοῦ ἐνδουσιασμοῦ μας μέχρις οὗ τὰ πράγματα ὀμιλήσουν καί δά πρῆψῃ νά ὀμιλήσουν λίαν συντόμως.

Ζητήματα : Τὰ ζητήματα τὰ ὁποῖα μᾶς ἐνεφανίσθησαν δέν ἦσαν οὔτε ὀλίγα οὔτε ἐπυσιώδη. Ἡ ἀνπροσαρμογὴ τῶν γλισχρῶν μισθῶν ἐπὶ τιμαριθμικῆς θάσεως, ἡ ἀπειλή καί πραγματοποιήσις τοῦ γνωστοῦ ὑπὸ τό ὄνομα «συντακτικῆς πράξις» νόμου «περὶ ρυθμίσεως τοῦ Προσωπικοῦ τῶν Τραπεζῶν» ἡ ἐδελοῦσις ἐξοδος, ἐνοτάσεις ἐντάξεως, ἀναθεωρήσις ποιοτικῶν διακρίσεων, προαγωγαί, Συνάδελφοι τοῦ νόμου 2130, οἵτινες δά εὐρίσκοντο εἰς τόν δρόμον ἀνευ τῆς σθεναρᾶς ὑποστηρίξεώς μας, φυματικοὶ ἀπολυθέντες, ἀποφρανισθεῖσαι συνεῖα τῶν πολεμικῶν γεγονότων οἰκογένειαι Συνάδελφων, αἵτινες προσέφευγον εἰς τόν Σύλλογον μέ ποικίλας ὄσας περιπτώσεις ἐκάστοτε, ἄσπερον Συνάδελφοι ἐζήτησαν τήν προστασίαν μας, Συνάδελφοι γονεῖς ἀσθενικῶν παιδιῶν, Συνάδελφοι τοῦ Νόμου 1799, οἵτινες ἐζήτησαν ἴδιαν μεταχειρίσιν μέ τόσος ἀπό μακροῦ χρόνου προαχθέντας, Συνάδελφοι Ὑπῆτων καί Ἀντιπροσωπεῖαι Ὑγμάτων ἐζήτησαν τήν ἀντίληψιν τοῦ Συλλόγου δι' ἐπιέγοντα ζητήμα-

τὰ των, ζητήματα τῶν εἰς τὰς τάξεις τοῦ Στρατοῦ ὑπηρετούντων Συναδέλφων, ἡ λειτουργία τῶν Σχολῶν ἐν τῇ Λέσχῃ, τὸ περιμάχητον ἀφ' οὗτο ὑφίσταται ὁ Σύλλογός μας ζητήμα τῆς ἀρτιωτέρας λειτουργίας τοῦ ἐστιατορίου, τὰ ἐπιδόματα θέσεων καὶ πολυετίας, ἡ ἐπένδυσαι καὶ ἡ ὑπόδησις τοῦ Προσωπικοῦ, ἡ χειμερινὴ πρόνοιαι, τὸ ἐπισιτιστικὸν καὶ τὸ οικονομικὸν, τὸ ὁποῖον μᾶς ἐξημεροζῶνδουαζεν εἰς τοὺς προδραλῶμους καὶ εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Διοικήσεως καὶ τῶν Ὑπουργείων, τὰ ὁμοσπονδιακά μας καθήκοντα, τὸ ζήτημα τῆς ἐκπροσωπήσεώς μας εἰς τὰ Ὑπηρεσιακά Συμβούλια καὶ εἰς τὸ Γενικὸν Συμβούλιον τῆς Τραπεζῆς, τὸ ζήτημα ἀναγνωρίσεως προὔπηρεσιῶν ὑπὸ τοῦ Ταμείου Συντάξεων καὶ τὸ ζήτημα θελιτώσεως τοῦ ἐπιδόματος πολυετίας διὰ τοῦ συνυπολογισμοῦ καὶ τῶν ἐτῶν προὔπηρεσίας εἰς ἄλλας Τραπεζάς, ἡ οικονομικὴ διευκόλυνσις τῶν ἐχόντων τέκνα σπουδάζοντα καὶ ὅλα αὐτὰ καὶ ἄλλα ἀκόμη εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν ἐστερήθημεν τῆς συνεργασίας πολλῶν Συμβούλων καὶ Ἐπιμελητῶν, εἴτε συνεισεία μακρῶν ἀσθενειῶν, εἴτε μακρῶν ἀπουσιῶν ἐξ Ἀθηνῶν, εἴτε λόγῳ ὑπηρεσιακῶν των ἢ οἰκογενειακῶν των ἀπασχολήσεων, εἴτε ἐξ οἰωνδῆποτε ἄλλων λόγων, ἀλλὰ καὶ εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν ἡ Διοίκησις τὴν μίαν ἡμέραν ἠνείτο, τὴν ἄλλην ὑπέσχετο καὶ διαρκῶς ἀνέβαλε τὴν λήψιν ἀποφάσεων.

Τὶ ἐπετεύχθη καὶ τί ὑπολείπεται: Ἐν ἀπὸ τὰ σοβαρώτερα ζητήματα, τὸ ὁποῖον ἀπασχολεῖ τοὺς Συναδέλφους μας εἶναι αἱ προαγωγαί. Αἱ προαγωγαί, Κύριοι Συναδέλφοι, εἶναι γεγονόσ ἐπερ ἐντὸς τῆς τρεχοῦσης ἐξαμηνίας δὴ ἴδωμεν, ἐὰν φυσικά δὲν τὰς ἀφήσωμεν ἀνυπερασπίστους. Ἡ ἐργασία τῆς ἀναθεωρήσεως τῶν ποιοτικῶν διακρίσεων ἀρχίζει κατ' αὐτάς. Ἡ συμμετοχὴ τοῦ Συλλόγου εἰς τὰ Ὑπηρεσιακά Συμβούλια ἔγινεν ἐν μέρει, ἀφοῦ ἀντιπροσώποι τοῦ Συλλόγου εὐρίσκονται εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν ἐδικάσεως τῶν ἐνοστάσεων ἐπὶ τῆς ἐντάξεως καὶ εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν κρίσεως συμφῶνως τῷ ἀρθρῳ 8 τοῦ Νόμου 683, ὡς ἐτροποποιήθη οὗτος διὰ τοῦ Νόμου 765, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ ἄλλα Συμβούλια δὴ ἐφαρμοσθῆ τὸ ἴδιον μέτρον συμφῶνως πρὸς ρητὰς ὑποσχέσεις τῶν Διοικήσεων τῶν τριῶν μεγάλων Τραπεζῶν.

Τὰ ζητήματα τῆς πολυετίας καὶ τοῦ δικαιότερου διακανονισμοῦ τῶν προμηθειῶν ἐπὶ τῶν ἀσφαλειῶν ἔχουμε πάντα λόγον νὰ πιστεύωμεν ὅτι δὴ λυθοῦν συμφῶνως πρὸς τὰς δικαίας καὶ λογικὰς ἀπόψεις τοῦ Συλλόγου. Διὰ τὴν ἐκπόνησιν νέου ὁργανισμοῦ ἔχει ἤδη ουσταθῆ Ἐπιτροπὴ ἧτις, συμφῶνως πρὸς τὴν ἐσχάτως δοδεῖσαν ὑπό-

σχεσιν τῆς Διοικήσεως, δὴ ἀρχίσῃ τὰς ἐργασίας τῆς ἀφοῦ συμπληρωθῆ καταλλήλως.

Αἱ Σχολαὶ ξένων γλωσσῶν λειτουργοῦν μὲ τριακοσίους ὄγδοῦντας φοιτοῦντας ἄρρενας καὶ δῆλεις Συναδέλφους καὶ τέκνα Συναδέλφων καὶ ἄλλαι δὴ ουσταθοῦν καὶ εἰς τὸ μικρότερον ἀκόμη Ὑποκατάστημ ἀρκεῖ νὰ δέλουν καὶ νὰ ἐνδιαφεροῦν οἱ ἐκεῖ ὑπηρετοῦντες. Τὸ ἐστιατόριον τῆς Λέσχης ἐπιδοτούμενον κατόπιν ἀγῶνων μας ἀπὸ τὴν Τράπεζαν διὰ μηνιαίας σήμερον ἐκ Δραχ. 400.000. ἐπιχορηγήσεως λειτουργεῖ κατὰ τρόπον ὥστε νὰ ἔχωμεν σχεδὸν καθημερινῶς αἰτήσεις Συναδέλφων ἄλλων Τραπεζῶν καὶ ἄλλων ἰδρυμάτων διὰ νὰ τοὺς διευκολύωμεν τὴν εἰς αὐτὸ ἐστίασιν ἵνα ἐπωφελῆθωσι τῶν ἀπὸ πάσης ἀπόψεως εὐνοϊκῶν ὀρων λειτουργίας του. Συναδέλφοι ἐξ ἄλλου τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς, ἐστιαζόμενοι μέχρι πρὸ τινος εἰς τὸ ἐποιατόριον τῆς Λέσχης μας καὶ τοὺς ὁποίους ἠναγκάσθημεν μετὰ λύπης μας, ἐλλείψει χώρου καὶ μέσων, νὰ παρακαλέσωμεν νὰ ἀναζητήσουν ἄλλαχοῦ ἐστίασιν, μᾶς πιέζουν διαρκῶς καὶ ἐπιμόνως καθ' ἐκάστην καὶ κατ' ἴδιαν ἕκαστος καὶ διὰ τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συλλόγου των νὰ τοὺς δεχθῶμεν ἐκ νέου εἰς τὸ ἐστιατόριον μας λᾶζῳ τῆς σοβαρᾶς διαφορᾶς ἣν εὐρίσκουν εἰς ποιότητα, ποσότητα καὶ τιμὰς ἐν αὐτῷ.

Γενικάς ἐπισκευὰς ἐπεφέραμεν εἰς τὸ Κατάστημα τοῦ Συλλόγου, τὸ ὁποῖον, λόγῳ τῆς τετραετοῦς περιόδου καὶ τῆς μετατροπῆς του εἰς ξενῶνα διὰ τὸ ἐν Ἀθήναις καταφυγὸν Προσωπικῶν τῶν Ὑποκίτων, εὐρίσκειτο εἰς ἀθλιεστάτην κατάστασιν. Ἐπιδιωρθώσαμεν τὰ ἐπιπλα καὶ συγκεντρώσεις ἐν τῷ ἐντεκτιρίῳ ὠραγνώθησαν διὰ τὴν ψυχαγωγίαν τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου.

Ἡ Βιβλιοθήκη ἐλειτούργησε κατὰ τὸν ἐξυπηρετικώτερον τρόπον.

Εἰς τὴν Συνέλευσιν τῶν Μετόχων τῆς Τραπεζῆς προηγάμεν αἰσθητῶς τὸ αἴτημά μας περὶ συμμετοχῆς ἐκπροσώπων τοῦ Προσωπικοῦ εἰς τὸ Γενικὸν Συμβούλιον τῆς Τραπεζῆς καὶ ἄλλεπάλληλα διαδῆματα ἐκάμαμε εἰς τὴν Διοίκησιν διὰ τὸ ζήτημα τοῦτο.

Τὰ ἐπιδόματα πολυετίας καὶ θέσεων καὶ τοῦ συνυπολογισμοῦ τῆς προὔπηρεσίας εἰς ἄλλας Τραπεζάς διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ ἐπιδόματος πολυετίας ἐπετύχομεν. Ἐπιτροπὴ μερίμνης διὰ τὰ ἀσθενικά παιδιὰ τῶν συναδέλφων συνιστάται κατ' αὐτάς, τὰ ζητήματα τῶν εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ ὑπηρετούντων Συναδέλφων ἐλύθησαν, ἡ προεργασία ἐπὶ τῶν αἰτήσεων τῶν ὑπὸ τοῦ Νόμου 1799 προστατευομένων Συναδέλφων ἐπερατώθη καὶ εἰσάγεται κατ' αὐτάς εἰς τὸ Συμβούλιον κρίσεως, τὰ ρουχικά καὶ τὰ ραπτικά

ένδυμασιών κατεβλήθησαν εις όλους και τὸ αἴτιμα τῶν ξυλανδράκων εὐρίσκειται ἐκ νέου ἐπὶ τήρητος.

Τὸ ἐπιισιτικόν: Αἱ τρεῖς διὰ διατακτικῶν διανομαὶ ἀπὸ τὸν Προμηθευτικὸν Συνεταιρισμὸν ὀφείλονται εἰς παράκλησιν ἡμῶν, τὴν ὅποιαν τὸ Συμβούλιον τοῦ Συνεταιρισμοῦ ἀπεδέχθη προθύμως. Αἱ ἀπόψεις τοῦ Συλλόγου εἰς τὸ ἐπιισιτικὸν ζήτημα δὲν εἰσηκούοντο ἀπὸ τὴν Διοίκησιν παρὰ τὰ ἔντονα διαδήματά μας, πρὸς μεγίστην θλάσῃν τῶν συμφερόντων καὶ τῆς Τραπεζῆς καὶ τοῦ Προσωπικοῦ. Τί καὶ ἂν ἐκ τῶν ὑπέρων μᾶς ἀνεγνωρίσθησαν ὡς ἐρδαὶ αἱ προβλέψεις μας; Τί καὶ ἂν ἐπηληθεύσαμεν μέχρι κεραίας εἰς ὅλα ἀνεξαίρετως τὰ ἐπιισιτικὰ ζητήματα;

Ἡ ὑπόδοσις: Περὶ τὰ τέλη Αὐγούστου ἐφέρονται εἰς τὴν Διοίκησιν τὸ ζήτημα τῆς προμηθευτικῆς ὑποδημάτων διὰ τὸ Προσωπικὸν καὶ παρὰ τὰς ὑποσχέσεις, ἅς ἐλαμβάνομεν καὶ παρὰ τὴν πίεσιν τὴν ὅποιαν ἠρκήσαμεν ὥπως τὸ ζήτημα λυθῆ ἑπιτοπίως καὶ συντόμως, τοῦτο ἀνεβάλλετο μέχρις ὅτου τὸ Συμβούλιον τοῦ Συνεταιρισμοῦ ἀνέλαβε τὴν προμήθειαν ὑποδημάτων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ ἐζήτησε τὴν ἐνίσχυσιν τῶν Συλλόγων Ἑθνικῆς καὶ Ἑλλάδος διὰ τὴν χορήγησιν τῆς ἀδείας ἐκ τοῦ Ὑπουργείου. Ἡ ἀρίστis τοῦ ἐμπορεύματος ἀποδεικνύει καὶ εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο πόσον εἶχομεν δίκαιον εἰρηγοῦμενοι ἐπιμόνως τὴν ἐπιτόπιον προμήθειαν, ὅπως εἰσηγοῦμεθα καὶ τὴν ἐκ τῆς ἀγορᾶς Ἀθηνῶν ἄμεσον προμήθειαν εἰδῶν διατροφῆς λόγῳ τῆς τότε ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ὑπερτιμῆσεώς τιν.

Ἀναγκαστικὸς Νόμος 683 «Περὶ ρυθμίσεως τοῦ Προσωπικοῦ τῶν Τραπεζῶν»

Ὅταν ἐπληροφωρήθημεν ὅτι ἐπρόκειτο νὰ ἐκδοθῆ Νόμος περὶ ρυθμίσεως τοῦ Προσωπικοῦ τῶν Τραπεζῶν παρεκάλεσαμεν καὶ τὸν Ἀντιπρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὸν Ὑπουργὸν τῆς Ἐργασίας νὰ μὴ δημοσιεῦθῃ ὁ Νόμος οὗτος καὶ πρὸ τῆς ἀρνήσεως τοῦ κ. Τσουδεροῦ νὰ δεχθῆ τὴν ἀποψίν μας, ἐζήτησαμεν καὶ ἐλάθομεν κατηγορηματικὴν ὑπόσχεσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐργασίας ὅτι δὴ μᾶς συνουβουλεύετο πρὶν ἢ ἐκδοθῆ οὗτος, ἵνα προληφθῶν τυχὸν ἀδικία. Δυστυχῶς ὁ Νόμος ὑπ' ἀριθ. 683 ἐδημοσιεῦθη χωρὶς νὰ τηρηθῆ ἡ ὑπουργικὴ ὑπόσχεσις. Κατ' ἀρχὴν ἐζητήσαμεν τὴν κατάργησιν του καὶ ἐν συνείδησει τὴν τροποποίησιν του καὶ ἐπετύχομεν διὰ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 765 Ἀν. Νόμου κατὰ μὲρος τὰ αἰτηθέντα, ἐνῶ ταυτοχρόνως διὰ τῶν τροποποιήσεων κατωχρῶσαμεν καὶ νομοθετικῶς τὴν ἔνταξιν, ἀπηλλάξαμεν τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου τοὺς διὰ διαγωνισμοῦ προσληφθέντας καὶ διὰ τῆς

προσθήκης διατάξεως περὶ συμμετοχῆς δύο ἐκπροσώπων τοῦ Προσωπικοῦ εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν κρίσεως τῶν ἀπὸ τῆς 4ης Αὐγούστου 1936 μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἀπελευθερώσεως προσληφθέντων ἀφ' ἑνὸς μὲν διαφωτισθῶσαν περισσότερο οἱ ἐνδιαφερόμενοι Συνάδελφοι, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἔγινεν ἡ ἀπαρχὴ τῆς ἐπισημοῦ ὑπ' αὐτοῦ τούτου τοῦ Κράτους πλέον ἀναγνωρίσεως τῆς ἀνάγκης ὅπως εἰς τὰ ὑψηροεσθιακὰ καὶ λοιπὰ Συμμόλγια τῆς Τραπεζῆς, τὰ ἀφορῶντα ζητήματα Προσωπικοῦ, μετέχουν καὶ ἐκπρόσωποι τῶν ἐργαζομένων. Ἡ ἀντιὑπαλληλικὴ περὶ ἐιδικῆς διαδεσιμότητος ἀρχικὴ διάταξις τροποποιηθεῖσα ἐπὶ τὰ ἐελτίω, ἔχει ἰσχύν μόνον μέχρι 1 Δεκεμβρίου ἐ. ἔ. καὶ μόνον διὰ τὰς ἐχούσας περιορισμὸν ἐργασιῶν Τραπεζῆς καὶ πάντως, καθ' ὃ διάστημα εὐρίσκονται ὑπάλληλοι εἰς τὴν εἰδικὴν ταύτην διαδεσιμότητα, ἀπαγορεύεται ἀπολύτως ἡ πρόσληψις νέου Προσωπικοῦ. Τὸ ποσοστὸν τῶν ἀποδοχῶν ρυθίσθη ἀπὸ 50 ο/ο εἰς 60 ο/ο καὶ δὲν δύναται ἡ Τράπεζα μονομερῶς νὰ θέσῃ εἰς διαδεσιμότητα ὑπάλληλον ἄνευ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ Κυβερνητικοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου εἰς ὃ δὴ ἀπευθυνῶσι Τράπεζα καὶ ὑπάλληλος καὶ δὴ ἀναπτύξωσι τὰς ἀπόψεις των. Εἰς τὸν πρὸ ἡμερῶν ἐπιστρέψαντα ἐκ Λονδίνου κ. Τσουδερὸν ἐφέρονται ἐκ νέου τὸ ζήτημα τῆς καταργήσεως τῶν ἀντιὑπαλληλικῶν διατάξεων τοῦ Νόμου, ἀνεξαρτήτως τοῦ γεγονότος ὅτι παρὰ τῆ ἡμετέρα Τραπεζῆ δὲν πρόκειται νὰ γίνῃ χρῆσις τῆς περὶ διαδεσιμότητος διατάξεως κατόπιν τῆς κατηγορηματικῆς ὑποσχέσεως τῆς Διοικήσεως καὶ οὔτε ἄδικο ὑποβίβασις οὔτε ἄδικο ἀπολύσεις διὰ λάθου ἡμῶν καὶ εἶναι περιττός καὶ ἄσκοπος ὁ ἐξαπολυθεὶς θόρυβος.

Ζητήματα Συνάδελφων Ὑποκαταστημάτων: Κατόπιν πολλῶν ἀγῶνων ἐπετύχομεν τὴν ἐπίλυσιν τοῦ ἀπὸ τοῦ Νοεμβρίου τοῦ ἔτους 1944 ἐκκρεμούντος ζητήματος τῶν καθυστερουμένων συσσιτίων εἰς τὸ Προσωπικὸν πλειστῶν Ὑποκλιτῶν. Ἐπίσης ἐπετύχομεν τὴν χορήγησιν ἐπιδόματος καὶ ὀανείου θερμάνσεως εἰς τὸ Προσωπικὸν τῶν Ὑπῆτων τῶν ὀρεινῶν περιφερειῶν. Ἐνίσχυσαν ἐκ τῶν πόρων τοῦ Συλλόγου τὴν Λέσχην τῶν ἐν Θεσσαλονικῇ Συνάδελφων. Ἐπετύχομεν τὴν χορήγησιν ἐπιδόματος ἴσου πρὸς 15 ο/ο ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν διὰ τὸ Προσωπικὸν τῶν Ὑπῆτων τῆς Βορείου Ἑλλάδος καὶ ἐζητήσαμεν μέρημιαν καὶ διὰ τὸ Προσωπικὸν ἐκεῖνο τῶν Ὑπῆτων Κρήτης, ὅπερ ὑπέστη σοβαρὰς ζημίας λόγῳ τῶν μεγάλων καταστροφῶν αἰτίνας ἐσημειώθησαν εἰς τὴν πολυπαρῆ μεγαλόνησον. Τῆς εὐχῆς μερίμνης πρέπει νὰ τύχουν καὶ οἱ πληγέντες Συνάδελφοι τῶν λοιπῶν μερῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ ἰδίᾳ τῆς Λαρίσης καὶ Κερκύρας. Ἐπε-

τύχομεν τὴν χρηρήνην δανείου ἐκ μέρους τῆς Τραπεζῆς εἰς τὸν Συνεταιρισμὸν τῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ Συναδέλφων τῶν Τραπεζῶν καὶ ἐζητήσαμεν ὅπως τοῦτο γίνῃ καὶ διὰ τὸν Συνεταιρισμὸν τῶν ἐν Κρήτῃ Συναδέλφων.

Ἐζητήσαμεν καὶ ἐπετύχομεν τὴν τηλεγραφικὴν ἐκάστοτε ἀναγγελίαν εἰς ὅλα ἐν γένει τὰ Ὑπ)ματα τῶν κατὰ καιροὺς ἀποφασισομένων οικονομικῶν παρῶν ἵνα αὐτὰ καταβάλλωνται ἐγκαιρως εἰς τοὺς Συναδέλφους τῶν Ὑπ)των. Ἐπετύχομεν, ὡς ἀναφέρομεν καὶ ἀνωτέρω, τὴν ἔγκρισιν τῆς Διοικητικῆς Ἰδρύσεως τῶν Τμημάτων ξένων γλωσσῶν εἰς ἅπαντα τὰ Ὑπ)ματα δαπάναις τῆς Τραπεζῆς. Τὸ συνεργειακὸν ἐπίδομα ἐζητήσαμεν ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς ὅπως δοθῇ εἰς ὅλους ἀνεξαιρέτως καὶ πρωτίστως εἰς τοὺς Συναδέλφους τῶν Ὑπ)των, τοῦδ' ὅπερ καὶ ἐγένετο.

Τὴν ὑπὲρ τῶν Συναδέλφων τῶν Ὑπ)των μέριμναν προηγάομεν αἰσθητῶς παρὰ τῆ Διοικήσει ἀλλὰ πόρρω ἀπέχομεν ἀπὸ τοῦ νὰ τὴν ὀλοκληρώσωμεν.

Εἰς τὴν διάδοχον Διοικ. Ἐπιτροπὴν συνιστώμεν ὅπως στρέψῃ ὅλους ἰδιαιτέρως τὴν προσοχὴν τῆς πρὸς τοὺς Συναδέλφους τῶν Ὑποκ)των καὶ νὰ παράσχῃ εἰς αὐτοὺς ὅτι δύναται περισσότερο καὶ θέτομεν ἀπὸ τοῦδε αἴτημα ἐπεκτάσεως τῶν ἐπιδομάτων δέσεως εἰς τοὺς Προϊσταμένους Λογιστηρίων γενικῶς καὶ εἰς τοὺς Προϊσταμένους ὑπηρεσιῶν τῶν μεγάλων Ὑπ)μάτων.

Οἱ Συνταξιούχοι καὶ οἱ καταληφθέντες ὑπὸ τοῦ ὀρίου ἡλικίας Συναδέλφοι.

Εἰς ἐποχὴν καδ' ἦν κατεβάλλοντο συντάξεις πεινῆς καὶ μισοὶ στερήσαν ἐνομοίωσαν ὅτι δὲν εἶχομεν τὸ δικαίωμα νὰ ἀδαφορήσωμεν πρὸ τῆς δυστυχίας τῶν Συνταξιούχων ὡς καὶ τῶν κατὰ τὸ διάστημα τῆς κατοχῆς ὑπὸ τοῦ ὀρίου ἡλικίας καταληφθέντων καὶ τῶν μετέπειτα, καταλαμβανομένων συναδέλφων μας καὶ νὰ μὴ ὑπερασπιθῶμεν τὸ ἀνθρώπινον δικαίωμά των ἐπὶ τῆς ζωῆς διὰ τῆς ἀναπροσαρμογῆς τῶν συντάξεων τῶν πρώτων καὶ διὰ τῆς παρατάσεως τῆς καταβολῆς πλήρων ἀποδοχῶν εἰς τοὺς δευτέρους. Πρὸς τοῦτο ἐκόμισαν ὀλοκληρον σταυροφορίαν διὰ διαζημάτων πρὸς τὴν Διοίκησιν, διὰ δημοσιευμάτων εἰς τὴν «Τραπεζικὴν» δι' ἀνακοινώσεων καὶ ἐξέσαμεν τὰ ζητήματα τῶν ὑπὸ τοῦ ὀρίου ἡλικίας καταλαμβανομένων ὡς αἰτήματα εἰς τοὺς ἀπεργιακοὺς μας ἄγνας καὶ εἰς διαζήματα πρὸς τὸν Ἀντίπρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως κ. Τσουδερὸν προέβημεν μὲ ἀποτέλεσμα νὰ λάβωμεν ἐσχάτως ὑπόσχεσιν περὶ βελτιώσεως τῶν συντάξεων καὶ μὲ συνέχισιν μὲχρι σήμερον τοῦλάχιστον τῆς καταβολῆς

πλήρων ἀποδοχῶν εἰς τοὺς κατὰ τὴν τελευταίαν τετραετίαν ἀποχωρησάντας, ἀλλὰ καὶ μὲ ἐλπίδας πολλὰς διὰ τὴν παράσασιν τῆς προδεσμίας καταβολῆς πλήρων ἀποδοχῶν.

Αἱ ἀπορφανισθεῖσαι συνετεία πολεμικῶν γεγονότων οἰκογένειαι συναδέλφων καὶ οἱ ἀπολυθέντες λόγῳ ἀσθενείας Συναδέλφοι.

Τὸ ἴδιον ἐκάμαμεν καὶ διὰ τὴν πρροστασίαν τῶν συνετεία πολεμικῶν γεγονότων ἀπορφανισθεῖσῶν οἰκογενειῶν Συναδέλφων καὶ τῶν λόγῳ μακρᾶς ἀσθενείας ἀπολυθέντων κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος.

Μέτρα ἐξυγιάνσεως: Ἀλλὰ, Κύριοι Συναδέλφοι, ὅταν ἀπεφασίσασμεν νὰ δέσωμεν εἰς τὴν Διοίκησιν ζητήματα ἐξυγιάνσεως δὲν εἶχομεν τὴν ἀφέλειαν, οὔτε ἡ πείρα μᾶς ἔλειπε ὥστε νὰ μὴ γνωρίζωμεν ὅτι δὲ ἀντιμετωπίζομεν ἀντίδρασιν καὶ μάλιστα ἰσχυροτάτην ἀπὸ ἐκείνους οἱ ὅποιοι εἶχον ἀντίθετα ἀτομικὰ συμφέροντα καὶ ἀπὸ ἐκείνους οἵτινες ἐπρόκειτο παρὰ τὴν θέλησιν των νὰ δεχθῶν νὰ ἐφαρμόσουν τὰ μέτρα ἐξυγιάνσεως. Ἠλπίσαμεν ὅμως καὶ ἐλπίζομεν καὶ σήμερον ἀκόμη ὅτι καὶ οἱ πρώτοι καὶ οἱ δευτέρου δὲ κατανόησαν ὅτι τὰ συμφέροντά του ἕκαστος δὲ πρέπη νὰ τὰ ἀναζητήσῃ εἰς τὰ καθολικὰ συμφέροντα ὅλων τῶν Συναδέλφων καὶ τοῦ Ἰδρύματος, ὅτι ἡ ἐποχὴ τὴν ὅποιαν διερχόμεθα δὲν ἐπιτρέπει νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τὰς παλαιὰς συνθηδείας μας καὶ νομίζομεν ὅτι ἐὰν ὑπάρχουν Λειτουργοὶ τῆς Τραπεζῆς οἱ ὅποιοι χρησιμοποιοῦν τὴν θέσιν των καὶ τὰ ἀξιώματά των πρὸς ἐξυπηρέτησιν σκοπῶν ἀντιτιθεμένων πρὸς τὴν πραγματικὴν ἐξυγιάνσιν, δι' αὐτοὺς δὲ πρέπη νὰ ληφθῶν τὰ πρώτα μέτρα ἐξυγιάνσεως καὶ ἀπ' αὐτοὺς νὰ ἀρχίσῃ αὕτη.

Ἡ σημερινὴ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ συνήντησε μεγάλας ἀντιδράσεις, ἀλλὰ δὲν ἦτο εἰς τὸν χαρακτῆρα τῆς νὰ παραλύῃ συνετεία τῆς πολεμικῆς, τὸν συντίον ἐνεδυναμώμετο ἔτι περισσότερο καὶ ἀνεπτύσσε περισσότεραν μαχητικότητα καὶ ἐπιμονὴν διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῶν ἐπαγγελιῶν τῆς. Μόνον ἡ ἔλλειψις ἐπαρκoῦς χρόνου δὲν ὀλοκλήρωσε τὸ πρόγραμμα τῆς καὶ οὐδὲν ἄλλο ἐμπόδιον, διότι τὰ ἐμπόδια διὰ τὴν σημερινὴν Διοικ. Ἐπιτροπὴν ἦσαν ὅπλα προκειμένου νὰ ἐξασφαλίσῃ μίαν ἀνετον διαβίωσιν σήμερον καὶ νὰ δημιουργήσῃ τὰς προῖποθεσεις μίαις εὐτυχισμένης ζωῆς διὰ τὴν αὔριον εἰς τοὺς ἐν τῇ Τραπεζῇ ἐργαζομένους Συναδέλφους καὶ εἰς τοὺς Συνταξιούχους.

Αἱ ἀναστατώσεις: Ἀλλὰ, Κύριοι Συναδέλφοι, ἴσως κατηγορηθῶμεν ἀπὸ τοὺς κατ'

έξοχήν συντηρητικούς Συναδέλφους μας ότι, συντηρητικοί ήμετες, τήν επίλυσιν τῶν ζητημάτων μας ἐπεδιώξαμεν με τήν ἀνιστοῦσάν τῆς Τραπεζῆς, με τὰς συγκεντρώσεις καί τὰς ἀπεργίας τοῦ Προσωπικοῦ, δηλαδή με τόν κλονισμόν τῆς πειθαρχίας καί ἐπί ζημιά τῆς εὐρύθμου λειτουργίας τοῦ Ἰδρύματος, ὑπερ τῶν ὁποίων ἐπηγγέλημεν ὅτι ἐνδιαφερόμεθα. Εἶναι ἀνάγκη νά δηλώσωμεν ὅτι οὐδεὶς ἄλλος ἐκ τῶν Συναδέλφων συνεταράσσετό περισσότερο ἡμῶν δι' ὅλα αὐτά καί οὐδεὶς Συνάδελφος εἶναι ἀπηνέστερος ἐχθρὸς τῶν συγκεντρώσεων καί τῶν ἀπεργιῶν ἀπὸ ἡμᾶς. Ἄλλα καί οὐδεμία ἄλλη Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ ἀντιμετάβισε τὴν ἀδυναμίαν συνεννοήσεως καί τὴν ἀδικαιολόγητον ἀρνήσιν ἀπὸ ὅσων ἡμεῖς ἐκ μέρους τῆς Διοικήσεως διὰ ζητήματα, ἅλλα τῶν ὁποίων ἐλύθησαν βραδύτερον καί ἄλλα τῶν ὁποίων εἶχον σχέσιον με τήν πρόσδον καί με τὰ συμφέροντα τοῦ Ἰδρύματος. Εἰς τοὺς διαδόχους μας εὐχόμεθα νά δοκιμάσουν ὀλιγωτέρας πικρίας ἀπὸ ἐκείνας τὰς ὁπίας, παρὰ τὴν ὑποχωρητικότητά μας, ἐδοκίμασεν ἡμεῖς.

Ἄλλα, Κύριοι Συνάδελφοι, ὡς εἶμεθα δίκαιοι. Τὴν μεγαλύτεραν εὐθύνην τὴν ἔχει ἀναμφιβόλως ἡ Διοίκησις τῆς Τραπεζῆς ἀλλ' ὅχι καὶ ὅλην. Ἐν ποσοστῶν ἔχουν καί τὰ ἀνώτερα στελεχῆ τοῦ Ἰδρύματος καί δι' οἱ ἀρμόδιοι εἰς ἕκαστον ζήτημα ὑπηρεσιακοὶ Σύμβουλοι τῆς Διοικήσεως. Καί τὸ ποσοστὸν αὐτὸ εἶναι πολὺ μεγαλύτερον ἀπ' ὅσον ἐκ πρώτης ὄψεως φαίνεται, ἐάν δεχθῶμεν ὅτι ἡ σημερινὴ Διοίκησις δὲν γνωρίζει πλήρως τὰ ζητήματα καί τῆς Τραπεζῆς καί τοῦ Προσωπικοῦ. Εἰς τὴν Διοίκησιν παραμένει ἀκεραία ἡ εὐθύνη τῆς ἀναπτύξεως τῶν εργασιῶν καί ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου δὲν νομιζομεν ὅτι δὲν ὑπάρξει Σύμβουλον Συλλόγου τὸ ὅποσον δὲ ἀκολουθήσῃ διάφορον τῆς ἰδικῆς μας τακτικῆν.

Αἱ εἰδικαὶ συνθήκαι τῆς Τραπεζῆς: Αἱ εἰδικαὶ μεταπολεμικαὶ συνθήκαι τῆς ἰδικῆς μας Τραπεζῆς, αἵτινες εἶναι πολὺ διάφοροι τῶν δύο ἄλλων μεγάλων Τραπεζῶν, μᾶς δημιουργοῦν βαρεῖας ὑποχρεώσεις καί εἰς τὸν λόγον τούτον ὠφείλετο κυρίως ἡ ἰδιαιτέρα ὀξύτης μεθ' ἧς διεξηγάγομεν ἡμεῖς τοὺς ἀγῶνας κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τοὺς Συλλόγους τῶν Ὑπαλλήλων τῶν Τραπεζῶν Ἑλλάδος καί Ἀγροτικῆς καί αὐτὰ τὰ εἶπομεν πλεόν ἢ ἅπασι καὶ καθαρὰ καί ἕστερα εἰς τοὺς ἐπιμισθόντας τὴν μεγάλην εὐθύνην τῆς μεταπολεμικῆς Διοικήσεως τοῦ αἰωνοβίου ἰδρύματος, τὸ ὅποσον ἔχει μὲν πολλὰς δυνατότητας ἀλλὰ ἔχει ἐπίσης καί μεγάλας ὑποχρεώσεις εἰς ἕξοδα διαχειρίσεως.

Ἡ ἐσφαλμένη τακτικὴ τῆς Διοικήσεως:

Ἄλλα καί εἰς αὐτὰ τὰ καθαρῶς ἐπαγγελματικά ζητήματα ἡ τακτικὴ τῆς Διοικήσεως μᾶς ἐπέιδεν ὅτι τίποτε δὲν ἐπρόκειτο νά κερδίσωμεν ἀνευ ἀγῶνων καί μάλιστα ἐντόνων. Καί εἰς τὸ σημεῖον τούτου ἐπαλαίσαμεν πολὺ διὰ νά πείσωμεν τὴν Διοίκησιν ὅτι ἡ τακτικὴ αὕτη ἦτο ἐπιζήμια διὰ τὴν Τράπεζαν καί λίαν ἐπιθυμητὴ εἰς τοὺς ποδοῦντας τὴν ἀνωμαλίαν. Δυστυχῶς δὲν τὸ κατωρθώσαμεν. Ἄς ἐλπίσωμεν ὅτι δὲν δὲ συνεχισθῆ ἢ πλεόν ἡ κακὴ αὕτη τακτικὴ ἐκ μέρους τῆς Διοικήσεως μας.

Αἱ ἀπεργίαι: Αἱ ἀπεργίαι, τόσον αἱ ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῶν Συλλόγων τῶν ἄλλων Τραπεζῶν ὅσον καί ἡ μεμονωμένη ἰδικὴ μας ἀπέδωσαν καί ἀπέδωσαν περισσότερα τῶν ὅσων ἐκ πρώτης ὄψεως νομίζουσι τινες. Ἄρκει ὅτι αὐταὶ δὲν ἔγιναν διὰ πολιτικῶν ἢ ἄλλους λόγους ἐξωσυλλογικούς. Εἰς τὴν ψυχὴν τῶν ἐργοδοτῶν ἐρριζώθη πλεόν ἡ ἰδέα διὰ παρῆλθεν ἡ ἐποχὴ καδ' ἦν ἠδιαφοροῦν ὅτι τὸν ἐργαζόμενον καί δὲ ἴδωμεν ὅλοι ὅτι οἱ προσεχεῖς ἀγῶνες εἰς τὸ σημεῖον τοῦλάχιστον τῆς κατανοήσεως τῶν ἀναγκῶν τοῦ προσωπικοῦ δὲ εἶναι ὀλιγώτερον τραχεῖς καί αἱ φροντίδες τῶν ἐργοδοτῶν δὲ στρέφονται ὄχι πῶς νά περιορίσουν τοὺς μισθοὺς ἀλλὰ πῶς νά αὐξήσουν τὰς ἐργασίας τῶν.

Προσωπικὴ πολεμικὴ: Ἐάν τυχὸν ὑπάρχουν Συνάδελφοι, οἵτινες νομίζουσι ὅτι ἠσκήσαμεν προσωπικὴν πολεμικὴν ἐναντίον ὠρισμένου μέλους τῆς Διοικήσεως δὲν ἔχομεν καμμίαν ἀπολύτως διάθεσιν καὶ κανένα λόγον ν' ἀσχοληθῶμεν διὰ νά διαλύσωμεν τὴν αὐτοχρημα πεπληρωμένην οὕτην ἰδέαν. Εἰς ἡμᾶς ἄρκει ὅτι ἐπετελέσαμεν αὐστηρῶς τὸ ἐκ τῆς θέσεώς μας διαγραφόμενον καθῆκον ἐν τῇ διεκδικήσει τῶν αἰτημάτων τοῦ Προσωπικοῦ, τονίζομεν δὲ ὅπως ἰδιαίτερως ὅτι ἐν τῇ διεξαγωγῇ τῶν ἀγῶνων μας εὐρισκόμεθα πάντοτε εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἀμυνομένου.

Αἱ καδ' ἡμῶν κατηγορίαι: Μᾶς κατηγορήσῃτε τελευταίως ἡ πλευρὰ τῶν ἐπιλαχόντων εἰς τὰς παρελθούσας ἀρχαιροσίας οὐχὶ κατ' εὐθεῖαν, ἀλλ' ἐμμέσως καί δι' ἐντύπων ὅτι δὲν ἐνημερώνομεν τοὺς Συναδέλφους μας. Τοῦτο δὲν εἶναι ἀκριβές. Μᾶς κατηγορήσαν ἔτισης ὅτι δὲν καθωρίζαμεν δι' ἀνακοινώσεων μας τὰ αἰτήματα τῆς ἀπεργίας. Ἄλλα εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τῆς Τραπεζῆς ἀνεγνώσαμεν τὴν ἡμέραν τῆς κηρύξεως τῆς τελευταίας ἀπεργίας τὰ αἰτήματά μας. Πέραν ὅμως αὐτῶν, Κύριοι Συνάδελφοι, ὁ σκοπὸς ἡμῶν δὲν ἦτο νά χαντακῶμεν τὰ ζητήματα τοῦ Προσωπικοῦ, ἀλλὰ νά κερδίζωμεν αὐτά. Καί ἐκερδίσαμεν περισσότε-

ρα ἀπὸ πολλὰ χωρὶς τυμπανοκρουσίας, αἰ-
τινες δὲ ἐδυσχεραίναν ἐὰν δὲν ἐματῶιναν
τὴν ἐπίλυσίν των.

Ἡ ὀνομασία Διευθυντῶν : Ἐλέγη ὅτι
ἤμπούσαμεν τὴν ὀνομασίαν μερικῶν Τμη-
ματάρχων εἰς Διευθυντὰς Τραπεζῆς. Δὲν
δεχόμεθα ὡς ἄστοχον τὴν ἐνέργειάν μας
ἐκείνην δι' ἧς προελάβομεν ἴσως τὴν ἀν-
στατώσιν καὶ τὸν ἐρεθισμόν τοῦ Προσωπι-
κοῦ καὶ λυπούμεθα ὅτι εὐρέθημεν πρὸ τετε-
λεσμένων γεγονότων δι' ὅσα ἔγιναν εἰς τὸ
τελευταίον Γενικὸν Συμβούλιον καὶ τὰ ὁ-
ποῖα ἐκαυτηρήσαμεν ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς
«Τραπεζιτικῆς» καὶ διὰ θαύματός μας πρὸς
τὴν Διοίκησιν. Ἀλλὰ, Κύριοι Συνάδελφοι,
οὔτε τὴν ἐξέλιξιν τῶν ἀνωτέρων Συναδέλ-
φων εἰς τὸ ὕπατον ἀξίωμα τῆς ὑπηρεσιακῆς
ιεραρχίας πρέπει νὰ ἐμποδίζωμεν, ὅταν αἱ
ἀνάγκαι τῆς Τραπεζῆς τὸ ὑπαγορεύουν, αἱ
ἐργασίαι αὐτῆς τὸ ἐπιτρέπουν καὶ ἡ ἀξία καὶ
ἡ ἰκανότης τῶν ὑποψηφίων συντρέχῃ, οὔτε
τὰ ὅσα εἰς τὸ τελευταῖον ὡς ἄνω Γενικὸν
Συμβούλιον ἔγιναν πρέπει νὰ νομίζετε ὅτι
ἔχουν ἀπολύτως καλῶς, ὅτι τὸ πᾶν ἀπω-
λέσθη καὶ ὅτι εἶναι ἀργὰ πλέον. Ὑπάρχει
ἀκόμη καιρὸς καὶ τρόπος νὰ ἱκανοποιηθῇ
τὸ περὶ ὁμοιοῦ ἀίσθημα τῶν Συναδέλφων.

Αἱ ὑποχρέωσεις τοῦ Σώματος : Καὶ ἤδη,
Κύριοι Συνάδελφοι, νομίζομεν ὅτι τὸ Σῶμα
τῶν ὑπαλλήλων ἔχει μίαν ὑψηλὴν ἠθικὴν ὑ-
ποχρέωσιν νὰ μὴ μὲν ἀσυγκίνητον καὶ ἀ-
διάφορον καὶ νὰ μὴ παρέρχεται μὲ ἀπάθειαν
ἄρισμένα γεγονότα τὰ ὅποια ἔχουν δημιουρ-
γήσῃ ὑπὲρ τοῦ Προσωπικοῦ εὐνοϊκὰ κατα-
στάσεις, οὐδὲ νὰ ἀγνοῖ τούτῳ Συναδέλφους
ἐκείνους οὐδὲ ὅποιοι ὑπῆρξαν δημιουργικοὶ
καὶ ἔπαιζαν ἀποφασιστικὸν ρόλον εἰς τὴν
πρὸς τὰ πρόσω ἐξέλιξιν τῆς τε Τραπεζῆς
καὶ τοῦ Προσωπικοῦ αὐτῆς. Καὶ δὲ ἀπὸ ἐπι-
ταπῆ νὰ τὸ εἴπωμεν ἀπεριφράστως ὅτι τὸ
Σῶμα τῶν ὑπαλλήλων εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο
δὲν ἔδωκε μέχρι σήμερον ἐπιτυχεῖς ἐξετά-
σεις. Ὄταν ὁ Βασ. Κυριακόπουλος, τὸν ὁ-
ποῖον Διοικητὴ τῆς ἰσχύος ἐνὸς Δροσο-
πούλου καὶ ἐνὸς Κοριζῆ εἶχον δεξί των χερί
καὶ εἰς τὸν ὅποιον ὀφείλεται ἡ ἐπιτυχὴς
διαχειρίσις μεγάλων καὶ προσοδοφόρων ὑπο-
θέσεων τῆς Τραπεζῆς καὶ ὁ ὅποιος ἀποτελεῖ
ἐν ἀπὸ τὰ ἐλάχιστα φαινεῖν ἄσπρα τοῦ Τρα-
πεζιτικοῦ στερεώματος, ὅταν, λέγομεν, ὁ
ἐκλεκτός κυρὸς ἀνώτερος λειτουργὸς τοῦ
ἰδρυματος δὲν ἐπατήθη μετὰ τὴν ἀπελευ-
θέρωσιν εἰς τὴν θέσιν του, τί ἡμεῖς ἐπαύ-
ξαμεν; Ἀπὸ τὴν ἐπικράτησιν ἢ εὐρυτάτη
ἀντίληψιν τοῦ τι δὲ ἐκέρδιζε τὸ ἴδρυμα μὲ
τὴν ἐπάροδόν του καὶ τοῦ τί χάνει μὲ τὴν
μὴ ἀνάκλησίν του ἐτρέπομεν καὶ τρέπομεν
ὄλοι καὶ πῶτος ὁ ἔχων τὴν τιμὴν νὰ σῶς
ὀμλῆ μὴ τυχόν καὶ παρεξηγηθῶμεν ὅτι ἐξ

ἀτομικῶν ὑποχρεώσεων ἢ ἐξ ἀνυπάρκτων
παλαιῶν δεσμῶν ἢ αἰριανῶν ἐβλέψωμεν κινού-
μεθα ὑπὲρ τοῦ Συναδέλφου ἐκείνου, τὸ ὄνο-
μα τοῦ ὁποίου εἶναι συνδεδεμένον μὲ ὅλας
τὰς μεγάλας παραγωγικὰς ἐργασίας τῆς
Τραπεζῆς καὶ παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι καὶ
προσθετικὸν καὶ ὀρθολογιστικὸν μέτρον
ἐσωτερικῆς ὀργανώσεως φέρει τὴν σφαιρίδα
τῆς διαυγεστάτης προσωπικότητός του, χω-
ρὶς τοῦτο νὰ ἐμείψω ποτὲ τὴν προσωπικό-
τητα τοῦ Δροσοπούλου ἢ τοῦ Κοριζῆ.

Μὲ τοιαύτας ἀντιλήψεις, Κύριοι Συνάδελ-
φοι, δὲν δημιουργοῦμεν, ἀλλὰ καταστρέφο-
μεν, δὲν ἐνθαρρύνομεν, ἀλλὰ ἀποκαρδιώ-
νομεν.

Δὲν ἀναγνωρίζομεν ἀλλὰ παραμερίζομεν
τὰς ἰκανότητας καὶ ἐμφανιζόμεθα ὅτι δὲν
ἐκδηλοῦμεν τὸ ὑψηλόφρον ἀνδρόπινον προ-
τέρημα τῆς ἀντικειμενικότητος.

Ἡ σημερινὴ Διοικ. Ἐπιτροπὴ ἔχει τὸ θάρ-
ρος καὶ τὴν εὐκρινείαν νὰ εἴπῃ ὅτι εἰς τὸ
σημεῖον τοῦτο δὲν ἔπραξε μέχρι τοῦδε τὸ
καθῆκον τῆς ἀκέραιον καὶ ἀπερχομένη σήμε-
ρον δὲ εἶχε τῆς ἐάν δὲν ἔφερε τὸ ζητή-
μα ἐνώπιον τῆς Συνελεύσεως. Ἀπὸ τὴν Συ-
νέλευσιν ἐξαρτᾶται νὰ λάβῃ τὰς ἀποφάσεις
τῆς. Ἡμεῖς νομίζομεν ὅτι, ἔστω καὶ τὴν
τελευταίαν στιγμὴν, διὰ τῶν ἀνωτέρω ἐξε-
πληρώσαμεν κάπως τὸ καθῆκον μας. Ἐὰν
ἐξηρτάτο ἀπὸ ἡμᾶς νὰ πείσωμεν τὴν Συνέ-
λευσιν νὰ λάβῃ ἀποφάσεις καὶ νὰ ἐκφράσῃ
τὰς ἀπόψεις τῆς δὲ τὸ ἐπράττομεν ἀδι-
στακτικῶς μὲ τὴν ἀπόλυτον πεποίθησιν ὅτι
προσφέρομεν πολὺτιμον ὑπηρεσίαν καὶ εἰς
τὸ ἴδρυμα καὶ εἰς τὸ Προσωπικόν.

Ἡ Τραπεζιτικὴ : Τὸ πολὺτιμον καὶ ἀπα-
ραίτητον ὄργανον τοῦ Συλλόγου ἢ «Τραπε-
ζιτικὴ» τὸ ὅποιον ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν
διεφώτιζεν, ἐνημέρωνε καὶ ἐμόρφωνε τὸν
Συναδελφικὸν κόσμον μας, ἐξ αἰτίας μεγά-
λης ἀισιοσχολησῆώς μας, ἀλλὰ καὶ συνεισέ-
λας οἰκονομικῶν δυσχερειῶν δὲν κατωρθώθη νὰ
ἐκδίδεται συχνὰ καὶ τακτικὰ παρὰ τὸ γεγο-
νὸς ὅτι αἱ σημεριναὶ περιστάσεις τὸ ἐπέ-
βαλλον ἵνα μὴ οἱ Συνάδελφοι ἐνημερωθῶν-
ται ἀπὸ ἄλλα ἐπαγγελματικά—ἀλλ' ἔχι ἀντι-
κειμενικὰ καὶ ὑπεύθυνα—φύλλα διὰ τὰ ζητή-
ματά των.

Ἐλπίζομεν ὅτι ἡ νέα Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ
τοῦ Συλλόγου, βάσει ὑπαρχούσης ἤδη σοφω-
ρᾶς μελετῆς, ἐν τῇ ὁποίᾳ προβλέπεται καὶ ἡ
ἀποσκοπιὰς ἐξευρέσις τῶν πόρων δὲ κα-
ταστήσῃ τὴν «Τραπεζιτικὴν» βιώσιμον καὶ,
εἰ δυνατόν, ἐβδομαδιαῖον ὄργανον τοῦ
Συλλόγου.

Αἱ λοιπαὶ ἐν τῇ Τραπεζῇ ὀργανώσεις : Αἱ
μετὰ τῶν λοιπῶν ἐν τῇ Τραπεζῇ ὀργανώσε-
ων ἐπαφῶν, αἱ σχέσεις καὶ αἱ συνεργασίαι

μας υπήρξαν άριοιται.

Ταμείον Ύγείας: Όφειλομεν νά ἐξάρωμεν τό υπό τοῦ Ταμείου Ὑγείας κυρίως ἐπιτελεσθέν ἐκπολιτιστικόν ἔργον τῶν παιδικῶν κατασκηνώσεων, εἰς τό ὅποιον ἐκτός τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου μέ ἐπί κεφαλῆς τόν ἀγαπητότατον καί σεβαστόν εἰς ὅλους μας κ. Γρηγ. Ρίτσον, συνετέλεσαν πολυτίμως καί οἱ Συνάδελφοι κ. κ. Σαγκριώτης, Σπ. Βασιλείου καί Δημ. Λουκάκος, τό Προσωπικόν τῶν ἱατρῶν τοῦ Ταμείου, οἱ διευθύνοντες τό Ἰνστιτούτον Σωματικῆς Ἀγωγῆς τῆς Τραπεζῆς, ὡς καί οἱ λοιποὶ ὑπηρετήσαντες τόν σκοπόν τοῦτον Συνάδελφοί μας καί ἰδιαιτέρως οἱ ἀποτελέσαντες τά στελέχη τῆς ὀργανώσεως. Πρός ὅλους τοὺς ἐργάτας αὐτοὺς τοῦ καλοῦ ὑπὲρ τῶν παιδιῶν τῶν Συναδέλφων ἢ Διοικ. Ἐπιτροπῆ τοῦ Συλλόγου, ἥτις πιστεύει ὅτι ἀνάλογος ἐπιτυχία ἔχει σημειωθῆ καί εἰς τό καθ' αὐτό ἔργον τοῦ Ταμείου Ὑγείας καί Σωματικῆς Ἀγωγῆς, ἀπευθύνει ἀπείρους εὐχαριστίας καί θερμὰ συγχαρητήρια.

Προμηθευτικὸς Συνεταιρισμός: Αἱ μετὰ τοῦ Προμηθευτικοῦ Συνεταιρισμοῦ ἐπαφαί μας δι' οὓς λόγους ἀναφέρουμεν ἀνωτέρω δέν κατωρδῶδη νά ἀποδώσωμεν εἰμῇ τὴν ἐκ μέρους τῆς Τραπεζῆς σύστασιν ἐσχάτως μίας Ἐπιτροπῆς ἐκ Μελῶν τῆς Διοικήσεως καί ἐκπροσώπων τοῦ Συνεταιρισμοῦ καί τοῦ Συλλόγου ἵνα μελετήσῃ τὸ ὅλον ζήτημα τοῦ ἐπισιτισμοῦ πρὸς τόν σκοπόν τῆς σοβαρῆς ἐξυπηρετήσεως τῶν Συναδέλφων ἐνταῦθα καί εἰς τὰ Ὑποκαστήματα.

Οἱ ἄλλοι Σύλλογοι: Ἡ μετὰ τοῦ Συλλόγου τῶν Εἰσπρακτικῶν καί τοῦ Συλλόγου τῶν Κλητῆρων συνεργασία μας ὑπῆρξε γόνιμος καί καρποφόρος τόσον ἐν τῇ Τραπεζῇ ὅσον καί παρά τῇ Ὁμοσπονδιακῇ Ἐπιτροπῇ, εἰς ἣν μετέχουν οὗτοι ἀπὸ μηνῶν ἰσοτίμως.

Τὴν ἀτυχή ἀνακοίνωσιν τοῦ Συλλόγου τῶν Κλητῆρων ἐξεχάσαμεν, συνιστῶμεν δὲ καί εἰς τὴν μέλλουσαν Διοικητικῇ Ἐπιτροπῇ νά περιβάλλῃ μὲ ἐμπιστοσύνην τοὺς δύο τοῦτους Συλλόγους, τοὺς ὁποίους ἀπαρτίζουν συνεργάται μας ἐν τῇ Τραπεζῇ συμπαθεῖς καί φιλοπρόδοοι.

Ἡ μειοψηφία: Μὲ τοὺς ἐπιλαχόντας εἰς τὰς τελευταίας ἀρχαιρεσίας Συνάδελφους εὐρισκόμεθα εἰς διαρκῆ ἐπαφὴν καί οἰκειούμεν πρὸς τιμὴν τῶν ὅτι οὐδέποτε εἰς τὰς συνομιλίας μας καί ἐπαφὰς μας διεφώνησαν μαζί μας καί πάντοτε μᾶς συνεχαίρον διὰ τὰς κατευθύνσεις, τὰς ἐνεργείας καί τὴν γραμμὴν τὴν ὁποίαν ἀκολουθοῦσαμεν. Περιέργως ὁμως παρά τὰ παντοεινὰ συγχαρητήρια κάπου κάπου ἐξεδίδοντο μερικὰ ἐντυπια, πότε ἐναντίον τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτρο-

πῆς καί πότε ἐναντίον τοῦ Προέδρου τοῦ Συλλόγου καί σχεδὸν πάντοτε ὑπὲρ τοῦ Ἐργοδοτοῦ μας.

Εἰς τὸν ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ μειοψηφῆσαντος ψηφοδελτίου ἀγαπητῶν καί συμπαθέστατον συνάδελφον κ. Φράγκου, εἶπομεν, ἐξ ἀφορμῆς τοῦ πρώτου ἐντύπου, ὅτι ἡ τακτικὴ αὕτη— μεταψυτευθεῖσα ἐκ τῶν ἄλλων Τραπεζῶν εἰς τὴν ἰδίην μας—εἶναι ἀντιουλλογικὴ καί ἀπαράδεκτος καί ὅτι φέρει τὰ ἀντίθετα ἀποτελέσματα καί συγκεκριμένως τὴν διάσπασιν τοῦ Προσωπικοῦ. Ἐάν καί ἡμῖς ἀπαντούσαμεν, τοῦδ' ὅπερ πρὸς στιγμὴν ἐσκέφθημεν, δὰ ἐδημιουργεῖτο ἐν τῇ Τραπεζῇ ἓνας χαρτοπόλεμος μὲ ὀλεθρία ἀπὸ πάσης ἀπόψεως συνέπειας καί ὁ ὁποῖος δὰ κατέληγεν εἰς θάρος τῆς ἡρεμίας καί τῆς ἐνότητος τοῦ Προσωπικοῦ καί ἐπὶ ζημίᾳ τῆς Τραπεζῆς, ἥτις δὰ μετεβάλλετο οὕτω εἰς στίβον ἀγῶνων, οἱ ὅποιοι, λόγω τῶν σημερινῶν συνθηκῶν, μοιραίως δὰ ἐξήρχοντο τοῦ καθαρῶς συλλογικοῦ χαρακτῆρος τῶν, δὰ ἐξέφευγον ἀπὸ τὰ ὅρια τοῦ ἐπισυλλογίμου μεταξύ τῶν Συναδέλφων σεβασμοῦ, δὰ ἐξέθετον τὸ Σῶμα τῶν Ὑπαλλήλων ἀνεπανορθώτως καί δὰ ἐτραυματίζον τὴν συλλογικὴν ἰδέαν καιριώτατα, τοῦδ' ὅπερ ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπῆ ὤφειλε νά προσέξῃ καί νά μὴν ὑπέχη αὕτη τὴν εὐθύνην μίας τοιαύτης ἐκτροπῆς.

Ἡ τακτικὴ αὕτη, διὰ τῆς ὁποίας ἡσκέϊτο ὁμοιόμορφος πολεμικὴ εἰς θάρος τῶν Συμβουλίων τῶν Συλλόγων ἄλλων τῶν Τραπεζῶν, εἶχε δημιουργήσει μίαν δεδικαιολογημένην δυσπιστίαν εἰς μεγάλην μερίδα τοῦ Προσωπικοῦ ὅλων τῶν τραπεζικῶν ἴδρυμάτων, ὧν οἱ Σύλλογοι ἀπέτελλον τὴν ὁμοσπονδιακὴν Ἐπιτροπὴν Τραπεζοὑπαλληλικῶν Ὄργανώσεων καί ἡ δυσπιστία αὕτη καθίστα δυσχερὲς τὸ ἔργον ἐκείνων, οἵτινες ἐπεθύμουν τὴν ἐπ' ἀγαθῶ τῶν συλλογικῶν ὑποθέσεων καθολικὴν συνεργασίαν καί μεταξύ Συναδέλφων καί μεταξύ ἀδελφῶν Σωματείων.

Ὅτι, ἐξητητῶ ἀπὸ ἡμᾶς πρὸς ἀποτροπὴν τοῦ κακοῦ τούτου τὸ ἐπράξσαμεν καί δέν δύναται νὰ μᾶς βαρύνῃ τὴ ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου καί νομίζομεν ὅτι καλῶς τὸ γνωρίζουν ὅλοι ἀνεξαιρέτως οἱ Συνάδελφοι, ὅπως γνωρίζουν πολλοὶ καλῶς ἐπίσης ὅτι εἰς τὰς κατευθυντηρίους γραμμάς τῆς ἡ σήμερον λογοδοτοῦσα Διοικητικῇ Ἐπιτροπῇ οὐδέποτε ἐσφαλῆ καὶ οὐδέποτε εἰς τοὺς κοινούς μετὰ τῶν Συλλόγων τῶν ἄλλων Τραπεζῶν ἀγῶνας τῆς ἡκολούθησε τακτικῆν ἀντιτιθεμένην πρὸς τοὺς κἀνάνας τῆς ὀρθῆς διεξαγωγῆς τῆς μάχης ἢ ἐσημείωσε λιποψυχίαν ἢ ἔλλειψιν σθεναρᾶς μαχητικότητος καί ἡ ἀναγνώρισις τῶν προσόντων τῆς τούτων δὲν ἀπαίτεῖ εἰμῇ στοιχειώδη καλὴν πίστιν, τὴν ὅποιαν δὲν θέλομεν νά ἀμφισβητήσωμεν εἰς

κανένα Συνάδελφόν μας.

Ἀποβιώσαντες κατὰ τὸ ἔτος 1945 : Κατὰ τὸ λήξαν ἔτος ἐδρηνήσαμεν τοὺς ἀποβιώσαντας Συνάδελφους μας :

1) Ἰάσωνα Ἀμούργην Ταμιάν Α' 28.1.45 2) Χαράλ. Δαμηλὸν Δικηγόρον 28.1.45, 3) Κων. Τσεκούροπουλον Τμημ. Β' 7.2.45, 4) Νικόλ. Τάγην Ταμιάν Β' 10.4.45, 5) Σταῦρον Καλαντζόπουλον Τμημ. Β' 18.4.45, 6) Σπύρον Πανώργιον Νομ. Σύμβ. 11.6.45, 7) Ἀλκιβ. Δοντᾶν Λογ. Α' 10.7.45, 8) Τιμολ. Ἀγγελόπουλον Τμημ. Β' 28.7.45, 9) Ἀλέξανδρον Λιγδόπουλον Τμημ. Β' 19.8.45, 10) Βασίλειον Κυριαζήν Δικηγόρον 17.9.45, 11) Ἰωάν. τὸν Κριαζήν Ταμιάν Α' 24.9.45, 12) Νικόλαον Δραπετόπουλον Τμημ. Α' 22.11.45 καὶ 13) Μιχαήλ Μαυρομιχάλην Ἐπιτ. Δ)τὴν 23.11.45.

Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ἀνωτέρω ὑπῆρξαν ὄχι μόνον ἐκλεκτοὶ ἀλλὰ καὶ ὑπηρεσιακὰ διαμάντια.

Μιχ. Μαυρομιχάλης : Ἀλλὰ δὴ μᾶς ἐπιτρέψητε νὰ σταθῶμεν γιὰ μιὰ στιγμή πρὸ τοῦ Μιχ. Μαυρομιχάλη, τοῦ ἀγνωστάτου αὐτοῦ Λειτουργοῦ τῆς Τραπεζῆς καὶ ὑπερόχου ἀνθρώπου, τοῦ Μιχ. Μαυρομιχάλη, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα παραδίδομεν εἰς τοὺς Συνάδελφους καὶ εἰς τοὺς ἐπιγεννομένους ὡς συμβολίζον τὸ ἀποκορύφωμα τῆς ὑπηρεσιακῆς ἀρετῆς καὶ τῆς ἀνθρωπίνης ἀκεραιότητος. Τοῦ Μιχαήλ Μαυρομιχάλη, τέλος, ὅστις ὑπηρετήσας τὸν Σύλλογον ἐπὶ περισσοτέρας τῆς μιᾶς Συλλογικᾶς περιόδου ὡς Πρόεδρος αὐτοῦ, ἤσκησε τὰ καθήκοντά του πρὸ ἀνιδιοτέλειαν καὶ αὐταπάρνησιν οἷαν ἐπέδειξε καὶ εἰς τὸν ἐν τῇ Τραπεζῇ ἀνεπιληπτον ὑπηρεσιακόν του βίον.

Πρὸς τοὺς Συνάδελφους τῶν Ὑποκμάτων.

Χαιρετίζομεν ἅπαντας τοὺς εἰς τὰ Ὑποκ) μα τῆς Τραπεζῆς ἀγαπητοὺς Συνάδελφους μας, πρὸς τοὺς ὁποίους συνιστῶμεν ἵνα μετὰ ἀκόμη ζωηροτέρου ἢ μέχρι τοῦδε ἐνδιαφέροντος καὶ πολὺ μεγαλύτερου ἢ ἄλλοτε ζήλου ἀφοσιωθῶσιν εἰς τὸ Ἴδρυμα μετὴν ἀπόλυτον βεβαιότητα ὅτι ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἦτο, εἶναι καὶ θὰ μείνῃ ἡ μήτηρ Τράπεζα, ἡ Τράπεζα τῶν Ὑποκμάτων ἐν Ἑλλάδι, ἡ Τράπεζα τῆς ὁποίας τὸ ἀνεκτίμητον ἔμψυχον κεφάλαιον, καταλλίμως χρησιμοποιούμενον, δὴ δημιουργήσῃ νέας δυνατότητας εἰς τὸ Ἴδρυμα καὶ ἄς εἶμεθα ὅλοι βέβαιοι ὅτι πολὺ συντόμως θὰ ἐπανεύρωμεν τὸν ἑαυτὸν μας καὶ ἕκαστος θὰ ἀμειφθῇ ἀναλόγως τῶν ὑπηρεσιῶν τὰς ὁποίας ἔχει προσφέρει, ὡς καὶ ἐκείνων τὰς ὁποίας θὰ προσφέρει ἐφεξῆς. Ἡ κρίσις δὴ παρέλθη καὶ ἡ ἀξία ἐνός ἐκάστου καὶ ἡ ἀφοσίωσις του εἰς τὸ καθήκον θὰ εἶναι τὰ ἀποκλειστικὰ κριτήρια τῆς ἐξελίξεώς του. Τοῦς συνιστῶμεν ἐπιπλέον ὅπως

συσπειρωθῶν περίξ τοῦ Συλλόγου μας καὶ νὰ μὴ παρασυρθῶν ἀπὸ ἀντισυλλογικῶς προσανατολισμοῦς διὰ τῆς ἰδρύσεως ἢ καὶ τῆς ἐγγραφῆς των εἰς τοιαύτα σωματεῖα συνδικαλιστικοῦ περιεχομένου.

Πρὸς τὰ μέλη τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Ἐπιτροπῆς

Ἀπευθύνομεν ἐγκάδιον Συνάδελφικόν χαιρετισμὸν πρὸς τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια τῶν μεθ' ἡμῶν συνεργαζομένων ἐν τῇ Ὁμοσπονδιακῇ Ἐπιτροπῇ Συλλόγων τῶν Τραπεζῶν Ἑλλάδος, Ἀγροτικῆς, Ἀδηνῶν καὶ Ἐμπορικῆς.

Ἐπιπλέον ἰδιαίτερας ἐξάρσεως εἶναι τὸ γεγονός ὅτι οἱ μίεντες Σύλλογοι, εἰς οὓς προσετέθησαν καὶ οἱ Σύλλογοι τῶν Εἰσπρακτορῶν τῆς Διοικ. Τραπεζῆς καὶ οἱ Σύλλογοι τῶν Κλητῆρων τῆς Ἐθνικῆς, Ἑλλάδος καὶ Ἀγροτικῆς, συνειργάσθησαν κατὰ τὸ λήξαν ἔτος εἰς τὰς γενικὰς γραμμάς ἐν πλήρει ὁμοφωνίᾳ καὶ ἀλληλοσυμπληρώσει, ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν κοινῶν ἐπιδιώξεων. Διαφοραὶ ἀντιλήψεων ὑπῆρχον καὶ θὰ ὑπάρχουν ἐκαστοτε εἰς μερικώτερα ζητήματα ἐν τῇ Ὁμοσπονδιακῇ Ἐπιτροπῇ, ὡς εἶναι ἄλλως τε φυσικόν, λόγω τῶν εἰδικῶν εἰς ἕκαστην Τράπεζαν συνθηκῶν. Τοῦτο ὅμως οὐδόλως ἐχαλάρωσε ποτὲ τὰς σχέσεις μας καὶ τὰ ἀμοιβαία αἰσθήματα, τὰ ὁποῖα δοκιμασθέντα εἰς σειρὰν ἐντόνων κοινῶν ἀγώνων ἀπεδειχθῶσαν ἀπληλαγμένα μικροῦπολογισμῶν καὶ ροπῶν πρὸς τὴν ὀλεθρίαν αὐτοτέλειαν ἢ πρὸς ἄλλους προσανατολισμοῦς.

Συνιστῶμεν εἰς τὴν μέλλουσαν Διοικ. Ἐπιτροπῇ τοῦ Συλλόγου ὅπως συνεχίσῃ τὴν ἰδίαν μετ' ἡμᾶς πολιτικὴν τῆς συνεργασίας μετ' οὓς ὡς ἂν Συλλόγους τῶν ἄλλων Τραπεζῶν, τὰ σημερινὰ Διοικητικὰ Συμβούλια τῶν ὁποίων τόσον ἐπασίως ἐξεπροσώπησαν τοὺς ἐντολεῖς Συνάδελφους των καὶ διὰ τὰ συμφέροντα τῶν ὁποίων ἀκαταπονήτως ἐργάσθησαν μετ' ἀνώτερα ἐλατήρια καὶ ἀμειγῆς συλλογικᾶς κατευθύνσεις.

Ἐκφράζομεν τὴν ἰκανοποίησίν μας δι' ἅπαν τὸ ἐν τῇ Λέσχῃ Πρωσ.οικόν καὶ τὸ εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν ἀφοσίωσιν, τὴν φιλοπονίαν καὶ τὸ ἐνδιαφέρον ὅπερ ἐπίδεικνύει.

Ἰδιαίτερώς χρεωστοῦμεν νὰ εἴπωμεν ὅτι αἱ ὑπηρεσίαι τοῦ Συνάδελφου κ. Γεωργ. Βαμβακοῦση, λόγω τῶν περισσοτέρων καὶ λεπτοτέρων εὐθυνῶν τὰς ὁποίας ἔχει ἀναλάβει καὶ ἐν τῇ οἰκονομικῇ διαχείρισίᾳ τοῦ ἐσπιατορίου, εἶναι πολὺτιμι καὶ ἄξια ἐξάρσεως.

Δὲν γνωρίζομεν τί πιστεύουν οἱ Συνάδελφοί μας διὰ τὴν ὀλιγόμηνον συλλογικὴν δράσιν μας. Ἡμεῖς ὅμως νομίζομεν ὅτι ἐργάσθημεν μετ' ὅλας μας τὰς δυνάμεις καὶ κατεβάλομεν πᾶσαν προσπάθειαν ἵνα ἀντα-

ποκριθῶμεν εἰς τὰς προσδοκίας τῶν συναδέλφων, τὰς ὁποίας ἐστήριζαν οὗτοι εἰς ἡμᾶς.

Ἐπανελημμένως μᾶς ἐδηλώθη ὑπὸ τῆς Διοικήσεως καὶ ἐσχάτως ἀκόμη ὅτι εἰς τὴν προκείμενὴν Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Συλλόγου δὲν παρεσχέθη καμμία ἐκ μέρους τῆς παραχώρησις καὶ ὅτι τὰ υἱὸ τῆς παρούσης ἐπιτευχθέντα εἶναι τόσον πολλὰ ὥστε ἐκείνη μὲν δὰ πρέπη νὰ παραπονηθῆ, ἡμεῖς δὲ νὰ εἴμεθα ἀγνώμονες ἐὰν δὲν μένωμεν εὐχαριστημένοι καὶ πλήρως ἱκανοποιημένοι.

Ἐδηλώσαμεν εἰς τὴν Διοίκησιν διὰ λισμὸν τοῦ Προσωπικοῦ καὶ διὰ λισμὸν μᾶς ἑμῶν εἴμεθα καθόλου ἱκανοποιημένοι.

Κύριοι Συνάδελφοι, τὸ εὐτελέστερον τῶν ἐλαττωμάτων εἶναι ἡ ἀγνωμοσύνη καὶ δὲν δὰ ἐριψοκινδυνεύαμεν τόσον ἀπερισκέπτως τὴν βαρεῖαν εἰς ἄβρος μᾶς κατηγορίαν τῆς ἀγνωμοσύνης, ἐὰν δὲν εἴμεθα ἀπολύτως πικραμένοι ἀπὸ τὴν Διοίκησιν διότι δὲν ἐπρόσθεξε καὶ δὲν υἱοθέτησε ἐγκαίρως καὶ δὲν ἐπραγματοποίησε τὰ ὅσα τῆς εἰσηγήθημεν καὶ διὰ τῶν ὁποίων ἡ ὄψις τῆς Τραπεζῆς καὶ ἡ θέσις τοῦ Προσωπικοῦ δὰ ἦσαν ἀπὸ πάσης ἀπόψεως κατὰ πολὺ καλύτερα καὶ τὸ μέχρι τοῦδε ἐπίπεδον ζωῆς τῶν Συναδέλφων δὰ ἦτο ὀλιγώτερον χερμηλὸν καὶ ἡ ἐπιβάρυνσις τῆς Τραπεζῆς ἀσυγκρίτως μικροτέρα τῆς ἥδη ὑφισταμένης ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε παροχῶν πρὸς τὸ Προσωπικόν.

Περαίνουσα τὴν λογοδοσίαν τῆς ἡ Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκφράζει τὰς θερμότητας τῶν εὐχαριστιῶν τῆς διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τὴν ὁποίαν τῆς παρέσχον καὶ διὰ τὴν ἐμπιστοσύνην μὲ τὴν ὁποίαν τὴν περιέβαλον καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς θητείας τῆς οἱ Συνάδελφοι, τοῦδ' ὅπερ τῆς ἔδωκε τὴν δύναμιν νὰ ἐργασθῆ διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν καὶ προαγωγὴν τῶν Συλλογικῶν ζητημάτων, ἀπερκαμένη δὲ σήμερον εὐχεται ὅπως ἡ μέλλουσα νὰ τὴν διαδεχθῆ ὑπάρξῃ εὐτυχιστέρα αὐτῆς ἀπὸ πάσης ἀπόψεως.

Εἰς πλεῖστα σημεῖα ὁ κ. Ἀποστολόπουλος, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς λογοδοσίας, διεκόπητο ἀπὸ ἐπιδοκιμασίας καὶ χειροκροτήματα, τὸ δὲ τέλος τοῦ ἐκάλυψαν παρατεταμένα χειροκροτήματα καὶ ζωηρὰ ἐπυφημίας.

Μετὰ τὴν λογοδοσίαν τοῦ κ. Προέδρου ὁ λόγος ἐδόθη εἰς τὸν κ. Ἀθαν. Κωτσόπουλιν, ὅστις ἀσχολούμενος μὲ τὸ ζήτημα τοῦ Ὄργανισμοῦ Ὑψηλείας ἐπιχειρεῖ νὰ ἐπικρίνη τὴν Δ. Ε. διότι, ὡς λέγει, ὑπέβαλεν εἰς τὴν Διοίκησιν σχέδιον ὀργανισμοῦ χωρὶς τοῦτο νὰ τεθῆ ὑπ' ὄψιν τῶν Συναδέλφων.

Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ὁ κ. Ἀποστολόπου-

λος δηλοῖ ὅτι τοῦτο δὲν εἶναι ἀκριβές, καθόσον τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος σχέδιον Ὄργανισμοῦ δὲν ὑπεβλήθη ὡς μελέτη τοῦ Συλλόγου, ἀλλ' ὡς προσωπικὴ ἐργασία τοῦ κ. Ἀποστολοπούλου, ὅπως δὰ ὑπεβάλλετο εἰς τὴν Διοικὴν πᾶν ἕτερον σχέδιον παρ' οἰουδήποτε Συναδέλφου ἐκπονούμενον.

Κατόπιν τῆς δηλώσεως ταύτης τοῦ κ. Ἀποστολοπούλου ὁ κ. Κωτσόπουλος παραιτεῖται τοῦ λόγου.

Ἀκολουθῶς ὁμιλεῖ δι' ὀλίγων ὁ κ. Νικόλ. Κаланτζόπουλος μεταγραμμίζων τὴν ἀνάγκην τῆς συμπονοῆς μεταξὺ τῶν Συναδέλφων.

Μετὰ αὐτὰ λαμβάνει τὸν λόγον ὁ κ. Γεώργ. Ἀθανασόπουλος, ὅστις λέγει ὅτι ἡ λογοδοῦσα Δ. Ἐπιτροπὴ ἐπέτυχε νὰ ἐκέρχον τῆς καὶ συνιστᾷ, ὅπως ἐκκεκλεθῆ ἡ ἰοία, ἵνα συνεχίσῃ τὰς προσπάθειάς τῆς καὶ ὀλοκληρώσῃ τοῦτο. Ἰδιαιτέρως ἐξάγει τὴν ὀρθοφροσύνην, τὸ θάρρος καὶ τὴν μαχητικότητα τῆς Δ. Ε. κατὰ τὴν διεκδικησὴν τῶν ἐπιδιώξεων τῆς.

Ὁ κ. Σπύρος Βασιλόπουλος ὁμιλεῖ ἐν συνεχείᾳ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἐνότητος τοῦ Προσωπικοῦ διὰ τὸ ὅποιον φρονεῖ, ὅτι ἡ Δ. Ἐπιτροπὴ δὲν ἱκανοποίησε διὰ τῆς λογοδοσίας τῆς τὴν Συνέλευσιν. Βλέπει τὴν ἐνότητα ὡς βασικὸν ὄπλον κατὰ τὴν ἐπιδιώξιν τῶν μεγάλων ἐπαγγελματικῶν ζητημάτων καὶ εὐρίσκει αὐτὸ ὑποχρεωμένος νὰ διατυπώσῃ, ὅτι ἡ Δ. Ε. μολεγοῦ τῆς ἐδόθησαν πολλαὶ εὐκαιρίαι, δὲν ἠδέλησε νὰ δεῖξῃ ὅτι κατανοεῖ καὶ ἀντιλαμβάνεται τὴν ἀξίαν τῆς ἐνότητος. Λέγει ὅτι ἡ Δ.Ε. φειδωλὴ εἰς ἀνακοινώσεις πρὸς τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου ἠμποδίσεν αὐτὰ νὰ τὴν παρακολουθοῦν καὶ νὰ σχηματίζων μαζὺ τῆς τὴν αὐτὴν ἀντίληψιν ἐν σχέσει μὲ τοὺς σκοποὺς καὶ ἔλλειψι τῆς σχετικῆς διαφώτισεως, τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου δὲν εἶχον κάμει συνειδησὴν τὸν τόσον τὰ αἷτια τῶν κινητοποιήσεων, ὅσον καὶ τὰ αἰτήματα, ἢ ἐπίλυσις τῶν ὁποίων ἐξηρτᾶτο ἀπὸ αὐτοῦς.

Ἐπίσης φρονεῖ ὅτι τὴν Δ. Ε. διέκρινε ἔλλειψις ἱκανότητος ἐν τῇ πράξει καὶ εἰς ἐνίσχυσιν τῆς ἀπόψεώς του ἐπικαλεῖται γεγονότα, ὡς τὴν παραίτησιν μελῶν τῆς Δ. Ε. εἰς τελευταίαν δὲ ἀνακοίνωσιν τῆς περὶ δημιουργίας ρήγματος εἰς τὴν συγκρότησιν τῆς ἀδιασπαστοῦ ἐνότητος, τὴν ἐκ τῆς Ὄμοσπ. Γρ. Ὑπαλ. ἀποχώρησιν τοῦ Συλλόγου τῶν Ὑπαλ. Γρ. Ἑλλεσος ἐπὶ ἱκανὸν χρόν. διάστημα κατὰ τὸ ἄρξαν ἔτος, καὶ τὴν μὴ συμμετοχὴν εἰς τὴν ἐν λόγω Ὄμοσπονδίαν τοῦ Συλλόγου τῶν Ὑπαλ. τῶν μικρῶν Τραπεζῶν.

Ἡ διαπίστωσις, λέγει, ἐδῶ σκοπὸν ἔχει ἀφ' ἐνός μὲν νὰ τονίσῃ τοὺς κινδύνους ποὺ ἐγκυμονοῦν ἐκδηλώσεις καὶ ἀνέργειαι κα-

τὰ τῆς ἐνότητος, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ θέσῃ ἓνα θέμα πρὸς ἐπίλυσιν ἀπὸ τὴν μέλλουσαν νὰ ἐκλεγῇ Δ. Ε. δηλαδὴ τὸ ἀδιάσπαστον τῆς συνοχῆς καὶ ἐνότητος τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου ὡς καὶ τὴν ἀδιάκοπον καλλιέργειαν ἐκ μέρους τῆς Δ. Ε. τοῦ ἀδιασπάτου τούτου.

Περαίνων ὁ κ. Βασιλόπουλος ὑπενθυμίζει εἰς τὴν Συνέλευσιν τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἀγώνων τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Τραπεζῆς κατὰ τὸ παρελθόν καὶ ἰδιαίτερα κατὰ τὸν Αὐγούστον 1944 «ὁπότε χάρις στὴν ἀπόλυτα ἐνωρμένη ἐμφάνισί μας, παρ' ὅλο τὸ τρομοκρατικὸν καὶ ζοφερὸν κατοχικὸν περιβάλλον, ἐπέτυχαμε καὶ τὴν ματαίωσιν τῆς διαρπάγῃς τῆς περιουσίας τοῦ Ἰδρυμάτος, πού ὑπηρετοῦμε, καὶ τὴν ἐπιπρήτισιν τῶν συμφερόντων μας». Τέλος εὐχεται, ὅπως ἡ Συνέλευσις ἐκδηλώσῃ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς διὰ τὴν ἐνότητα κατὰ τὴν ἀνάδειξιν τῆς νέας Δ. Ε. τοῦ Συλλόγου.

Ὁ κ. Δημ. Δελακῶτσος δὲν μὲνει ἱκανοποιημένος ἀπὸ τὰς καθυσχεαστικὰς δηλώσεις τῆς Δ. Ε. ἐπὶ τῶν νόμων 683 καὶ 765 «περὶ ρυθμίσεως τοῦ προσωπικοῦ τῶν Τραπεζῶν». Ἀνακoinoῖ εἰς τὴν Συνέλευσιν ὅτι ὁ πρόεδρος τῆς Δ. Ε. κ. Ἀποστολόπουλος, παρέλειψε νὰ ἀναφέρῃ ὅτι ὁ ἀρμόδιος Ὑπουργὸς προσεφέρθη νὰ δώσῃ ἀναστολὴν ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου, τὴν ὁποίαν ὁμως ἀπεποιήθη ὁ κ. Ἀποστολόπουλος θεωρήσας τὸν νόμον «φισαλληλικόν» καὶ παρακαλεῖ τὸν κ. Ἀποστολόπουλον νὰ ἐπιβεβαιώσῃ τὴν πληροφορίαν.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου κ. Κωνστ. Ἀποστολόπουλος δίδει εἰς τὴν Συνέλευσιν τὴν ἐξηγήσιν ὅτι, μετὰ τὰς τροποποιήσεις τοῦ Ν. 765 ὁ νόμος 683 δὲν παρουσιάζει κινδύνους διὰ τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς καὶ ἄρα τῇ ἀφίξει ὁ Λονδίνου τοῦ κ. Τσουδεροῦ ἐζητήθη ὑφ' ἡμῶν ἡ τροποποίησις ὠρισμένων διατάξεων χάριν κυρίως τῶν Συναδέλφων τῶν μικρῶν Τραπεζῶν.

Ὁ κ. Δελακῶτσος συνεχίζων λέγει ὅτι ἐκ τοῦ νόμου 683 ἀπομένουν ἐν ἰσχύϊ πολλὰ διατάξεις, ὡς αἱ περὶ διαθεσιμότητος καὶ ἀναθεώρησης τῶν προαγωγῶν, δημιουργοῦσαι ὄπλον εἰς χεῖρας τοῦ ἐργοδότη καὶ ὑπενθυμίζει ὅτι κατὰ τὸν νόμον ἀπὸ 10.1.46 ἔχομεν ὄλοι ὑποβιβασθῆ, διατηροῦμεν δὲ τὰς ἀποδοχὰς τοῦ βαθμοῦ μας μέχρις ἐκδόσεως ἀποφάσεων τῶν συμβουλίων. Ἀπορεῖ πῶς ὁ κ. Ἀποστολόπουλος, ὁ ὁποῖος ἄλλοτε ἐν τῇ Τραπεζικῇ εἶχεν ἐκφράσει τὴν δυσπιστίαν του ὡς πρὸς τὸ ἀκριβοδίκαιον τῆς διὰ νόμου ἀναθεώρησης τῶν προαγωγῶν κατὰ τὰς παραμονὰς βουλευτικῶν ἐκλογῶν, δὲν

ἀνρουχεῖ σήμερον, ἐνῶ αἱ ἐκλογαὶ πλησιάζουν. Ἐρωτᾷ διατί ἡ Δ. Ε. τοῦ Συλλόγου, ἥτις πρὸ τίνος διὰ τοῦ ἀντιπροέδρου τῆς κ. Καρούσου παρουσιασθέντος μετὰ μελῶν τῆς συνδικαλιστικῆς ἐπιτροπῆς μειοψηφίας εἰς τὸν κ. Τσουδερόν, ἀπέκρουσεν ἐν τῷ συνόλῳ τὸν νόμον 683, κατέληξεν νὰ θεωρῇ τοῦτον ἐπωφελεῖ διὰ τὸ προσωπικόν. Τὴν στάσιν ταύτην τῆς Δ. Ε. ὁ κ. Δελακῶτσος θεωρεῖ παράλογον καὶ ἐν συγχείῳ ἐπικρίνει προσωπικοὺς ἀγῶνας τοῦ κ. Προέδρου τῆς Δ. Ε. κατὰ τοῦ Διοικητοῦ, τὴν ὑπὸ τοῦ κ. Προέδρου ἐκφρασιν τῶν πολιτικῶν φρονημάτων τοῦ προσωπικοῦ ἐνώπιον τῆς γενικῆς συνελεύσεως τῶν μετόχων τῆς Τραπεζῆς κατὰ παράβασιν τοῦ καταστατικοῦ τοῦ Συλλόγου καὶ πρὸ παντὸς τὸν χειρισμὸν τῶν ἀπεργιῶν. Προσθαῶν νὰ ἐξηγήσῃ τὴν πολιτικὴν ταύτην τῆς ἡγεσίας, ὁ κ. Δελακῶτσος παραδέχεται ὅτι αὐτὴ ὀφείλεται εἰς ἐξωσυνδικαλιστικοὺς παράγοντας, τοὺς ὁποίους καὶ καταδικάζει. Τελευτῶν ζητεῖ ἀπὸ τὴν ἡγεσίαν ὀλιγωτέρας πομπῶδεις φράσεις, τὰς ὁποίας ὀνομάζει «πυροτεχνήματα» καὶ περισσοτέραν ἐργασίαν ἐντὸς καθαρῶς συνδικαλιστικῶν πλαισίων.

Ὁ κ. Χαρ. Ζεγγίνης ἐξ ἀφορμῆς τῶν εἰς τὴν «Τραπεζικὴν» δημοσιευθεισῶν ἀπόψεων τῆς Δ. Ε. τοῦ Συλλόγου ὅσον ἀφορᾷ τὸν Προμηθευτικὸν Συνεταιρισμὸν, ζητεῖ ὅπως ὁ Σύλλογος ἐναργέστερον συνεργασθῇ μετὰ τὸ Δ. Σ. τοῦ Συνημοῦ ἐντὸς ὄμως τῆς συνεταιριστικῆς γραμμῆς. Πρέπει, λέγει, νὰ ζητηθοῦν μεγάλας πιστώσεις ἀπὸ τὰς Τραπεζάς.

Περαιτέρω ἀσχολεῖται μετὰ τὴν ἐγκαινιασθεῖσαν ὑπὸ τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπεζῆς πολιτικῆν, πού τίνει ν' ἀποξενώσῃ τὴν Τράπεζαν ἀπὸ τῆς Ἑταιρείας, πού ἐξαρτῶνται ἀπ' αὐτὴν» καὶ ζητεῖ τὴν ἐν προκειμένῳ παρέμβασιν τοῦ Συλλόγου.

Ὁ κ. Ἀνδρ. Παπακωνσταντόπουλος. Ἐπικρίνει τὴν Δ. Ε. διὰ τὸ σύνδημά της «ὁ Σύλλογος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Τραπεζῆς μακρὰν τῶν παρατάξεων καὶ τῆς πολιτικολογίας» ὡς καὶ διὰ τὸν χειρισμὸν της κατὰ τὰς ἀπεργίας.

Ὁ κ. Μιχαλακῆς ἀκρίτως κριτικῆν τῶν τριῶν τελευταίων ἀπεργιῶν καὶ ἐπικρίνει τὴν Διοικητ. Ἐπιτροπὴν διὰ τὸν τρόπον μετὰ τὸν ὁποῖον ὠργάνωσε καὶ διήρθε ταύτας.

Λαμβάνει εἶτα τὸν λόγον ὁ κ. Γ. Ἀλξιάδης, ὅστις λέγει τὰ ἑξῆς :

Συνάδελφοι,

Ἐπιθυμῶ ὡς μέλος τοῦ Συλλόγου νὰ ἐκφράσω τὰς εὐχαριστίας καὶ τὰ συγχαρητή-

ριά μου προς τήν Δ. Ε. διὰ τήν ἰκανότητά, τήν ἀγωνιστικήν της διάθεσιν καὶ τήν πίστιν της εἰς τήν συνδικαλιστικήν της ἰδέαν.

Εἶναι εὐκολον νὰ ὑποκαδιῶμεν τὰς ἐπιθυμίας μας εἰς τήν πραγματικότητα, ἀλλὰ ἡ πραγματικότης εἶναι σκληρὰ καὶ ἐκδικεῖται. Ἀλλὰ οἱ κ. κ. Βασιλόπουλος καὶ Καλαντζόπουλος ἔδρασαν τὸν δάκτυλον ἐπὶ τῶν τύπων τῶν ἤλων. Ὑπάρχει μία διάστασις μεταξύ τοῦ προσωπικοῦ. Αὕτη ἀνταποκρίνεται εἰς μίαν γενικωτέραν διάστασιν μεταξύ τῶν Ἑλλήνων. Ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἐν τὰ σσοὺν τὰ πολιτικά τῶν συμφέροντα εἰς τὰς κοινωνικὰς τῶν ἐπιδιώξεις εἶναι κάπηλοι.

Εἰς αὐτὸ τὸ σημεῖον μερικοὶ τῆς ἀριστερᾶς παρατάξεως εὔγειρονται καὶ ζητοῦν ν' ἀνακαλέσῃ ὁ κ. Ἀλεξιάδης καὶ νὰ διεκρινίσῃ ποίους ἐννοεῖ καπήλους.

Ὁ κ. Ἀλεξιάδης ἐξηγεῖ ἐπαρκῶς, ὅτι ἐννοεῖ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι χρησιμοποιοῦν τὸν συνδικαλισμὸν διὰ κομματικούς σκοπούς. «Αὐτῶν τὰς μεθόδους τὰς ἐγνωρίσαμεν εἰς τὸ παρελθόν. Δὲν ἀνακαλῶ τίποτα. Ὑπάρχουν οἱ ἐντὸς τῆς αἰδοῦσης ἀντιλαμβάνομενοι τήν ἐνότητα ὡς ὑποταγὴν τῆς πλειοψηφίας εἰς τὴν μειοψηφίαν».

Ἐρχόμεθα εἰς τήν συμβουλὴν τήν ὁποίαν παρέσχον τινὲς ἐκ τῶν κομπομένων ὑπὲρ τῆς ἐνότητος εἰς τὸν Σύλλογον. Καὶ μόνη ἡ ὑπαρξίς τῆς συνδικαλιστικῆς ἐπιτροπῆς τῆς μειοψηφίας μαρτυρεῖ πόθεν προέρχεται ἡ διάσπασις τῆς ἐνότητος τοῦ Προσωπικοῦ. Ὁ Σύλλογος μετὰ τήν ἐκλογὴν ἐκπροσωπεῖ τὸ σύνολον τῶν ὑπαλλήλων».

Ὁ κ. Βασ. Χριστόπουλος λέγει ὅτι ἡ Δ. Ἐπιτροπὴ δὲν ἠδυνήθη νὰ συλλάβῃ τὴν ἔννοιαν τῆς συνδικαλιστικῆς πνοῆς.

Ὁ κ. Χρ. Βούλγαρης. Εἰς τήν λογοδοσίαν του ὁ κ. Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου νομίζω ὅτι παρέλειψε ἓνα κεφαλαιῶδες ζήτημα νὰ ἀναφέρῃ καὶ νὰ μᾶς πῇ τί πρόκειται ἐπ' αὐτοῦ νὰ κάμῃ. Πρόκειται περὶ τοῦ ἠθικοῦ καθαρῶ. Εἶναι γνωστὸν ὅτι ὑπάρχουν λειτουργοὶ καὶ ὑπάλληλοι οἱ ὁποῖοι εἰς τὴν κοινήν συνείδησιν τοῦ προσωπικοῦ δὲν στέκονται. Εἶναι ἐπίσης γνωστὸν ὅτι ἡ προηγούμενη ἐπιτροπὴ τοῦ Συλλόγου εἰχεν ἐνεργήσει ἐπ' αὐτοῦ καὶ εἶχε κάμει ὠρισμένα διαβήματα. Θὰ ἤθελα ὁ κ. Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου νὰ μᾶς πῇ τί ἐνεργείας ἔκαμε ἐπ' αὐτοῦ. Δεύτερον ζήτημα εἶναι τὸ τῶν συναδέλφων τῶν ὑπῆματων. Ὁ κ. Πρόεδρος ἔκαμε ὠρισμέ-

νας συστάσεις εἰς τοὺς συναδέλφους τῶν ὑπῆματων νὰ μὴ πηγαίνουν σὲ ξεχωριστὰ συνδικαλιστικά σωματεία, διότι ἀνήκουν εἰς τὸ σωματεῖον τῆς Ἐθν. Τραπεζῆς. Νομίζω, ὅτι οἱ συνάδελφοι τῶν ὑπῆματων πρέπει νὰ ψηφίσουν καὶ νὰ ἐκλέγουνται καὶ δὲ παρακαλέσω τὴν Συνέλευσιν νὰ καταρτίσῃ μίαν ἐπιτροπὴν, ἡ ὁποία νὰ ἀσχοληθῇ ἐπὶ τῆς τροποποιήσεως τοῦ καταστατικοῦ ἐπ' αὐτοῦ τοῦ θέματος καὶ δύο μῆνας μετὰ τήν ἐκλογὴν τοῦ Συμβουλίου νὰ τὸ φέρῃ εἰς μίαν ἔκτακτον Συνέλευσιν ἡ ὁποία δὲ ρυθμίσῃ τὸ ζήτημα αὐτό.

Κ. Ἀποστολόπουλος (Πρόεδρος Δ. Ε.) Κύριε Συνάδελφε, ἡ Δ. Ἐπιτροπὴ ἀπασχολήθη μετὰ τὸ ζήτημα αὐτό, ὡς ἄλλωστε ἀνεγράφη εἰς τὴν τελευταίαν «Τραπεζιτικὴν». Ἡ μὴ ἐπίλυσις του μέχρι σήμερον ὀφείλεται εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ καλλιτέρου τρόπου ἀσκήσεως τοῦ δικαιώματος τοῦ ἐκλέγειν ἐκ μέρους τῶν Συναδέλφων τῶν Ὑποκτῶν καὶ ἐπὶ πλεον εἰς τὴν σύγκλησιν εἰδικῆς Συνελεύσεως πρὸς τροποποίησιν τοῦ Καταστατικοῦ. Τρίτον, συνεχίζει ὁ κ. Βούλγαρης, ἡ ἐνότης τοῦ προσωπικοῦ ἡ ὁποία εἶναι ἀπαραίτητος, διότι ἔχουμε ἐμπρός μας πολὺ σκληρὸν ἀγῶνα ὅλοι οἱ ἐργάζομενοι, ἰδιαίτερα δὲ ἡμεῖς οἱ ὑπάλληλοι τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς διότι δυστυχῶς, ὅπως καὶ ὁ κ. Πρόεδρος εἶπε, ἔχουμε Διοίκησιν ἡ ὁποία δὲν κατανοεῖ τὰ ζητήματα τοῦ προσωπικοῦ τὰ ὅποια εἶναι καὶ ζητήματα τῆς Τραπεζῆς. Αὐτὸ τὸ πρᾶγμα πρέπει νὰ τὸ προσέξουμε. Εἶχα κάμει περίσιν μίαν πρότασιν νὰ γίνῃ ἓνα ψηφοδέλτιον μετὰ κοινήν συμμετοχὴν τῶν τάσεων. Δυστυχῶς αὐτὸ δὲν ἔγινε. Ἴσως ἔπρεπε νὰ μετρηθοῦν οἱ ψηφοί. Τώρα κάμνω μίαν ἄλλην πρότασιν: Τὸ ψηφοδέλτιον νὰ εἶναι ἓνα καὶ νὰ περὶ ἓξ ὅλους τοὺς ὑποψηφίους κατ' ἀλφαβητικὴν σειράν. Οἱ ψηφίζοντες δὲ διαγράφουν ὅσους δὲν θέλουν. Ἐτοί, δὲν δὲ ὑπάρξουν πλεόν ζητήματα παρατάξεων καὶ δὲ ἐκλέγουνται οἱ κατὰ γενικὴν συνείδησιν ἰκανώτεροι εἰς τὰ συνδικαλιστικά.

Ἐν συνεχείᾳ δίδεται ὁ λόγος εἰς τὸν κ. Βασίλ. Γιαννόπουλον, ὅστις λέγει τὰ ἑξῆς:

Θὰ ἀπασχολῆσω καὶ ἐγὼ συνάδελφοι τὴν Συνέλευσιν καὶ δὲ ἀναφερθῶ εἰς ὠρισμένα σημεῖα ἐκ τῆς λογοδοσίας τοῦ Διοικ. Συμβουλίου.

Καὶ πρῶτον, σχετικῶς μετὰ τὸν Ν, 683

Ἐπειδὴ ἀπὸ τὸν Πρόεδρον δὲν ἐλέχθησαν ὅσα ἐγὼ νομίζω, ὅτι δὲ ἔπρεπε νὰ λεχθῶ-

οι και ἐπειδὴ ὡς ἐπεξηγηματικῶς ἐτέθη ὑπ' ὄψιν τῆς Συνελεύσεως ὁ Νόμος οὗτος παρὰ τοῦ κ. Δελακώτσου, πιδανὸν νὰ ἐδημιουργήσῃ οὐγγισιν ἢ φόβους, περὶ τῆς τύχης τῶν Τραπεζιτικῶν ὑπαλλήλων, δὲ ὁμιλήσω διεξοδικώτερον.

Θόρυβος πολὺς ἐδημιουργήθη ἐξ αἰτίας τοῦ Νόμου τούτου. Ἄν ὅμως εἶναι γεγονός ὅτι ὁ Νόμος 683, ὡς ἀρχικῶς ἐδημοσιεύθη ἢ το Νόμος αὐτόχρομα ἀντιὑπαλληλικός, εἶναι ὅμως ἐξ ἴσου γεγονός ὅτι διὰ τοῦ νεωτέρου Νόμου 765 ἐτροποποιήθη ἐπὶ τοσούτον ἄρδην, ὥστε νὰ καταργηθῇ ἀφ' ἐνός κατ' οὐσίαν, καί ἀφ' ἑτέρου, νὰ μεταβληθῇ εἰς Νόμον κατοχυροῦντα πλήρως ὠρισμένα δικαιώματα κτηθέντα κατόπιν ἀγώνων τῶν ὑπαλλήλων.

Πράγματι ἐκ τῶν 15 ἄρθρων τοῦ ἀρχικοῦ Νόμου 683 τὰ κυρίως θίγοντα ἡμᾶς ἄρθρα ὑπ' ἀριθ. 1, 2, 6, 8, 9 καὶ 11 εἶτε ἐτροποποιήθησαν εἶτε καταργήθησαν ὠρισμέναι διατάξεις αὐτῶν μὲ ἀποτέλεσμα: 1ον) Τὴν κατοχύρωσιν τῆς ἐντάξεώς μας. 2ον) Τὴν ἐπιβολὴν ἐντάξεως καὶ εἰς τὰς Τραπεζὰς Ἑλλάδος καὶ Ἀγροτικῆν. 3ον) Τὴν ἀναγνώρισιν τῆς ἐδελουσίας ἐξόδου, πρᾶγμα ὅπερ κατὰ τὴν γνώμην μου ἐνέχει μεγάλην σημασίαν διὰ τὸ ζήτημα τῆς ἐξασφαλίσεως τῶν ἀποῦχων αἰτινας δὰ συμφωνηθῶσι νὰ καταβάλλωνται εἰς ὅσους ἐξέλθουσι τῆς ὑπηρεσίας. 4ον) Τὴν ἐπιβολὴν γενικῶν προαγωγῶν ἐν τῷ τριμήνῳ ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Νόμου, εἰς τρόπον ὥστε ἂν ἡ Τράπεζα ἐξακολουθήσῃ κωλυσαργούσα εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο νὰ δημιουργοῦνται, κατὰ τὴν γνώμην μου, ἐννομα δικαιώματα διὰ τοὺς ἔχοντας τὰ πρὸς προαγωγὴν οὐσιαστικά καὶ τυπικά προσόντα συναδέλφους μέχρι 10 Ἰανουαρίου 1946. 5ον) Ἐπαυσε ὑφιστάμενον ζήτημα ἀπολύσεως διὰ τοὺς συναδέλφους τοὺς εἰσελθόντας εἰς τὴν ὑπηρεσίαν κατὰ τὴν κατοχὴν διὰ διαγωνισμοῦ. 6ον) Οἱ μὴ εἰσελθόντες κατὰ τὴν κατοχὴν δὰ διαγωνισμοῦ, δὲν ἀπολύονται ἀλλὰ καλοῦνται εἰς ἐσωτερικὸν διαγωνισμόν ἵνα προσληθῶσι καὶ οὗτοι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν καὶ καταλάβωσι μεταξὺ ἡμῶν τὴν θέσιν τὴν ὁποίαν δὰ τοὺς δῶση ἢ ἀξία των. 7ον) Ὑπεχρέωθησαν ὅλαι αἱ Τράπεζαι νὰ συντάξωσι ὀργανισμοὺς καὶ βάσει αὐτῶν νὰ ἐντάξωσι τὸ προσωπικόν των, γεγονός μάλιστα σημασίας δὰ τοὺς συναδέλφους τῶν μεσαίων καὶ μικρῶν Τραπεζῶν οἱ ὅποιοι ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν παλαιοῖτες, δὲν κατώρθω-

ΑΝΤΙ ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑΣ

(Ὁ ἀποχαιρετισμὸς τῆς Δ. Ἐπιτροπῆς τοῦ Συλλόγου)

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Δ. ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΣ

Πολύκλαυστε ἐκλεκτὲ Συνάδελφε Παναγιώτη,

Τὴν ζῶν σου ὀλόκληρην εἶχες ἀφιερῶσαι σὲ μιὰ διαρκῆ προσπάθεια γιὰ ὅ,τι ὠραῖο καὶ εὐγενικό ὑπάρχει σὲ τοῦτον τὸν κόσμον.

Ἠγαπήθης καὶ ἐξετιμῆθης ἀπὸ ὅλους μας ἀνάλογα μὲ τὰ εὐγενῆ σου αἰσθήματα.

Ὡς Διευθυντῆς Ὑποκμμάτων τῆς Τραπεζῆς ἀνάλωσες τὸν ἑαυτόν σου στὴ δημιουργικὴ ἐργασία βελτιώσεως ἐκείνων πού ἀντλοῦσαν τὴν δύναμιν ἀπὸ τὴν προοδευτικὴν σου πνοήν.

Σεμνὸς τοὺς τρόπους, εὐπροσῆγορος πρὸς πάντας, ἀξιαγάπητος, ὑπῆρξες πάντοτε πιστὸς τηρητῆς τοῦ καθήκοντος.

Τὸν ἀδόκητο χαμὸ σου, οἱ Συνάδελφοι τῆς Ἐθν. Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, θρηνοῦν.

Ἡ Τράπεζά μας ἐν τῷ προσώπῳ σου ἔχασε πολυτιμώτατον καὶ χρυσότατον λειτουργόν.

Ἐκ μέρους τῆς Δ. Ἐπιτροπῆς τοῦ Συλλόγου τῶν Ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἀπευθύνομεν τὰ θερμότερα συλλυπητήριά μας πρὸς τὴν οἰκογένειάν σου καὶ δεόμεθα νὰ εἶναι ἀνάλαφρο τὸ χῶμα πού δὰ σὲ σκεπᾶσθαι εἰς τὴν στερνὴ σου κατοικίαν, ἀλησμόνητε Παναγιώτη.

Αἰ ω ν ἰ α σ ο υ ἡ μ ν ἡ μ η.

(Ὁ ἐκφωνηθεὶς ὑπὸ μέλους τῆς Δ. Ἐπιτροπῆς τοῦ Συλλόγου ἐπικήδειος)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΥΛ. ΚΟΥΚΟΥΛΑΣ

Πολύκλαυστε ἐκλεκτὲ Συνάδελφε καὶ φίλε, Γιώργε,

Ἡ σταδιοδρομία σου ἐν τῇ Τραπεζῇ χασαν νὰ ἐπιτύχουν ὅ,τι ὁ Νόμος 765 τοὺς ἐξεσηφάλισε. 8) Κατοχυρώθησαν πλήρως τὰ ἀποκτηθέντα παρὰ τῶν συναδέλφων μας πολεμιστῶν τῆς ζώνης ἐπαφῆς καὶ ἐπὶ πλέον ἐ-

ρακτηρίζεται από τὰ πάμπολλα προτερήματα πού σέ διέκρινον.

Αἱ προσπάθειαι σου ἀπέβλεπον πάντοτε εἰς ὅ,τι καλὸ καὶ εὐγενικὸ ὑπάρχει σέ τοῦτον τὸν κόσμον.

Ὡς συνάδελφος ὑπῆρξες ἐκλεκτός, πειθαρχικός, ἀφοσιωμένος πάντοτε εἰς τὸ καθήκον.

Χρηστός τὸ ἦθος, σεμνὸς τοὺς τρόπους, εὐπροσέγγορος πρὸς πάντας, ἠγαπήθης, ὅπως ἀξιζες, ἀπ' ὅλους τοὺς συναδέλφους πού σέ γνώρισαν.

Ὡς φίλος ὑπῆρξες ἀξιαγάπητος, διὰ τὴν καλὴν σου καρδίαν, τὴν εἰλικρινῆ καὶ ἀδολὴν φιλίαν σου.

Ὡς οἰκογενειάρχης ὑπῆρξες ἄριστος, παρὰδειγμα πρὸς μίμησιν.

Καὶ τὰς πρὸς τὴν Πατρίδα μας ὑπηρεσίας σου προσέφερες εὐδοκίμως, ὡς ἔφεδος ἀξιοματικός, σάν τίμιος στρατιώτης καὶ πραγματικός Ἕλληνας.

Γενικῶς τὸ πέρασμά σου ἄφησεν ἀναμνήσεις ἀλησμόνητες.

Τὸν ἀφνίδιον χαμὸ σου οἱ συνάδελφοι τῆς Ἐθν. Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος θρηνοῦν.

Ἡ Τράπεζά μας, ἐν τῷ προσώπῳ σου, χάνει ἓνα ἐκ τῶν ἐκλεκτῶν καὶ χρηστῶν συνεργατῶν τῆς.

Ἐκ μέρους τῆς Δ. Ἐπιτροπῆς τοῦ Συλλόγου τῶν Ἑπαλλήλων τῆς Ἐθν. Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἐκφράζομεν τὰ θερμότερα συλλυπητήριά μας πρὸς τὴν τόσο ἀδοκίμως πληγεῖσαν οἰκογενειάν σου καὶ δεόμεθα, ὅπως εἶναι ἀνάλαφρο τὸ χῶμα πού θά σέ σκεπάσῃ στή στερνὴ σου κατοικία, ἀλησμόνητε Γιώργε.

Αἰωνία σου ἡ μνήμη.

ξησφαλίσθη ἡ ἐν ταῖς Τραπεζαῖς θέσις τῶν ἀναπήρων καὶ θυμάτων πολέμου. 9ον) Κατηργηθῆ ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1946 ὁ ἀπαίσιος Νόμος 488 ὁ καταργῶν κατὰ σκανδαλῶδη τρόπον κεκτημένα δικαιώματα τοῦ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ τῶν Τραπεζῶν.

Καὶ ἐν' ᾧ συνάδελφοι τόσα μὲς ἐξησφάλισεν ὁ Νόμος 765 ὁ τροποποιῶν τὸν 683 καὶ ἐν' ᾧ ὁ τροποποιήτικὸς οὗτος Νόμος ἐγένετο, ὡς γνωστὸν εἰς ὅλους μας, κατό-

πιν ἀγῶνος τῆς Ὁμοσπονδιακῆς μας Ἐπιτροπῆς διὰ τὰ κατοχυρώσῃ ὅ,τι ὡς ἐξετέθη ἀνωτέρω κατοχυρώσει, ἐν τούτοις ἐγένετο ψήφισμα παρὰ ὑπαλλήλων τῆς δυνάμεως τοῦ Παντραπεζιτικοῦ Συλλόγου—τὸ ὅποσον δυστυχῶς υἰοδέθησαν οἱ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ Τραπεζῇ συνάδελφοι τῆς Συνδικαλιστικῆς μειοψηφίας—ψήφισμα ζητοῦν τὴν ἀναστολὴν τῶν Νόμων τούτων οἱ ὅποιοι τοσαύτας κατοχυρώσεις μὲς ἐξησφάλιζον. Τὸ ψήφισμα ἐγένετο καὶ διὰ λογισμόν μας, ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ Συλλόγου μας· καὶ υπεγράφη παρὰ συναδέλφων τῆς μειοψηφίας;

Ἐδικαιολογήθησαν ὅτι δίδεται εἰς τὸν ἐργοδότην τὸ δικαίωμα τῆς θέσεως ὑπαλλήλων εἰς διαδεσιμότητα. Ἀλλὰ ἐρωτῶ τοὺς συναδέλφους τῆς μειοψηφίας. Τὸ δικαίωμα τοῦτο τὸ εἶχον οἱ ἐργοδότης ἐξ ἄλλων προγενεστέρων τῶν Νόμων τούτων διατάξεων καὶ αἱ ὑποοργικαὶ ἀποφάσεις περὶ μισθῶν διδοῦσι τοιοῦτον δικαίωμα εἰς τοὺς ἐργοδότης; Ναὶ ἢ ὄχι; Δίδουσι Κύριοι Συνάδελφοι καὶ εἶναι γνωστὸν ὅτι ὀρισμένα Τράπεζαι ἔκαμαν χρῆσιν τοῦ δικαιώματός των τοῦτου πολὺ πρὶν ὑπάρξῃ τὸ ζήτημα τῶν μνημονευθέντων Νόμων. Περὶ τίνος λοιπὸν ἐπρόκειτο καὶ ἐζητεῖτο ἡ κατάργησις τῶν Νόμων, ἀφοῦ μάλιστα καὶ ἐπιτυχανομένης τῆς καταργήσεως τὸ δικαίωμα τοῦτο τῶν ἐργοδοτῶν (τὸ ἀπαράδεκτον θεβαίως ἀπὸ τῆς ἰδικῆς μας πλευρᾶς) δὲν ἐπρόκειτο νὰ καταργηθῇ καὶ ἀφ' οὗ, τουλάχιστον, διὰ τοῦ Νόμου 765: 1ον) Περιωρίζεται χρονικῶς. 2ον) Δὲν ἠδύνατο πλέον νὰ γίνῃ χρῆσις αὐτοῦ κατὰ τὴν ἀνεξέλεγκτον κρίσιν τοῦ ἐργοδότη ἀλλὰ ἐτίθετο ὁ φραγμὸς τοῦ Κυβερνητικοῦ Συμβουλίου καὶ 3ον) Ἡ καταβλητέα ἀποζημίωσις λόγῳ διαδεσιμότητος ἠϋξάνετο ἀπὸ 50 εἰς 60 ο)ο; Δὲν μένει ἄλλη ἐξηγήσις παρὰ ὅτι ἐγένετο δόρυθος, συγκεντρώσεις καὶ ψηφίσματα «γιά τὰ βρισκόμαστε σὲ κουέέντα». Εἶναι τὸ ἐπιεικέστερον συμπέρασμα εἰς τὸ ὅποσον μπορεῖ κανεὶς νὰ καταλήξῃ, γνωστοῦ ὄντος ὅτι καὶ ἐπιτυχανομένης τῆς ἀναστολῆς τῶν νόμων, ἡ διαθεσιμότης, ὡς σαφῶς ἐξετέθη, δὲν ἐπρόκειτο νὰ καταργηθῇ ὡς προϋφισταμένη τοῦτων.

Ἐλησμόνησα νὰ προσδέσω ὅτι, ἐπετεύχθη προστατευτικὴ διάταξις διὰ τοὺς φυματικούς καὶ τοὺς παθόντας ἐν ὑπηρεσίᾳ συναδέλφους ὑπὲρ τὰς κεφαλὰς τῶν ὁποίων ἐκραδαίνετο συνεχῶς ἡ δαμόκλειος σπάθη τῆς ἀπολύσεως.

Καὶ τώρα ἐρχομαι εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἡδικῆς τάξεως ἡ τοῦ ἡδικοῦ καθαρμοῦ ὅπως τὸ θέλει ὁ πρὸ ἐμοῦ ὀμιλήσας ἐπὶ τοῦ ἰδιοῦ θέματος συνάδελφος κ. Βούλγαρης.

Ἐξ ὄσων γνωρίζω ὁ Κος Παπαλέτσος ὡς πρόεδρος τοῦ συμβουλίου τοῦ Συλλόγου, ἔδρασε εἰς τὴν Διοίκησιν ὡς αἴτημα τοῦ

προσωπικῶς τὴν ἀποκατάστασιν ἡθικῆς τάξεως ἐν τῇ Τραπεζῇ, καὶ μάλιστα ἠτιολόγησε τὸ αἴτημα τοῦτο διὰ συγκεκριμένον καταγγελίων. Ἐξ ὧν ὡσαύτως γνωρίζω καὶ τὸ λογοδοτοῦν σήμερον συμβούλιον ἐπανεδέσσει, ἐν συνεχείᾳ τοῦ προηγουμένου τοῦ αἴτημα τοῦτο. Ἐπειδὴ οὐδὲν ἀντελήφθη νὰ ἐπιτεύχῃ σχετικῶς καὶ ἐπειδὴ τὸ αἴτημα τῆς ἡθικῆς τάξεως πρέπει ὡπωδῆποτε νὰ ἰκανοποιηθῇ, προτείνω Κε Πρόεδρε, ὅπως ἡ συνέλευσις ἐκλέξῃ Ζμελῆ ἐπιτήρη ἣτις νὰ μελετήσῃ ἀποκλειστικῶς τὸ ζήτημα τοῦτο καὶ νὰ υποβάλῃ εἰς τὸ νέον συμβούλιον τὸ πόρισμα τῆς μελέτης τοῦ. Πρέπει Κοι Συνάδελφοι νὰ λήξῃ καὶ τὸ ζήτημα τοῦτο διότι εἶναι ἐξ ἐκείνων πού δεν θὰ ἔπρεπε ἀπ' ἧς ἐτέθη νὰ παραμείνῃ οὔτε ἐπὶ ἓν λεπτόν ἄλυτον. Τὴν αὐστάσιν τῆς Ἐπιτροπῆς προτείνω ἐκ τῶν κ. κ. Ἀποστολοπούλου, Μάνου, Παπαλέτρου, Βούλγαρη, Βασιλοπούλου, Κωστή και Φράγκου.

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ὁ πρόεδρος κ. Τζώτζης ἐρωτᾷ τὴν Συνέλευσιν ἂν γίνεται δεκτὴ ἡ πρότασις τοῦ κ. Γιαννοπούλου.

Ὁ κ. Ἀποστολόπουλος προτείνει νὰ γίνῃ δεκτὴ ἡ σύστασις τῆς Ἐπιτροπῆς συμπληρωμένη καὶ διὰ τοῦ κ. Γιαννοπούλου. Συμπλήρωσιν τῆς Ἐπιτροπῆς προτείνουσι καὶ ἄλλοι συνάδελφοι διὰ τοῦ κ. Βενακίδου. Ἐν τέλει γίνεται δεκτὴ ἡ πρότασις διὰ βοῆς ὡς καὶ ἡ συμπλήρωσις τῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τῶν προταθέντων δύο εἰσὶτέ συναδέλφων.

Μετὰ ταῦτα ὁ κ. Γιαννόπουλος, συνεχίζων προτείνει ὅπως συνέλθῃ τὸ κατὰ τὸ Καταστατικὸν ὀριζόμενον πειθαρχικὸν συμβούλιον καὶ ἀσχοληθῇ μὲ τὴν καταγγελίαν τοῦ δευθεντοῦ τοῦ προσωπικοῦ συναδέλφου κ. Δημητριάδου ὅτι ἡ τελευταία ἀπεργία μας εἶχε πολιτικὸν χαρακτῆρα καὶ ἦτο συνδυασμένη μὲ τὸ γεγονός τῶν Καλαμών. Ἡ ἀνεβροδὴ αὕτη καταγγελία, τονίζει ὁ κ. Γιαννόπουλος, διὰ τὴν ἐξασκίωσιν τῆς ὁποίας δημιουργεῖται ζήτημα τιμῆς διὰ τὸ Διοικ. Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου, κατ' ἀρχὰς ἀπεδόθη ὅτι προέρχεται ἀπὸ τὴν Διοίκησιν Βραδύτερον ὅμως ἐξηκριώθη ὅτι ἐξετοξεύθη ἀπὸ τὸν κ. Δημητριάδου.

Αἰ ὁ κ. Γιαννόπουλος συνεχίζων προσδέτει: Ὅς μέλος τοῦ Συλλόγου καὶ ὡς συνάδελφος ἀναμειχθεὶς ἐνεργῶς εἰς τὴν διαχείρησιν τοῦ τελευταίου ἀπεργιακοῦ ἀγώνου μας ζητῶ, ὡπως ἐξασκίωσθῃ: 1ον) Ἄν ἡ καταγγελία αὕτη ἐγένετο πραγματικῶς. 2ον) Νὰ ἀποδειχθῇ παρὰ τοῦ καταγγελλαντος τὸ βάσιμον τῆς καταγγελίας, ὅποτε δεόν νὰ στιγματισθῶσι καὶ διαγράφωσι ἀπὸ μέλη τοῦ Συλλόγου ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἐκήρυξαν τοιαύτην ἀπεργίαν καὶ 3ον) ἂν ἡ καταγγελία ἐγένετο πράγματι ἀλλ' ἀποδειχθῇ ἀβάσιμος τότε νὰ στιγματισθῇ ὁ ἐκτοξεύσας αὐτήν,

διαγραφῇ ἀπὸ μέλος τοῦ Συλλόγου καὶ νὰ ὑποβληθῇ μῆνυσις ἐπὶ συκοφαντικῇ δυσφημίσει.

Μετὰ μακρὰν καὶ θορυβώδη συζήτησιν ἐπὶ τῆς προτάσεως ταύτης τοῦ κ. Γιαννοπούλου προκληθεῖσαν κυρίως παρὰ τῆς Συνδικαλιστικῆς μειοψηφίας ἀποφασίζεται ὅπως ἐξ ἀφορμῆς τῆς καταγγελίας τοῦ ταύτης λειτουργήσῃ τὸ πειθαρχικὸν συμβούλιον, συμφώνως πρὸς τὸ Καταστατικόν.

Ὁ κ. Γιαννόπουλος συνεχίζων ἐξετάζει ἂν ἔχη δικαίωμα τὸ προσωπικὸν νὰ ἐνδιαφέρεται διὰ τὰ ζητήματα τῆς Τραπεζῆς καὶ νὰ ἐκδηλώσῃ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ ἐπ' αὐτῶν. Πιστεύω, λέγει, ὅτι ἔχει καὶ δικαίωμα καὶ ὑποχρῶσαι τὸ προσωπικὸν νὰ ἐνδιαφέρεται διὰ τὰ ζητήματα τῆς Τραπεζῆς. Ἐξ ἀφορμῆς δὲ τοῦ τεθέντος παρὰ τοῦ κ. Ζεγκίνου ζητήματος τῆς πωλήσεως τῶν μετοχῶν τῆς Ε.Δ. Α. λέγει ὅτι ἐν προκειμένῳ δεόν νὰ λάθωμεν θέσιν. Τὸ κατ' ἐμὲ, συνεχίζει, ἐπειδὴ ἔχω τὴν γνώμην, ὅτι μέχρις οὗτο ἡ Τράπεζα δύνηθι νὰ συγκεντρώσῃ ἀξιολόγους καταθέσεις, ἢ δυνάμεις τῆς, ἢ ὑπαρξίς τῆς ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας, στήρξεται, κατὰ μέγα μέρος εἰς τὴν περιουσίαν τῆς τὴν ἀποτελουμένην ἐκ τῶν μετοχῶν τῶν Ἐταιρειῶν, διὰ τὴν περίσσειαν τῶν ὀπίκων τὸ Προσωπικὸν τῆς Τραπεζῆς μὲ τὸσον ἄθροος καὶ κινδύνους ἐκινητοποιήθη κατὰ τὴν κατοχήν, προτείνω εἰς τὴν Συνέλευσιν δι' ὑμῶν Κε Πρόεδρε, ὅπως διὰ ψηφίσματος πρὸς τὴν Διοίκησιν καὶ τὸ Γενικὸν Συμβούλιον τῆς Τραπεζῆς, ἐκφρασθῇ ἡ θέλησις τοῦ προσωπικοῦ ὅπως ἐπὶ ἰκανὸν χρονικὸν διάστημα, οὐδεμίαν πώλησις μετοχῶν Ἐταιρειῶν λάθῃ χώραν.

Καὶ τὴν πρότασιν ταύτην τοῦ κ. Γιαννοπούλου, ἡ Συνέλευσις ἐγκρίνει διὰ βοῆς.

Ἀναφερόμενος ἐκ συνεχείᾳ ὁ κ. Γιαννόπουλος, γενικώτερον εἰς τὴν λογοδοσίαν τῆς ἀπερχομένης Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς ὡς καὶ εἰς τὴν ἐπ' αὐτῆς ἀσκηθεῖσαν κριτικὴν παρὰ τῶν συναδέλφων τῆς μειοψηφίας, λέγει ὅτι ἡ λογοδοτοῦσα Ἐπιτροπὴ κατὰ τὸ πεντάμηνον διάστημα τῆς δεηθείας τῆς, ἀνέπτυξε ἀξιολόγον ἀγωνιστικὴν δράσιν. Ὑπῆρξε πρωτοπόρος εἰς τὴν θέσιν τῶν αἰτημάτων τοῦ Τραπεζοῦπαλληλικοῦ κόσμου καὶ πάντοτε ἐτέθη ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ Προσωπικοῦ εἰς τοὺς ἀγῶνας διὰ τὴν διεκδίκησιν τῶν αἰτημάτων τοῦ.

Πιδανὸν, κατὰ τὴν γνώμην ὠρισμένων συναδέλφων, νὰ ἔλαθον χώραν ἐν τῇ διαχείρισί τῶν ἀγῶνων σφάλματα τακτικῆς, ἀλλὰ οἱ ἀγῶνες κρινόνται πάντοτε ἀπὸ τὰ ἀποτελέσματα τῶν καὶ ἀποτελέσματα τῶν ἀγῶνων μας δὲν ἠμποροῦμε νὰ ἀρνηθῶμε ὅτι ὑπῆρξαν ἰκανοποιητικά. Ἀλλὰ ὅταν οὕτως ἔχουσι τὰ πράγματα καὶ ὅταν ἄσκεται κριτι-

κή, αυτή τη διά να δύναται να διεκδικήσει την αντικειμενικότητα, πρέπει να κτυπή τα σφάλματα, να αποκαλύπτει τα αίτια των, αλλά ταυτόχρονα να εξαιρή και τις επιτυχίας. Και ή άσκηθετα κριτική παρα τής μειοψηφίας βρήκε όλο σφάλματα, άσχοληθηκε άποκλειστικά μ' αυτά, χωρίς να ανακαλύψει ούδέν ώφέλημα από τόσους άγώνας, ενώ θα μπορούσε και ώφειλε να αναφέρη τα καλά πού άναμφισβήτητα προέκυψαν. Τουλάχιστον ένα καλό. Άλλά δέν βρήκε κανένα.....

Ο Συνάδελφος κ. Κωνστ. Χαύτας όμιλεί επί τής συνδικαλιστικής συνεπειάς τής λογοδοτούσης Διοικ. Έπιτροπής.

Ο κ. Κωνστ. Μελλισαρόπουλος. Όμιλεί επί του «Κατευνασμού τών παθών» τ ά πό τής εξακολουθούν να «κοιλάζουν» και ζητεί όπως καλλιεργηθή καλλίτερον ή ενόττης του Προσωπικού, ιδέαν ή όποια άποτελεί τ ό έρωτικόν του ΐνδαλμα. (Αΐσθησις!)

Θεοφ. Βενακίδης: Όφείλω να συγχαρώ την Διοικητική Έπιτροπή του Συλλόγου διά την έκθεση των πεπραγμένων την όποιαν ένεφάνισεν ένώπιον τής Γεν. Συνελεύσεως.

Ός παρατηρούμεν έν τή έκθεση δέν υπήρξε ζήτημα του όποιου να μη έπελήφθη τ ό Διοικητικόν Συμβούλιον επιδιώξαν την λύσιν αυτού.

Άπό άπόψεως άποτελεσμάτων κρίνων την έκθεση εύρίσκω ταύτην ίκανοποιητικήν. Βεβαίως ύπάρχουν έκκρεμη ζητήματα του προσωπικού προς λύσιν, και ταυτα άνέφερε ή Διοικητική Έπιτροπή. Άλλά ούδεμία Διοικητική Έπιτροπή είναι δυνατόν να μη εμφανίση έκκρεμη ζητήματα προς λύσιν, διότι εάν όλοκληρωτό ή λύσις έφ' όλων τών θεμάτων του προσωπικού τ ό καθολικόν ουσιαστικόν έργον του Συλλόγου θα είχε τερματισθή.

Με εύχαρίστησιν επίσης ήκουσα τούς λόγους του άγαπητού μου κ. Βασιλοπούλου, τούς άφορώντας την ενόττητα του προσωπικού. Οι λόγοι ούτοι περί ενόττητας, άπηχών εις τήν ψυχήν όλων μας - και θα έπεδυμουν να δομητίζωμεν υπέρ αυτής. Άλλά πιστεύομεν εις την ενόττητα; Πιστεύομεν πραγματικά εις τόν καθάρόν και άγνόν συνδικαλισμόν τόν άνεπηρέαστον από πάσης πλευράς; Άλλά εάν πιστεύομεν διατί ή τ όση ταραχή εκ μιάς άορίστου φράσεως του συναδέλφου κ. Άλεξιάδου; Δέν δύναμεθα βεβαίως να κάμωμεν ένταυθα ψυχάνάλυσιν διά να διακρίνωμεν τούς πιστεύοντας από τούς μη πιστεύοντας εις την ενόττητα και τόν συνδικαλισμόν. Έχομεν όμως υποχρέωσιν να κρίνωμεν τās εμφανιζόμενας ένεργείας και πράξεις εκ τών όποιων να εξάγωμεν τ ά σχετικά περί τούτου συμπεράσματα. Ένεφανισθη, Κύριοι Συνάδελφοι, δι' άνακρινώσεων μία Έπι-

τροπή συνδικαλιστική τής μειοψηφίας λαομένη. Άφ' ής ένεφανισθη έχω τ ό δικαίωμα να έρωτήσω και να ζητήσω να μου παρασχεθή ή διευκρίνισις τί είδους είναι ο καινοφανής αυτός δεσμός. Έως τώρα έγνωρίζαμεν όλοι ότι διεξάγονται άρχαιρεσιαι του Σωματείου μας. Προσερχόμεθα όλοι εις την κάλπην, δίδομεν την ψήφον μας και άνοδεικνύομεν ως διοικούτας εκείνους τούς όποιους ήθέλησεν ή πλειοψηφία. Άπό τής στιγμής εκείνης όλοι βοηθούμεν τούς εκλεκτούς μας εις την διοίκειν ΐνα άγωσι εις άσιον περας τ ό έργον των. Έχουν βεβαίως όχι μόνον τ ό δικαίωμα αλλά και την υποχρέωσιν τ ά μέλη να παρακολουθώσι και έλέγχωσι τ ό έργον τής Διοικήσεως. Έχουν και προς τούτο νόμιμα μέσα. Υποδεικνύουν δι' ύπομνημάτων, δι' άτομικών έπαφών και διά προχείρας συγκροτουμένων έπιτροπών τās δεούσας λύσεις εις την διοίκειν, έλέγχουσιν επίσης διά τών αυτών μέσων ώρισμένας ένεργείας ή παραλείψεις τούς και προκαλούσιν άκόμη εφ' όσον θέλουσι την σύγκλησιν έκτάκτων Γεν. Συνελεύσεων όταν ή ανάγκη κατά την γνώμη των τ ό καλεί. Η καθιέρωσις όμως δεσμού παγίας μειοψηφίας, ως είναι, δέν γνωρίζω ύπό τίνα τύπον, ή συνδικαλιστική Έπιτροπή μειοψηφίας, μου είναι άκατανόητος. Μου εί- ναι έτι περισσότερόν άκατανόητος ή ένεργεια του καινοφανούς αυτού δεσμού να διοική παραλλήλως προς την διοίκειν του Συλλόγου, να εμφανίζεται ένώπιον τρίτων, να επιδίδη ύπομνήματα κ.τ.λ., ως εάν ήτο αυτή ή Διοικ. Έπιτροπή του Συλλόγου. Κάμω την δήλωσιν ότι έκτιμώ τ ά πρόσωπα, τ ά όποια συμπτωματικώς άπαρτίζουν την Έπιτροπήν ταύτην λόγω του ότι κατά τās γενομένας εκλογάς απέτέλουν τούς ύποψηφίους του έπιλαχόντος ψηφοδελτίου. Άπό τής προσωπικής μου πλευράς όφείλω να όμολογήσω ότι με εύχαρίσται κάπως ο καινοφανής αυτός δεσμός. Διότι εάν απεφάσιζα να κατέλθω ως ύποψηφιος εις τās εκλογάς του Συλλόγου δέν είχα ανάγκην να νένδιωφερδω διά την έπιτυχίαν μου, διότι εάν εξελεγομην από την πλειοψηφίαν θα εκύβερνων, εάν πάλιν τ ό ψηφοδελτίόν μου άπετύχχανε πάλιν θα εκύβερνων. Άπό τής συλλογικής όμως πλευράς εξετάζων την ύπόθεσιν εύρίσκω καταδικαστέον τ ό κατασκευάσμα αυτό του όποιου δέν δύναμαι να άνεύρω την συλλογικήν έννοιαν. Ενδυμούμαι αυτήν την στιγμην, όταν είχον εκλεγεί ως μέλος τής Διοικητικής Έπιτροπής κατά τās πρώτας μετά την απελευθέρωσιν εκλογάς, ότι συναδέλφους έκπρόσωπος πολιτικού οργανισμού ένεργώς δράντας τότε έν τή Τραπεζή, άνέφερε ώρισμένας ένεργείας τής έν λόγω Οργανώσεως ένώπιον τρίτων διά την εξυπηρέτησιν των συλλογικών ζητημάτων. Έκλεκτός συναδέλφος, πα-

ριστάμενος ἐν τῇ αἰδούσῃ ταύτῃ ἡδηγώθησε τὸν ἐν λόγῳ ἐκπρόσωπον. Ὑπὸ τίνα ἰδιότητα ἢ Ὁργάνωσιν σας ἀσχολεῖται μὲ τὰ συλλογικὰ ζητήματα ἐφ' ὅσον ὁ Σύλλογος ἔχει τὸ νόμιμον αὐτοῦ Ὁργανον; Ὁ ὡς ἄνω ἐκπρόσωπος τῷ ἀπήντησε τότε: Τὸ θέμα αὐτὸ δὲν εἶναι τοῦ παρόντος, ἢ δὲ Ὁργάνωσιν μας δὲν πρόκειται νὰ λείψῃ ποτὲ ἀπὸ τὴν Τραπεζαν. Μήπως πράγματι δὲν πρόκειται νὰ λείψῃ; Ἄλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δὲν πρόκειται νὰ ἐξυπηρετηθῇ οὔτε ἡ ἐνότης οὔτε νὰ ὑπάρξῃ καθαρὸς συνδικαλισμὸς. Τὰ καινοφανῆ αὐτὰ κατασκευάσματα ὡς εἶναι ἡ Συνδικαλιστικὴ Ἐπιτροπὴ μειοψηφίας, ὅχι μόνον δὲν προάγουν τὴν ἐνότητα ἀλλὰ καταβαρυνθῶνουν ταύτην καὶ νοθεύουν καταφόρως τὸν συνδικαλισμὸν.

Ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ Ε.Κ.Α. κ. **Λυκούρης** ἀπευθύνει χαριετισμὸν καὶ ἐκφράζει τὴν ἱκανοποίησιν τοῦ διὰ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν συναδέλφων διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν ζητημάτων των. Ἀναπτύσσει τὴν ἠσασίαν τῆς διώρου σημερινῆς στάσεως ἐργασίας καὶ εἰδοποιεῖ ὅτι ἡ ἐργατοῦπαλληλικὴ τάξις θὰ ἀναλάβῃ σκληροῦς ἀγῶνας διὰ τὴν ἐπιβίωσιν τῆς. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν Ἐπιτροπὴν συνδικαλιστικῆς μειοψηφίας, φρονεῖ, ὅτι δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἡ ἀρκεία νὰ μὴ στέκεται ἐμπόδιον στὴν Δ. Ἐπιτροπῇ». Ἀναφέρει δὲ ὅτι καὶ εἰς τὰ Ἀγγλικά συνδικάτα ὑφίστανται παρόμοιοι Ἐπιτροπαί.

Θεοφ. Βενακίδης: Μὲ μεγίστην εὐχαρίστησιν ἤκουσα τὸν ἀξιότιμον ἐκπρόσωπον τοῦ Ἐργατοῦπαλληλικοῦ Κέντρου ὁ ὁποῖος τιμᾷ τὴν Συνέλευσίν μας. Αἰσθάνομαι ἰδιαιτέρως τὸν ἑαυτὸν μου ἱκανοποιημένον διότι ὁ κύριος ἐκπρόσωπος τοῦ Ἐργατοῦπαλληλικοῦ Κέντρου ἠσυχολήθη καὶ παρέσχεν διευκρινίσεις ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς Ἐπιτροπῆς Συνδικαλιστικῆς μειοψηφίας ἐπὶ τοῦ ὁποίου προηγουμένως ὠμίλησα. Δὲν γνωρίζω ἐάν αἱ ὠργανωμένοι καὶ πάγια μειοψηφία εἶναι ἐπιγρεπταὶ ἀπὸ τὰ Ἐργατικά Συνδικάτα τῆς Ἀγγλίας καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ἄλλὰ καὶ ἐάν εἶναι, ὡς ἀναφέρει ὁ κ. ἐκπρόσωπος, ἐπιγρεπταὶ πάντως, δὲν δύναται νὰ προβαίνουσι εἰς οὐδεμίαν διασπαστικὴν ἐνέργειαν, οὔτε νὰ ἀσκῶσι ἐκ παραλλήλου ἔργον Διοικήσεως, καὶ ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου χαιρῶ ἰδιαιτέρως διότι ὑπάρχει σύμπωσις γνώμης μετὰ τοῦ ἀξιότιμου Κυρίου Ἐργατικοῦ Ἀντιπροσώπου. Ἄλλ' ἵνα μὴ ἀναχωρήσῃ ἐντεῦθεν ὁ Κύριος Ἀντιπρόσωπος μὲ πεπληνημένην τυχὸν ἐντύπωσιν τῷ παρέχῃ τὰς ἐξῆς πληροφορίες: Ἡ Συνδικαλιστικὴ Ἐπιτροπὴ μειοψηφίας τοῦ Συλλόγου τῶν Ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς ὑπέβαλε καθ' ὃ

ἀνέφερεν ὁ προλαλήσας συνάδελφος κ. Δελοκώτιος ὑπόμνημα ἐπὶ τῶν συλλογικῶν ζητημάτων. Δὲν εἶναι τοῦτο πρᾶξις συνδιοικήσεως; Μετέσχε παρὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Συλλόγου εἰς συγκέντρωσιν τοῦ Παντραπεζικοῦ, υἱοθετήσασα μάλιστα καὶ σχετικὸν ψήφισμα. Δὲν εἶναι τοῦτο πρᾶξις συνδιοικήσεως; Ἐνεφανίσθη ὡς ἤκουσα καὶ ἐνώπιον τρίτων ἵνα ἀναπτύξῃ τὰς γνώμας τῆς ἐπὶ τῶν συλλογικῶν ζητημάτων. Δὲν εἶναι τοῦτο ἐτέρα πρᾶξις συνδιοικήσεως; καὶ δὲν μαρτυρεῖ ὅτι ἐννοεῖ ἡ μειοψηφία νὰ ἔχῃ ἐξωτερικὴν ἐκπροσώπησιν, ἥτις ἐνίκησε ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Συλλόγου μας; Ὅλα ταῦτα μαρτυροῦν ὅτι ὁ καινοφανὴς αὐτὸς δεσμὸς καὶ ἂν ἀκόμη εἶναι ἐπιτρεπτός καὶ ὑφίσταται εἰς τὰ Ἀγγλικά ἢ καὶ ἀλλαχοῦ Ἐργατικά συνδικάτα δὲν δύνανται νὰ καθιερωθῇ ἀκινδύνως καὶ τοῦτο τὸ μαρτυροῦν τὰ ἀνωτέρω γεγονότα δι' ὧν οὗτος κατέστησε φανεράν τὴν ἐκτροπὴν του. Τὰ γεγονότα ταῦτα μᾶς πείθουν ὅτι τὸ κοστοῦμι τὸ ὅποτον φοροῦν εἰς τὴν Ἀγγλίαν δὲν ἠμποροῦμε τοῦλάχιστον ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ τὸ φορέσουμε εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ἡ Δυνὴς **Χαριάτη** λέγει ὅτι πολλὰ ζητήματα ἀπασχολοῦν σήμερα τὸν γυναικῆϊον ὑπαλληλικὸν κοσμον τῆς Τραπεζῆς καὶ παραμένουν ἄλυτα.

«Μεταξὺ τούτων τὴν πρώτην θέσιν ἔχει τὸ ζήτημα τῆς μετατάξεως τῶν γυναικῶν ἢ ὅποια κατ' οὐσίαν δὲν ἐπραγματοποιήθη καθ' ὅσον ἐνῶ προβλέπετο νὰ μετασχεθοῦν 280 μετῆχθησαν μόνον 50». Ἐν τέλει διεμαρτυρήθη διότι ἐκ μέρους τοῦ Συλλόγου δὲν ἠκούσθη μέχρι τοῦδε ἡ φωνὴ τῆς γυναίκας.

Ὁ κ. **Κόλλιας:** Ἐρωτᾷ σχετικῶς μὲ τὴν ἐκπροσώπησιν τῶν Ἀσφαλιστικῶν μας Γεμελιῶν.

Οἱ μισοὶ καὶ αἱ ἀπεργαίαι :

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου κ. Ἀποστολὸς ὁποῦλος δευτερολογῶν εἶπε τὰ ἑξῆς σχετικῶς μὲ τὸ μισολόγιον καὶ μὲ τοὺς ἀγῶνας διὰ τὰς λοιπὰς διεκδικήσεις:

«Ὅταν ἀνελάβομεν κατ' Αὐγουστον τοῦ παρελθόντος εἰσομεν τὸ μισολόγιον Βαρβαρέσου, τὸ ὅποτον ἐκτός τῆς πλημελοῦς καὶ ὀδίκου κλιμακώσεως του καθίστατο δσημέρι, λόγω τῆς ὑπερτιμῆσεως τῶν εἰδῶν καὶ τῆς ἐξοφανισέως των ἐκ τῆς ἀγορᾶς, λίαν ἀνεπαρκές καὶ ἡ κατάσταση διὰ τοὺς συναδέλφους ἦτο ἀφόρητος. Προέβημεν εἰς ἀλλεπάλληλα διαβήματα οὐ μόνον πρὸς τὴν ἐπι-

κρηνι αλλά και πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοὺς ἀρμοδίους Ὑπουργούς. Ἐν συνεχείᾳ ὑπεβάλλομεν ἀπὸ κοινού τὰ πᾶν ἄλλων Συλλόγων ὑπόμνημα, διαγράφον τὸν τρόπον ἀναπροσαρμογῆς τῶν ἀποδοχῶν καὶ λόγῳ τῆς δεινης οικονομικῆς θέσεως τῶν Συναδέλφων ἐδέσασμεν προθεσίαν εἰς τὰς Διοικήσεις μας, μετὰ τὴν πάροδον τῆς ὁποίας ἐδηλώσαμεν εἰς αὐτὰς ὅτι θὰ κατηρχόμεθα εἰς ἀγῶνα. Ἡ προθεσίμια ἐληξε καὶ οὐδεμία ἀπάντησις μᾶς ἐδόθη. Τότε ἠναγκάσθησαν οἱ Σύλλογοι ἄλλων τῶν Τραπεζῶν νὰ κηρύξουν ἀπεργίαν λευκὴν ἐπὶ τεύροισιν τὴν πρώτην ἡμέραν εἰς ἐνδείξειν διαμαρτυρίας καὶ εἰς προειδοποίησιν, ἐν συνεχείᾳ δὲ κανονικὴν τὴν μεθεπομένην. Δύο ἡμέρας μετὰ τὴν κήρυξιν τῆς ἀπεργίας ἐδημιουργήθη κυβερνητικὴ κρίσις διὰ τῆς παραιτήσεως τῆς Κυβερνήσεως Βουλγαρῆ καὶ ἐπικολοῦσας Κυβέρνησις ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Μασκωριωτάτου. Τὸν οχμητισμὸν τῆς νέας Κυβερνήσεως συνώδεον ρηταὶ δηλώσεις τοῦ Ἀντιβασιλέως καὶ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως περὶ ἀμέσων μέτρων ὑπὲρ τῶν μισθωτῶν. Ἡ ὑπὸ μελῶν τῆς Ὀμοσπονδιακῆς Ἐπιτροπῆς ριθθεῖσα, σὺν νεπέει τῶν δηλώσεων ἐκείνων, πρότασις περὶ λύσεως τῆς ἀπεργίας δὲν ἐγένετο δεκτὴ ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου, ἡ δὲ ἐπιμονὴ μας εἰς αὐτὴν ἠνάγκασε τὴν ἐπομένην ἡμέραν τὰς Διοικήσεις τῶν Τραπεζῶν εἰς συμπλήρωσιν τῆς ἐκτάκτου παροχῆς εἰς ἕνα πλήρη μισθὸν καὶ εἰς τὴν κατηγορηματικὴν ὑπόσχεσιν ὅτι θὰ κατεβάλλετο προσπάθεια ἵνα ἐντὸς ἑξαχθίστων ἡμερῶν ἀναπροσαρμοσθοῦν οἱ μισθοὶ καὶ καταβληθῇ ἐπὶ πλέον ἐκτάκτος ἐνίσχυσις ἕξ ἐνὸς πλήρους μισθοῦ. Τότε ὁ ἡμέτερος Σύλλογος ἐδέχθη οὐχὶ τὴν λύσιν τῆς ἀπεργίας, ἀλλὰ τὴν ἀναστολήν αὐτῆς μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου καὶ εἰς τὴν ἀποψιν ταύτην προεχώρησαν καὶ οἱ Σύλλογοι τῶν λοιπῶν Τραπεζῶν καὶ ἡ ἀπεργία ἀνέσταλη. Ἡ 31η Ὀκτωβρίου ἐπληρίαζε καὶ οὐδεμία ἐπιπλέον πραγματοποιήσεως τῶν ὑποσχεθέντων διεφαίνετο.

Ἀλλεπάλληλα διαβήματα πρὸς τὴν Διοίκησιν μας ἐκ μέρους τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Συλλόγου ἔμειναν ἀνευ ἀποτελέσματος. Ὁ ἔχων τὴν τιμὴν νὰ σὲς ὁμιλῆ ἠναγκάσθη πλέον νὰ ἀπευθύνῃ προσωπικὴν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Διοικητὴν κ. Περαστέγγλου μετὰ ἡμερομηνίαν 30 Ὀκτωβρίου, ἐν τῇ ὁποίᾳ τοῦ ἔκαμην ἐκκλήσιν ἵνα πρὸς χάριν τῶν συμφερόντων τῆς Τραπεζῆς μὴ ἐξυδῆθη τὸ Προσωπικὸν εἰς ἐντόνους ἀγῶνας πρὸς διεκδικήσιν τῶν στοιχειωδῶν μέσων συντηρήσεώς του καὶ ἵνα δώσῃ λύσιν εἰς ἄλλα τὰ ἀσασχολοῦντα τοὺς Συναδέλφους ἐκκερμητῶς ζητήματα καὶ δὴ εἰς τὸ οικονομικόν. Εἰς τὴν ἐπιστολὴν ἐκείνην δὲν ἐδόθη ἔμπρακτος ἀπάντησις. Τὸ περιεχόμενον τῆς ἐπιστολῆς εἶναι εἰς τὴν διάθεσιν παντός Συναδέλφου καὶ ἐξ αὐτῆς καὶ δι' αὐτῆς καταφάνεται πῶσον ἀσπρήκτως εἶναι ὁ ἰσχυρισμὸς περὶ δῆθεν προσωπικῆς πολεμικῆς ἐναντίον μελῶν τῆς Διοικήσεως. Μολονότι ἐξέπνευσεν ἡ προθεσίμια τῆς ἀναστολῆς τῆς ἀπεργίας καὶ παρὰ τὰς δεδικαιολογημένας πιέσεις ὑπὸ Ἐπιτροπῶν Συναδέλφων, ἔν τούτοις τὰ διαβήματα μας συνεχίσθη-

σαν μέχρι καὶ τῆς 12 Νοεμβρίου, τοῦδ' ἔπερ ἀποδεικνύει πῶσον ἀντίθετοι εἴμεθα πρὸς λύσεις τῶν ζητημάτων δι' ἀπεργιακῶν ἀγῶνων καὶ ἀγαστατώσεων. Ὅταν οἱ ἐκκλήσεις ἡμῶν δὲν εἰσπηκούοντο τὸ ζήτημα ἤλθεν εἰς τὴν Ὀμοσπονδιακὴν Ἐπιτροπὴν καὶ ὅταν ἀντιμετωπίσαμεν διατακτικότητας καὶ ἀναποφασιστικότητας ἐκ μέρους τῶν Συλλόγων τῶν ἄλλων Τραπεζῶν καὶ ὅταν ὁ Σύλλογος τῆς Ἀγροτικῆς ἐκήρυσεν ἀπεργίαν λευκὴν διὰ τὴν καταβολὴν ἁπλῶς τοῦ δεκαπενθήμερου δύο ἡμέρας ἐνωρίτερον τῆς κανονικῆς ἡμερομηνίας, ὁ ἡμέτερος Σύλλογος ἐνόμισεν ὅτι δὲν εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ ἀδεύσῃ τὴν πρὸς τοὺς Συναδέλφους διὰ γραπτῆς ἀνακοινώσεως δοθεμένη ὑπόσχεσιν περὶ ἀπλῆς ἀναστολῆς τῆς προηγουμένης ἀπεργίας καὶ πράξει εἰς τὴν συνέχισιν ταύτης ἀνευ τῆς συμμετοχῆς τῶν Συλλόγων τῶν ἄλλων Τραπεζῶν. Ἐὰν ἄλλως ἐπράττοιμεν θὰ ἐξεθέτομεν ἰὸ κύρος τοῦ Συλλόγου εἰς τὰ ἔμματα τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπεζῆς ἀλλὰ καὶ θὰ ἀφίναμεν τὸ Προσωπικὸν εἰς τὴν δεινηὴν οικονομικὴν κατάστασιν εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκετο τότε. Κύριοι Συναδέλφου, οὐδέποτε ἀπεργία ἀπέδωσε περισσότερο τῶν ὧων ἐκερδίσασμεν διὰ τῆς μεμονωμένης ἰδικῆς μας ἐκείνης ἀπεργίας. Τὴν ἐπομένην τῆς κηρύξεως τῆς ἀπεργίας ἐκείνης μᾶς διευτυπώθη διὰ δηλώσεων εἰς τὰς ἑφημερίδας καὶ διὰ τοῦ Συναδέλφου κ. Βασ. Χατζοπούλου τὸ παράπονον τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐργασίας ὅτι τὸν ἀγνοοῦμεν. Ἀμέσως ἐσπεύσαμεν εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Ὑπουργοῦ καὶ μετὰ μακρὰν ἀνάπτυξιν τῶν αἰτημάτων μας ἐλάβομεν παρ' αὐτοῦ τὴν κατὰ τὴν ἀποψιν ἀποφασιστικὴν διαβεβαίωσιν περὶ ἰκανοποιήσεως ἄλλων ἐν γένει τῶν αἰτημάτων μας ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς λύσεως τῆς ἀπεργίας. Εἰς αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν λόγον ὠφεύλετο ἡ λύσις τῆς ἀπεργίας καὶ οὐχὶ εἰς τὴν ἔλλαειν ψιν μαχητικότητος ἡ ἄλλη ἰοφανδῆποτε αἰτίαν. Πρόγυασι τὴν ἐπομένην καὶ ἐν συνεχείᾳ τὴν μεθεπομένην, ἔπειτα ἀπὸ μακρὰν καὶ πολὺωρον ἀπὸ τῆς 9ης πρωϊνῆς μέχρι τῆς 5ης ἀπογευματινῆς σὺν ἐχρηστικῶν ἀποκλειστικῶν μετ' ἡμῶν συνεργασίῳ τοῦ Ὑπουργοῦ κ. Καταβλοῦ, εἰς ὅν ἐκφρόδιόμεν τὰς εὐχαριστίας μας, ἐπετύχομεν τὴν ἀναγνώρισιν τῆς ἐναντίον τῶν ἄλλων μισθωτῶν διαφοροποιήσεως τῶν ἀποδοχῶν τῶν Τραπεζικῶν ὑπαλλήλων, τῆς ὁποίας διαφοροποιήσεως καρποῦμεθα μέχρι σήμερον τὴν διαφορὰν καὶ ἡ ὁποία μᾶς ἔδωκε καὶ μᾶς δίδει δικαίωματα διὰ τὰς μελλούσας ρυθμίσεις τοῦ μισθολογίου μας. Ἐπὶ πλέον ἐπετύχομεν τὴν ἐλευθερίαν εἰς τὰς Τραπεζὰς περὶ τῆς ὑπ' αὐτῶν κλιμακώσεως τῶν μισθῶν.

Καὶ ἐνῶ ἐπέκειτο ἡ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ ἐπίλυσις, ἐν συνεχείᾳ καὶ τῶν λοιπῶν αἰτημάτων, ὅτινα δὲν ἐπελύθησαν πλήρως κατὰ τὴν πολὺωρον μετὰ τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπεζῆς διαπραγματεύσειν τούτων, καὶ ἐνῶ ἡ συνέπεια τοῦ Ὑπουργοῦ εἰς τὰς ὑποσχέσεις του ἦτο ἐκδηλῶς καὶ ἀναμφισβήτητος, ἀπροόπτως ἐδημιουργήθη τέσσαρας ἡμέρας μετὰ τὴν λύ-

σιν τῆς ἀπεργίας Κυβερνητικῆ κρίσις διὰ τῆς παραιτήσεως τῆς Κυβερνήσεως Κανελλοπούλου. Τὴν εἰς τὸν Ὑπουργὸν περὶ λύσεως τῆς ἀπεργίας δοδεῖσαν ὑπόσχεσιν μᾶς δὲν ἀνεκινώσαμεν καὶ διὰ τῶν ἐν συνεχείᾳ μετὰ τῆς Διοικήσεως διαπραγματεύσεως, αἴτινες ἔγιναν αὐθημερόν, ἐπετύχθημεν καὶ τὰ κάτωθι σημαντικώτατα:

1) Τὴν μετέπειτα υἱοθέτησιν καὶ τὴν δραστηρίαν καὶ παράλληλον πρὸς τὴν ἰδικὴν μᾶς ἐνέργειαν τοῦ κ. Διοικητοῦ ὅπως τὸ ἐλάχιστον τοῦ μισθολογίου ἀνέλθῃ εἰς Δρχ. 40.000 ἀντὶ τῶν Δρχ. 27.000 καὶ διὰ τοῦ ὁποίου ἀνεκουφίσθῃ τὸ κατώτερον προσωπικόν.

2) Τὴν καταβολὴν παλαιῶν κρατήσεων, τὸ ποσὸν τῶν ὁποίων ὑπερέβη τὸν μισθὸν ἐνὸς δεκαπενθημέρου καὶ τὸ ὅποιον, ὡς ἐν τῇ λογοδοσίᾳ μᾶς ἀναφέρεται, οὐδεμίαν ἄλλη Τράπεζαν κατέβαλε.

3) Τὴν καταβολὴν τοῦ ἐπιδόματος χειμερινῆς προνοίας (ρουχικῶν), ὅπερ ἐπέτυχεν ὁ κ. Διομήδης διότι μᾶς τὸ ὑπεσχέθη ἡ Διοίκησις κατηγορηματικῶς κατὰ τὴν διαπραγματεύσιν πρὸς λύσιν τῆς ἀπεργίας καὶ τὸ ὅποσον κατεβλήθη ἐν συνεχείᾳ καὶ εἰς τοὺς Συναδέλφους τῶν ἄλλων Τραπεζῶν.

4) Τὴν καταβολὴν τῶν ραπτικῶν εἰς ἄλλους ἀνεξαιρέτως τοὺς Συναδέλφους καὶ δὴ εἰς τὸ ἔκτακτον Προσωπικόν.

5) Τὴν παράτασιν τῆς προθεσμίας ἐδελουσίας ἐξ ὁδοῦ μέχρι τῆς τοῦ Ἰανουαρίου, τὴν ὁποίαν πρὸ τῆς ἀπεργίας ἠρνεῖτο κατηγορηματικῶς ἡ Διοίκησις.

6) Τὴν μὴ περικλοπὴν εἰς τὸ μέλλον μέρους τῶν ἐκτάκτων παροχῶν ἀπὸ τὰς γυναίκας Συναδέλφους, ὡς ἔγινε δυστυχῶς κατὰ τὴν καταβολὴν τῶν ραπτικῶν.

7) Τὸν καθορισμὸν ἀποδοχῶν εἰς τοὺς ἐφέδρους ἀξιωματικούς Συναδέλφους διὰ τῆς ἐπανασφορᾶς ἐν ἰσχύϊ τῆς ὑπ' ἀριθ. 39 τοῦ ἔτους 1937 ἐγκυκλίου.

8) Τὸ ζήτημα τῶν ἐμπιπτόντων εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 1799.

9) Τὰ μέτρα προστασίας τῶν φυματικῶν Συναδέλφων.

10) Τὰ μέτρα προστασίας τῶν ἀπορφανισθειῶν οἰκογενειῶν τῶν συνεπείᾳ τῶν πολεμικῶν γεγονότων πεοόντων Συναδέλφων καὶ τῶν ἀγνωστούμενων τοιούτων.

11) Τὴν ἀσθητὴν προώθησιν τοῦ ζητήματος τῶν παραγωγῶν.

12) Τὰ ἔκτοτε ληφθέντα μέτρα ἐπιοισιμοῦ καὶ τὰς ἐπακολοθησοσας τρεῖς γενικὰς διανομὰς εἰδῶν.

13) Τὴν ἀσθητὴν προώθησιν δύο ἐκ τῶν αἰτημάτων μᾶς, ἴτοι τοῦ αἰτήματος τῆς μὴ τοποθετήσεως ὄριωμένων μόνον Συναδέλφων εἰς Ἐταιρίας καὶ τοῦ αἰτήματος τῆς δικαιότερας διαθέσεως τῶν προμηθειῶν ἐπὶ τῶν ασφαλειῶν ἐνταῦθα καὶ εἰς ἄπαντα τὰ ὄργανα. Τὰ δύο ταῦτα αἰτήματα ἔχομεν λόγους νὰ πιστεύωμεν ὅτι λύνονται ἴλιον προσεχῶς συμφωνῶν πρὸς τὰς ἀπόψεις μᾶς.

14) Τὴν ὑπόσχεσιν τῆς Διοικήσεως περὶ τῆς ἐνισχύσεως τῶν ἐχόντων τέκνα Συναδέλφων καὶ ἐπὶ τῆς ὁποίας ὑποσχέσεως στηριχθέντες ἐπετύχθημεν

τὴν καταβολὴν καὶ νέου δανείου δι' ἔξοδα ἐκπαιδεύσεως καὶ τὴν οὐσασιν ἐπιτροπῆς ὑπὲρ τῶν ἀσθεγικῶν παιδιῶν τῶν Συναδέλφων.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν τελευταίαν ἀπεργίαν δὲ ἤθελα νὰ ἐρωτήσω ὑμᾶς τί δὲ ἐκάνυμεν δταν ἡ Διοίκησις σὰς ἐδῆλυνεν ὅτι κατ' ἀπόφασιν τοῦ Κυβερνητικοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου δὲν πρόκειται νὰ καταβληθῇ πρὸ τοῦ τέλους τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου οὐδὲν ποσόν; Καὶ μόνον διὰ τὴν κατόργησιν τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς δὲν δὲ ἔπρεπε νὰ κατελθῶμεν εἰς ἀγῶνα; Καὶ δταν οἱ ὑπάλληλοι ἄλλων τῶν ἄλλων Τραπεζῶν ἀπὸ τῆς πρῶτης κατῆλθον εἰς ἀπεργίαν ἠθέλατε ἡμεῖς μόνον νὰ μὴ ἀπεργήσωμεν ἀφοῦ μάλιστα τὰ αἰτήματά μᾶς δὲν ἐγένοντο ἀποδεκτά; Ἀλλὰ ἐλέγχθη ὅτι ἀκαίρως ἔλυθη ἡ ἀπεργία. Διατὶ Κύριοι Συναδέλφου ἐλύθη ἀκαίρως ἡ ἀπεργία; Μὰς ἐδόθη ἔκτακτον ἐπίδομα ἐνὸς δεκαπενθημέρου, μὰς ἐδόθησαν Δρχ. 30.000 ἐπὶ πλέον κατὰ ἐργαζόμενον, ἐλάβομεν διαρκούσης τῆς ἀπεργίας ἐπὶ πιστώσει εἰσπραττοφῆς ἀπὸ τὸν Προμηθ. Συνεταιρισμὸν ἀξίας Δρχ. 14.000 καὶ εἴχομεν ὑπόσχεσιν καταβολῆς καὶ προσθέτου συνεργειακοῦ ἐπιδόματος ἐκ Δρχ. 30.000 ἐπίσης, ὅπερ καὶ εἰσπράξαμεν μετ' ἄλλιας ἡμέρας ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ἀπεργίας, μὰς ἐδόθησαν τὰ ἐκπαιδευτικὰ τῶν σπουδασζόντων τέκνων ἐκ Δρχ. 25.000 κατὰ τέκνον, ἡ ρητὴ ὑπόσχεσις περὶ συμμετοχῆς τοῦ Συλλόγου εἰς τὰ ὑπηρεσιακὰ Συμβούλια, ἡ ὑπόσχεσις περὶ συντόμων παραγωγῶν καὶ περὶ ἀναθεωρήσεως τῶν ποιοτικῶν διακρίσεων. Ἀλλ' ἐπὶ πλέον μὲς ἴτω γνωστόν, ὅπως ἴτω γνωστόν εἰς ἄλλους, ὅτι ἡ ἀναπροσαρμογὴ τοῦ μισθολογίου πρὸ τῆς ἀφίξεως τοῦ κ. Τσουδεροῦ ἴτω ἀδύνατος.

Ἠθέλατε νὰ συνεχίσωμεν μὲ τὰ δεδομένα αὐτὰ τὴν ἀπεργίαν καὶ μάλιστα δταν μᾶς ἐδηλώθη σαφῶς ὅτι τὸ Κυβερνητικὸν Οἰκονομικὸν Συμβούλιον κατόπιν τῆς ἐπελάσεως συμφωνίας τοῦ Λονδίνου δὲν δὲ ὑφίσταται καὶ συνεπῶς ἡ ἀπαγορευτικὴ ἀπόφασις, δι' ἣν κυρίως κατῆλθομεν εἰς ἀγῶνα, αὐτομάτως καταργεῖται; Ἐκτὸς τούτου διαρκούσης τῆς ἀπεργίας παρενεβλήθη ἕν σημαντικὸν γεγονός. Τὸ γεγονός τῆς Ἑλληνοαγγλικῆς οἰκονομικῆς συμφωνίας, τὸ ὅποιον δὲν ἴτω δυνατόν νὰ μὴ μᾶς ἐπηρεάσῃ εἰς τὰς ἀρχικὰς ἀποφάσεις μᾶς, τοσοῦτω μᾶλλον καθόσον αἱ πρὸς ἡμᾶς παραχωρήσεις τῶν Διοικήσεων τῶν Τραπεζῶν, ὡς ἀνωτέρω ἀνέφερα, δὲν ἴησαν μηδανιαὶ καὶ ἀνόξιαι λόγου ὑπὸ τῆς συνθήκας τῶν ἡμερῶν ἐκείνων. Ὁ ὑπαινιγμὸς ὅτι ἡ ἀπεργία ἐκείνη εἶχεν ἐλαττήρια ἐξωσυλλογικὰ μᾶς παρέχει τὴν εὐχέριαν νὰ δηλώσωμεν ὅτι μόνον ἀνάξιον Συμβούλιον Συλλόγου καὶ κοτάρπυστον δὲ ἠδύνατο νὰ χρησιμοποιήσῃ τὴν δύναμιν κατῆν ἐντολῆν τῶν Συναδέλφων του δι' ἄλλους λόγους πλὴν τῶν καθαρῶς ὑπαλληλικῶν.

Καὶ ἤδη, Κύριοι Συναδέλφου, παρὰ πᾶσαν ἐλπίδα τὴν ὁποίαν ἐστηρίζομεν κυρίως εἰς τὸν κ. Τσουδερόν, κατόπιν ρητῶν ὑποσχέσεων τῶν πρὸ τῆς διὰ Λονδίνον ἀναχωρήσεώς του, τὸ μισθολόγιον καθωρίσθη εἰς τὸ ἰσπλάσιον τοῦ μισθοῦ Βαρβαρέσσου, τούτεστιν εἰς τὸ ἴμιον τῆς ἀγοραστικῆς δυνάμεως

της μισθολογίου του Ίουνίου παρελ. Έτους. Έζητήσαμεν έκδοσιν από τόν κ. Τσουδερόν και ἀνετύχασεν ἐν ἐκτάσει τὰς ἀπόψεις μας τήν παρελ. Κυριακήν εἰς τόν Ὑπουργόν κ. Ζάκκαν, ὅστις μᾶς ἐδέχθη εἰς τήν οἰκίαν τόν. Έζητήσαμεν ὅπως ἀφείδωτον ἐλευθεραί τράπεζαι, ἴνα ρυθμίσουν ἀπ' αὐθείας τά μισθολόγια αἱ διοικήσεις μετὰ τῶν συλλόγων. Ἐσηλώσαμεν ὅτι ἡ πρότασις τῆς Γεν. Συνομοσπονδίας Ἐργατῶν, ἐν ἐσχάτῃ ἀνάγκῃ, δά ἠδύνατο νά ἀποτελέσῃ βάσιν συζητήσεως μέ τινας βελτιώσεις. Εἶναι δὲ ἡ πρότασις αὕτη ὁ ἰσλαμισμός τοῦ μισθοῦ βαρβαρόσεσου ἀφοῦ προηγουμένως εἰς τοὺς μισθοὺς ἐκείνους προστεθῆ παγία αὐξήσις ἐκ δραχ. 3000.

Κύριοι Συνάδελφοι, εἶναι ἀνάγκη νά ἀντιμετωπίσκειν ὅλοι καὶ ἡνωμένοι τήν δικαίαν ἀναπροσαρμογήν τῶν ἀποδοχῶν καὶ ἰδιαιτέρως τήν ὑπὲρ ἡμῶν διαφοροποίησιν των, διότι ἐάν σήμερον χάσωμεν τὸ ζήτημα τῆς λόγω τῆς ἰδιομορφίας τοῦ τραπεζιτικοῦ ἐπαγγέλματος ἀνάκαθεν ἰσχυρῶς διαταραχόμενοι, ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἀποδοχῶν ἔναντι τῶν ἄλλων μισθωτῶν, δά τὸ χάσωμεν διὰ μακρῶν διαστάσεων, ἐν μὴ διὰ πάντα καὶ ὅλοι ἀντιλαμπάνεσθε ἀπόσπον οὐτὸ δά ἔχουν ὁ ἀγῶνας μας διὰ τὸ ζήτημα αὐτὸ καὶ πρὸς τοῦτο ζητῶ ἐξουσιοδοτήσιν ἱκτενῆ τοῦ Σώματος πρὸς τήν παρούσαν Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν ἴνα χειρισθῆ τὰ τοῦ μισθολογίου μετὰ τῶν ἄρμοδιῶν μέχρι τῆς ἐκλογῆς τῆς νέας Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἡ Συνέλευσις ὁμοφώνως δίδει τήν ἐξουσιοδοτικὴν ψήφην.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Ἀποστολόπουλος δίδων ἀπαντήσεις καὶ ἐξηγήσεις εἰς τοὺς λαθόντας τὸν λόγον. Λέγει ὅτι ὁ ὑπὸ τῆς Δ. Ἐπιτροπῆς χειρισμὸς τοῦ ζητήματος τοῦ τρόπου ἀκρόσεως τῶν ὁργανώσεων τοῦ Προσωπικοῦ ὑπὸ τῆς Διοικήσεως ἀποδεικνύει ὅτι διαρκῶς ὁ Σύλλογος ἀπέφευγε τὰ ἐπεισόδια μετὰ τὴν Διοίκσιν, διότι ἐνῶ οἱ ἀντιπολιτευόμενοι τὴν παρούσαν Δ. Ἐπιτροπὴν συνέστησαν σύγκλητον ἐκτάκτου Συνελεύσεως διὰ τὸ ἀναφυῆν τοῦτο ζήτημα, ἡ Δ. Ἐπιτροπὴ κατέσθλε ἐξαιρετικὰς προοπισθείας ἴνα δεχθῆ ἡ Διοίκησις νά ἀτονίσῃ, τὸ μέτρον δυνε βορῆου. Καὶ αἱ προσπάθειαι τῆς ἐγένοντο καὶ πρὸ καὶ μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀνακινώσεως. Τροτὸ ἀποτελεῖ μίαν ἀκόμη τραγὴν ἀπόδειξιν ὅτι ἡ Δ. Ἐπιτροπὴ δὲν ἤσκησε ποτὲ—καὶ δὲν ἦτο ἄλλωστε δικαίωμα τῆς νά ἀσκήσῃ—προσωπ. πολεμικὴν κατὰ τῆς Διοικήσεως. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐνότητά τοῦ Προσωπικοῦ ὑπὲρ τῆς ὁποίας ὠμίλησεν ὁ κ. Βασιλόπουλος καὶ ἄλλοι Συνάδελφοι, ἡ Διοικ. Ἐπιτροπὴ εἰργάσθη συστηματικῶς καὶ πιστεύει εἰς τὴν ἐξ αὐτῆς ἀνεκτίμητα ἀγαθὰ. Ὅσον διὰ τὴν συνοχὴν τῆς Ὀμοσπονδιακῆς Ἐπιτροπῆς βεβαιώσαμεν ὅτι ὁ Σύλλογος τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος οὐδέποτε μέχρι σήμερον ἀπεχώρησεν ἐξ αὐτῆς καὶ αἱ πληροφῶραι τοῦ κ. Βασιλοπούλου δὲν εἶναι ἀκριβεῖς. Ὁ νόμος 683 κατόπιν τῶν τροποποιήσεων διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 765 ἑνωτικῆς κατέστη φιλοὑπαλληλικός, τὴν δὲ διάτα-

ξιν περὶ διαθεσιμότητος ἐζητήσαμεν ἀπὸ τὸν πρό ἡμερῶν ἐπανακάψσαντα ἐκ Λονδίνου κ. Τσουδερόν ἴνα καταργηθῇ, ὅπως ἐπίσης νά ρυθμίσῃ δια νεωτέρου νόμου καὶ ὠρισμένως ἄλλας περιπτώσεις. Τὸ ζήτημα τοῦ ἐπισιτισμοῦ τὸ παρηκολοθήσαμεν καὶ ἐπιμόνωις εἰργάσθημεν διὰ τὴν ὀριστικὴν του ἐπίλυσιν πρὸς πραγματικὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν Συναδελφῶν καὶ ἐνταῦθα καὶ εἰς τὸ Ὑψηλὰ καὶ ἡδὴ κατηρτισθῆ εἰδικὴ Ἐπιτροπὴ. Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Ἀποστολόπουλος ἔδωκεν ἐξηγήσεις διὰ τὸ ζήτημα τοῦ ἠθικοῦ καθαρμοῦ ἡ τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν διγόντων συναδελφῶν καὶ διὰ τὸ ζήτημα τῆς ἐκποίησης χρωματῶν ὡς καὶ διὰ τὸ ὑπὸ τοῦ συναδέλφου κ. Κόλια διγὲν ζήτημα τῶν ἀσφαλιστικῶν Ταμείων.

Τέλος ὁ κ. Ἀποστολόπουλος νύχρησθη τοὺς κ. κ. Φ. Μακρῆν καὶ Λυκούρην, ἐκπροσώπους τῆς Γεν. Συνομοσπονδίας καὶ τοῦ Ἐργατ. Κέντρου, διότι εἶχον τὴν καλωσύνην νά παραστῶν καὶ νά παρακολουθήσων τὴν συνέλευσιν τοῦ συλλόγου μας καὶ ἰδιαίτέρως διότι ἐν τῇ ὁμίλιᾳ των ἐπέμειναν περισσότερον διὰ τὴν ἐνότητά τοῦ Προσωπικοῦ, ἥτις πάντοτε καὶ ἴδιως ὑπὸ τὰς παρούσας συνθήκας εἶναι ἐπιβεβλημένη καὶ ἀπαραίτητος.

Ἐν τέλει ἐγκρίνεται ὁ ἀπολογισμὸς καὶ ὁ ἀπολογισμὸς τοῦ ἔτους 1945 καὶ ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ ἔτους 1946 καὶ ἀποφασίζεται ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως ἡ αὐξήσις τῆς συνδρομῆς τῶν μελῶν τοῦ συλλόγου εἰς ἐν ἐπὶ τοὺς ἑκατὸν ἐπὶ τῶν πάσης φύσεως ἀποδοχῶν τῶν μελῶν τοῦ Κεντρικοῦ καὶ Ὑψμάτων.

Ὁ κ. Γιαννόπουλος λέγει ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς συνετάχθη ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μισθοῦ Ἰανουαρίου, δηλαδὴ πρὸ τῶν αὐξήσεων καὶ συνεπῶς διὰ τῶν αὐξήσεων δά ὑπάρξει ἱκανὸν περιθώριον ἴνα διατεθῆ τὸ ἀπαιτούμενον ποσὸν διὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς «Τραπεζιτικῆς» καὶ δὴ εἰς συντομώτερα ἢ μέχρι σήμερον χρονικὰ διαστήματα πρὸς κατατάξι-σιν τῶν Συναδελφῶν καὶ παρακαλεῖ ὅπως ἡ πρότασις του αὕτη ἐγκριθῆ ἀπὸ τὴν Συνέλευσιν.

Ἡ Συνέλευσις ἐγκρίνει τὴν πρότασιν ταύτην τοῦ κ. Γιαννοπούλου περὶ ἐπιβαρύνσεως τοῦ Συλλόγου κατὰ ἐν μέρος ἢ καὶ κατὰ τὸ σύνολον τῆς δαπάνης πρὸς ἔκδοσιν τῆς «Τραπεζιτικῆς» κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Δ. Ἐπιτροπῆς τοῦ Συλλόγου.

Ἐν τέλει ὁ κ. Ἀποστολόπουλος προτείνει ὅπως ἐγκρίνη κατ' ἀρχὴν ἡ Συνέλευσις ἴνα μελετηθῆ ὑπὸ τῆς προσεχοῦς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τὸ ζήτημα τῆς ἰδρύσεως «Ταμείου Συνδικαλιστικῆς Ἀλληλεγγύης» διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν ἀγῶνων μας καὶ τὴν

προστασίαν τῶν Συναδέλφων ἐκείνων, οἵτινες τυχόν θά ἀντιμετώπιζον κυρώσεις μέ οικονομικᾶς συνεπειάς.

Ἐπίσης ἐπρότεινεν ὅπως μελετηθῆ τὸ ζήτημα τῆς ἰδρύσεως «Ἐπικουρικοῦ Ταμείου Συντάξεων» διὰ τοὺς Συναδέλφους καὶ τὰς εἰσογενεῖας Συναδέλφων, ὧν ἡ σύνταξις θά εἶναι πενιχρά.

Ὅμοίως ὅπως ἐξουσιοδοτηθῆ ἡ μέλλουσα Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ νά προβῆ εἰς τὴν συμμετοχὴν τοῦ Συλλόγου μας εἰς δευτεροβάθμιον ὀργάνωσιν περιβεβλημένην με νομικὴν ἐμφάνισιν καὶ ὑπόστασιν Σωματικῆς.

Ἐγκρίνονται αἱ ὡς ἄνω προτάσεις τοῦ κ. Ἀποστολοπούλου.

Ὁ κ. Ἄν. Τούντας λέγει ὅτι εἰς τὸ ζήτημα τῆς συμμετοχῆς μας εἰς τὴν δευτεροβάθμιον ὀργάνωσιν θά ἔδει νά ἐξετασθῆ εὐρύτερον ὑπὸ ἐκτάκτου Γενικῆς Συνελεύσεως ἵνα ἐπιτευχθῆ ἡ ἀρτιωτέρα συγκρότησις τῆς οργανώσεως ταύτης.

Τῇ προτάσει τῶν κ. κ. Κων. Μάνου καὶ Βασ. Γιαννοπούλου ἐνεκρίθη τὸ κάτωθι ψήφισμα :

Ψ Η Φ Ι Σ Μ Α

Ἡ Συνέλευσις τῶν Ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς 14ης Φεβρουαρίου 1946, ἀκούσασα τὴν Λογοθέταν τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Συλλόγου καὶ τοὺς διαφόρους ὁμιλητάς ἐκφράζει τὰς θερμὰς εὐχαριστίας τῆς καὶ τὴν πλήρη ἱκανοποίησιν τῆς διὰ τὴν ὑπ' αὐτῆς εὐστοχον διαχείρισιν τῶν Συλλογικῶν ζητημάτων, διὰ τὸ ἐπιδειχθέν παρ' αὐτῆς ἐνδιαφέρον διὰ τὸ Ἴδρυμα καὶ

Ψ η φ ι ζ ε ι ~

1) Ὅπως ἐπιδιωχθῆ ἡ συμμετοχὴ τοῦ Προσωπικοῦ εἰς τὸ Γενικὸν Συμβούλιον τῆς Τραπεζῆς διὰ δύο (2) ἐκπροσώπων τοῦ.

2) Ὅπως ἀρμοδίως ἐκδηλωθῆ τὸ ζῆλόν ἐνδιαφέρον τοῦ Προσωπικοῦ

διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπεζῆς.

3) Ὅπως διακανονισθῆ τὸ ταχύτερον δυνατόν τὸ ζήτημα τῆς πολυθεσίας καὶ τῶν ἀσφαλιστρῶν, ἀτινα εἰσπράττονται ὑπὸ εὐαρίθμων συναδέλφων.

4) Ὅπως διαδηλωθῆ ἡ θέλησις τοῦ Προσωπικοῦ διὰ τὴν διατήρησιν τοῦ διὰ σκληρῶν ἀγῶνων τοῦ περισθέντος χαρτοφυλακίου τῆς Τραπεζῆς, διὰ τοῦ ὁποίου, τότε νῦν ἔχον, θά ἀσκήσῃ αὕτη ἱκανὸν χρόνον τὴν ἐπὶ τῆς οἰκονομίας τῆς Χώρας ἐπιρροὴν τῆς καὶ τὸ ὅποιον ἀποτελεῖ βᾶσιν διὰ τὴν μελλοντικὴν ἐξέλιξιν τῆς.

5) Ὅπως ζητηθῆ ἡ ἱκανοποίησις τῶν κάτωθι αἰτημάτων τοῦ Προσωπικοῦ :

α) Διενέργεια Γενικῶν Προαγωγῶν.

β) Ἀναθεώρησις Ποιοτικῶν Διακρίσεων.

γ) Τιμαριθμικὴ ἀναπροσαρμογὴ τῶν μισθῶν.

Ἐ ξ ο υ σ ι ο ὄ τ ε ἰ

Τὸν Πρόεδρον τῆς Συνελεύσεως ὅπως ἐπιδώσῃ τὸ παρὸν ψήφισμα εἰς τὴν Διοίκησιν τῆς Τραπεζῆς

καὶ Ἐ ν τ ἔ λ λ ε τ α ἰ

Τὴν Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Συλλόγου ὅπως μετὰ τῶν ἄλλων ἐκκρεμούντων αἰτημάτων τοῦ Προσωπικοῦ ἀναπτύξῃ καὶ τὰ ἐν τῷ παρόντι ἀναφερόμενα, ζητήσῃ εἰς πρώτην ἀκρόασιν τὴν ἀποδοχὴν τῶν καὶ ἀνακοινώσῃ σχετικῶς εἰς τὸ Προσωπικόν. Μεθ' ὃ λύεται ἡ συνεδρίασις.

Λ Ο Γ Ι Σ Τ Ι Κ Α Ζ Η Τ Η Μ Α Τ Α

Ἐξ ἀφορμῆς διαφωνιῶν ἐπὶ λοισιτικοῦ θέματος τοῦ διαγωνισμοῦ τῆς 24|2|46, ὃ συνάδελφος κ. Νικ. Κονταρῶτος μᾶς ἀπέστειλεν ἄρθρον του σχετικόν. Τοῦτο λόγῳ τῆς πληθώρας ἕλης, ἐκ τῆς δημοσιεύσεως τῶν Πρακτικῶν τῆς Γεν. Συνελεύσεως, θά δημοσιεύσωμεν εἰς τὸ προεχές φύλλον.

ΓΝΩΜΑΙ ΣΥΝΑΔΕΛΦΩΝ

ΤΑΜΕΙΟΝ ΣΥΝΤΑΞΕΩΝ

Ἐπανελημμένως κατὰ τὸ παρελθόν διάφοροι Συνάδελφοι εἶχον ἀσχοληθῆ διὰ τῆς Τραπεζιτικῆς μὲ τὸ, ζήτημα τῆς δυνατότητος τῆς βελτιώσεως τῶν συντάξεων χωρὶς ὅμως καὶ νὰ ὑποδεικνύηται τίνι τρόπῳ δὰ ἐπετυχάνετο τοῦτο.

Τὸ ὅτι ἡ βελτίωσις τῶν παρεχομένων συντάξεων εἶχε καταστῆ κοινὴ συνείδησις τῶν ἡσφαλισμένων· τοῦτο προκύπτει καὶ ἐκ τοῦ γεγονότος τῆς συστάσεως τῷ 1941 Ἐπιτροπῆς ἐκ συναδέλφων, εἰς ἣν Ἐπιτροπὴν ἐνεργόν μέρος εἶχε λάβει ὁ ἀποβιώσας Διευθυντῆς τοῦ τμήματος προσωπικοῦ ἀείμνηστος Τζαννῆς Παῦριος, πρὸς ἐξέτασιν τοῦ ζητήματος τούτου καὶ ὑποβολῆν σχετικοῦ πορίσματος.

Κατὰ πόσον ἡ ἐν λόγῳ Ἐπιτροπὴ ἔφερεν εἰς πέρας τὴν ἣν ἀνέλαβε ἐξέτασιν καὶ εἰς ποῖα ἐκ τῆς ἐξετάσεως ταύτης συμπεράσματα κατέληξε δὲν ἔχει γίνεαι γνωστόν, τὸ μᾶλλον βέβαιον ὅμως δὰ εἶναι ὅτι, λόγῳ τῆς ἐκ τῶν πολεμικῶν γεγονότων ἐπελθούσης γνωστῆς καταστάσεως, ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη δὰ ἠναγκάσθη νὰ ἀναστείλῃ τὴν περαιτέρω πρόοδον τῆς μελέτης τῆς.

Ἡδὴ, φρονοῦμεν ὅτι, παραλλήλως πρὸς τὰ τόσα ἄλλα ζητήματα ἅτινα μᾶς ἀπασχολοῦσι διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς θέσεώς μας, οὐχὶ μὲ ὀλιγώτερον ἐνδιαφέρον πρέπει νὰ μᾶς ἀπασχολῆσῃ καὶ τὸ ζήτημα τῶν συντάξεων καὶ ν' ἀναζητήσωμεν διὰ τίνων τροποποιήσεων τοῦ Κανονισμοῦ τοῦ Ταμείου Συντάξεων δύναται νὰ βελτιωθῶσιν αἱ συντάξεις, ὅπερ τόσον ζωτικόν εἶναι δι' ἡμᾶς καὶ τὰς οἰκογενείας μας.

Ἀσχολούμενοι ὄθεν ἐπὶ τοῦ προκειμένου, θέτομεν, διὰ τῆς «Τραπεζιτικῆς», ὑπ' ὄψει τῶν συναδέλφων ὠρισμένας ἀπόψεις μὲ τὴν βεβαιότητα ὅτι οὕτω δὰ δοθῇ αἰτία ὅπως καὶ ἄλλοι συνάδελφοι ὑποβάλωσι τὰς γνώμας τιν.

Τὸ ἄρθρον 10 τοῦ ἰσχύοντος Κανονισμοῦ τοῦ Ταμείου Συντάξεων εἶναι τὸ καθορίζον γενικῶς τὸν τρόπον τῆς ἀπονομῆς τῶν συντάξεων καὶ εἰδικώτερον αἱ παράγρ. 1 καὶ 2

Κατὰ τὴν δευτέραν παράγραφον τὸ ποσοστὸν τῆς συντάξεως ἐπὶ τῶν συνταξίμων ἀποδοχῶν ἔχει οὕτω:

Μέχρι καὶ 25 ἐτῶν ὑπηρεσίαν τὰ 2|100 δι' ἕκαστον ἔτος, σύνολον 50 ο|ο.

Ἀπὸ 26—καὶ 35 ἐτῶν ὑπηρεσίαν τὰ 3|100 δι' ἕκαστον ἔτος, σύνολον 30 ο|ο.

Ἀπὸ 36—καὶ 40 ἐτῶν ὑπηρεσίαν τὰ 4|100 δι' ἕκαστον ἔτος, σύνολον 20 ο|ο.

Γενικόν σύνολον 100 ο|ο.

Ἡτοι, ὁ ἡσφαλισμένος λαμβάνει ὡς συν-

ταξιν τὸ σύνολον τῶν συνταξίμων ἀποδοχῶν του μετὰ 40 ἐτῶν ὑπηρεσίαν. (Σημειώ-
τέον ὅτι ἡ σύνταξις καθορίζεται ἐπὶ τῶν ὑ-
πό τῶν Ὁργανισμῶν τῶν Τραπεζῶν προ-
βλεπομένων μεθοδῶσεων καὶ οὐχὶ ἐπὶ τῶν
δι' ὑπουργικῶν ἀποφάσεων ὀριζομένων ἐ-
καστοτε τοιοῦτων. Ἡ οὕτω καθοριζομένη
σύνταξις, ἀποτελοῦσα τὴν βασικὴν, προ-
αρμώζεται, κατὰ τὰ νῦν κρατοῦντα εἰς τὸ
Ταμεῖον Συντάξεων, εἰς τὰ κλιμάκια τῶν
συντάξεων τῶν καταβαλλομένων εἰς τοὺς
συνταξιούχους τοῦ Δημοσίου).

Εἰς τὴν ἐν λόγῳ παράγραφον δύναται νὰ
ἐπέλθῃ τροποποιήσις δυνάμει τῆς ὁποίας
ἐκτὸς τοῦ δι' ἐπιτιοῦνται αἱ συντάξεις ἀλ-
λὰ καὶ καθορίζεται ὅπως τὸ σύνολον τῶν
συνταξίμων ἀποδοχῶν λαμβάνει ὁ ἡσφαλι-
σμένος μετὰ συμπλήρωσιν 35 ἐτῶν ὑπηρε-
σίαν ἀντὶ τῶν ἰσχυόντων νῦν 40 ἐτῶν, καὶ
εἰς τοῦτο προβαίνομεν ἔχοντες ὑπ' ὄψει
τὴν ἐν τῇ «Τραπεζιτικῇ» τοῦ παρ. 7|Ἰβρίου ἀ-
νακοίνωσιν τοῦ Συλλόγου περὶ σκοποῦμέ-
νου νὰ δεσπισθῇ ὡς ἀνωτάτου ὅριου ὑπε-
ρσεῖα τὰ 35 ἔτη.

Ἡ περὶ τῆς πρόκειται τροποποιήσις δὰ ἔ-
χη ὡς ἐξῆς:

Μέχρι καὶ 20 ἐτῶν ὑπηρεσίαν τὰ 2|100 δι'
ἕκαστον ἔτος, σύνολον 40 ο|ο.

Ἀπὸ 21—καὶ 25 ἐτῶν ὑπηρεσίαν τὰ 3|100
δι' ἕκαστον ἔτος, σύνολον 15 ο|ο.

Ἀπὸ 26— καὶ 30 ἐτῶν ὑπηρεσίαν τὰ 4|100
δι' ἕκαστον ἔτος, σύνολον 20 ο|ο.

Ἀπὸ 31—καὶ 35 ἐτῶν ὑπηρεσίαν τὰ 5|100
δι' ἕκαστον ἔτος, σύνολον 25 ο|ο.

Γενικόν σύνολον 100 ο|ο.

Ἡτοι μετὰ τὰ 20 ἔτη ὑπηρεσίας προστι-
θεται εἰς ἐκάστην πενταετίαν μέχρι καὶ
τῶν 35 ἐτῶν μία ἐπὶ πλέον μονὰς διὰ πο-
σοστὸν συντάξεως.

Συνέπεια τῶν ἀνωτέρω εἶναι ὅτι ἐπέρχε-
ται αὐτομάτως καὶ ἀνάλογος βελτιώσις καὶ
εἰς τὰς συντάξεις τῶν δικαιοδόχων τῆς συν-
τάξεως τοῦ ἀποβιούοντος ἡσφαλισμένου ἢ
συνταξιούχου, χηρῶν, ὀρφανῶν κλπ.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰς μικρῶν ποσῶν συντά-
ξεις, ὀφειλομένας εἰς ἐλάχιστα ἔτη συντα-
ξίμου ὑπηρεσίας τῶν ἐξερχομένων ἡσφαλι-
σμένων εἴτε διὰ λόγους ἀνικανότητος εἴ-
τε λόγῳ θανάτου, αἱ συντάξεις αὗται, καί-
τοι διέπονται ὑπὸ εὐεργητικῶν διατάξεων
τοῦ Κανονισμοῦ τοῦ Ταμείου, δὰ ἠδύναντο
νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς ἕνα κατώτατον ὅριον
συνταξιοδοτήσεως.

Πιστεύομεν ὅτι αἱ διὰ τῶν ὑποδεικνυμέ-
νων τροποποιήσεων βελτιώσις τῶν συντά-
ξεων εὐρίσκονται ἐντὸς τῶν δυνατοτήτων
τοῦ Ταμείου καὶ συνεπῶς τὰ μέλη τοῦ Δ.
Συμβουλίου τοῦ Ταμείου Συντάξεων δὲν θὰ
εἶχον ἀντίρρησην ὅπως τὰς περιβάλωσι διὰ
τῆς ἐγκρίσεώς τιν. Δ.